

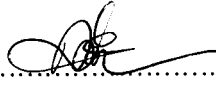
ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

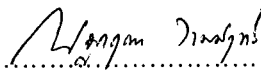
กุสุมา ชันกสิกรรม

คุชฎินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมคุณฐิณีพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณฐิณีพนธ์ ได้พิจารณา
คุณฐิณีพนธ์ของ กุสุมา ชั้นกสิกรรม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุฐิณีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณฐิณีพนธ์

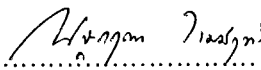

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

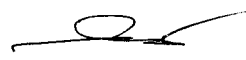

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

คณะกรรมการสอบคุณฐิณีพนธ์

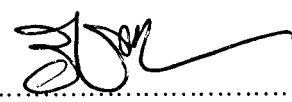

.....ประธาน
(ดร.อวีพร ปานทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

..... กรรมการ
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับคุณฐิณีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุฐิณีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 11 เดือน ๑๒/๒๕๖๐ พ.ศ. 2560

ทุนพัฒนาบุคลากรภายใต้โครงการแผนปฏิบัติการ ไทยเข้มแข็ง (SP2)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2553

และ

ทุนอุดหนุนและส่งเสริมคุณิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2559

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ซึ่งให้ความเมตตาต่อศิษย์ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อแก้ไขในการพัฒนาคุษฎีนิพนธ์ และดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาช่วยแก้ไขให้คำปรึกษาด้วยความละเอียดและเอาใจใส่ด้วยดี รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ไชยสุริยา ที่กรุณาดูแลงานคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มต้น ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสามเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข ผู้แทนคณะศึกษาศาสตร์ กรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ และขอขอบพระคุณท่าน ดร.อาวีพร ปานทอง ประธานกรรมการสอบ คุษฎีนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและเติมเต็มต่องานคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ให้มี ความสมบูรณ์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย และขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะครู และนักเรียน ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ของการวิจัยนี้

กราบขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่อนุมัติให้ทุนพัฒนา บุคลากร เพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาเอก และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ทุนอุดหนุนและส่งเสริมคุษฎีนิพนธ์

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาที่ให้คำแนะนำและความรู้ในเรื่องการเรียน ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้กำลังใจ ความรักและความห่วงใยต่อการเดินทาง และขอขอบคุณนายจ่านง ชันกสิกรรม รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ที่รัก ห่วงใยและดูแลเป็นอย่างดี

กุสุมา ชันกสิกรรม

53810148: สาขาวิชา: วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา; ปร.ด. (วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับ/ การเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ/ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

กฤษฎา ชันกสิกรรม: ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (THE MULTI-LEVEL CAUSAL FACTORS AFFECTING ON THE EFFECTIVENESS OF THE COLLEGE WITH MINI ENGLISH PROGRAM UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION) คณะกรรมการควบคุมคชชฎินิพนธ์: ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ด., ฌัฐกฤตา งามมฤทธิ, ปร.ด. 222 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้เพื่อ ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา ค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา สร้างและพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุแบบทุกระดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร จำนวน 1,150 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling) ตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) พฤติกรรมการเรียน (BEV) เศรษฐสังคมผู้ปกครอง (SES) และสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) ตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ได้แก่ ความเชี่ยวชาญผู้สอน (EXP) คุณภาพ การสอน (QUA) เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) บรรยากาศ (CLI) และวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของ สถานศึกษาที่วัดจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนน การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) เครื่องมือ คือ แบบสอบถามจำนวน สามฉบับ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ระหว่าง 0.853-0.895 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่าง 0.889-0.982 ใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและค่าสถิติเบื้องต้น และโปรแกรม Mplus 7.4 วิเคราะห์ข้อมูลทุกระดับ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ระดับสถานศึกษา ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายค่าความเบ้และค่าความโด่งของทั้งสอง ระดับผ่านตามเกณฑ์

2. ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ระดับปานกลาง และมีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ

3. ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้นเหมาะสม (Intraclass correlation coefficient: ICC)

4. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับมีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ตั้งกีดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับผู้เรียน โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 93.984$, $df = 36$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.611$, RMSEA = 0.040, CFI = 0.984, TLI = 0.971, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.001

ระดับสถานศึกษาโดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 755.847$, $df = 298$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.536$, RMSEA = 0.039, CFI = 0.928, TLI = 0.912, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.123

53810148: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTIC;
 Ph.D. (EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTIC)
 KEYWORDS: MULTI-LEVEL FATORS / MINI ENGLISH PROGRAM IN THE OFFICE OF
 VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION/ COLLEGE EFFECTIVENESS
 KUSUMA KHANKASIKAM: THE MULTI-LEVEL CAUSAL FACTORS
 AFFECTING ON THE EFFECTIVENESS OF THE COLLEGE WITH MINI ENGLISH
 PROGRAM UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION.
 ADVISORY COMMITTEE: PAIRATANA WONGNGAM, Ph.D., NATKRITA
 NGAMMEERITH, Ph.D., 222 P. 2017.

The purposes of the research were to study the college effectiveness, finding the causal problem concerning student problem and school problem, and to develop a multilevel causal model of the factors those affected the effectiveness of the vocational school that teach in English with Mini-English Program under the Vocational Education Commission. The sample of the study comprised to students, teachers and administrators in the organization with the total 1,150 persons from 50 colleges, derived from a multi-stage random sampling. The predicting variable of student level were background knowledge (GPA), distribute of students (DIS), learning behavior (BEV), socioeconomic of parents (SES)and, family environment (ENV). The predicting variables at the college level were, teacher expert (EXP), teaching quality (QUA), technology (TEC), leader vision (VIS), leadership (LEA), climate (CLI) and culture of college (CUL). The Dependent variable was the Mini-English Program effectiveness that composed of, student English ability in communication (ABIL) and Vocational Education Test (VNET), The data were collected with three questionnaires with the content validity of 0.850-0.859, the reliability of 0.889-0.982. The data were analyzed with descriptive statistics using SPSS program and the Multilevel Causal Models with Mplus 7.4 The finding were as follows:

1. The observed student variable was at a moderate level, while the college variable was at high level. The Coefficient variation, the Skewness, and the Kurtosis met the standard.
2. Most of students had moderate English communication ability and met the criteria of the National Vocational Education Test.

3. The students' English communication ability and the National Vocational Education Test correlated at the Intraclass Correlation (ICC).

4. The Multilevel causal model of the factors affected the effectiveness of the college both students level and college level were consistent with the empirical data at the statistical significance of .01 level.

The student level was consistent with the empirical data with $\chi^2 = 93.984$, $df = 36$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.611$, RMSEA = 0.040, CFI = 0.984, TLI = 0.971 SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.001

The college level was also consistent with the empirical data with $\chi^2 = 755.847$, $df = 298$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.536$, RMSEA = 0.039, CFI = 0.928, TLI = 0.912, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.123

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ตอนที่ 1 การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	12
ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การ.....	31
ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	45
ตอนที่ 4 เทคนิคการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ.....	90
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	96
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	96
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	100
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	107

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	108
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
สัญลักษณ์หรืออักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	112
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	115
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร.....	117
ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น.....	121
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	122
5 สรุป และอภิปรายผล	137
สรุปผลการวิจัย.....	138
อภิปรายผล.....	142
ข้อเสนอแนะ.....	149
บรรณานุกรม.....	152
ภาคผนวก.....	167
ภาคผนวก ก.....	168
ภาคผนวก ข.....	199
ภาคผนวก ค.....	208
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	222

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 ข้อมูลความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปของการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านอาชีวศึกษา.....	30
2-2 แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผล องค์การ.....	33
2-3 แนวคิดของนักการศึกษาไทยเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลองค์การ....	
2-4 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและ ประเมินประสิทธิผลองค์การ.....	35 39
2-5 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาไทยเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมิน ประสิทธิผลองค์การ.....	41
2-6 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การตามแนวคิดของนักการศึกษา.....	46
2-7 ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การตามแนวคิดของนักการศึกษา..	47
2-8 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ.....	52
3-1 จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทของสถานศึกษา.....	97
3-2 รายชื่อสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	98
3-3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสถานศึกษา.....	99
3-4 เกณฑ์ระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน.....	110
3-5 เกณฑ์ระดับความกลมกลืนของดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล.....	111
4-1 แจกแจงความถี่จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	116
4-2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน.....	117
4-2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน.....	118
4-3 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับสถานศึกษา.....	119
4-4 เพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (VNET)	122
4-5 ค่าสถิติผลการวิเคราะห์พหุระดับโมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-6	127
<p>น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....</p>	
4-7	128
<p>ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรทำนายระดับ ผู้เรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา.....</p>	
4-8	131
<p>น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อ ประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....</p>	
4-9	134
<p>ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรทำนายระดับ ผู้เรียนและระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....</p>	
ข-1	200
<p>สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายด้านของแบบสอบถามฉบับที่ 1-3.....</p>	
ข-2	201
<p>ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 1.....</p>	
ข-3	203
<p>ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 2.....</p>	
ข-4	205
<p>ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 3.....</p>	
ข-5	207
<p>สรุปค่าความเชื่อมั่นรายด้านของแบบสอบถามฉบับที่ 1-3.....</p>	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	13
2-1 ลักษณะของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์.....	93
4-1 โมเดลทุกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ยังไม่มีตัวแปรทำนาย.....	124
4-2 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับผู้เรียน.....	126
4-3 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	130

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ ผู้เรียนต้องมุ่งพัฒนาศักยภาพ สร้างปัญญา เพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ และคุณลักษณะของชีวิตให้สามารถดำรงชีพพึ่งพาตนเอง และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2558) การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มาตรา 4 และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2545-2559 ให้นิยามของคำว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างรากฐานความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้น การศึกษาและการพัฒนาคนจึงเปรียบเสมือนกุญแจ ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดประตูไปสู่โลกของการพัฒนา เมื่อสภาพสังคมของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง ระบบการศึกษาแบบเดิมที่ใช้อยู่จึงไม่สามารถสร้างคุณภาพของมนุษย์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันด้วย และต้องเป็นไปตามความคาดหวังของคนไทยและสังคมไทยที่ต้องการเห็นระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเกิดขึ้นในสถานศึกษา

สังคมมนุษย์ในปัจจุบันเป็นสังคมของข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีการเชื่อมโยงติดต่อกันในทุก ๆ ด้าน เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลกคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ (Srisa-an, 2002) ปัจจุบันภาษาอังกฤษกำลังกลายเป็นภาษาของโลก (Global language) มีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือหนึ่งในสามของประชากรของโลก (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2549) ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับนานาประเทศมาก ต้องใช้ทักษะในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศซึ่งต้องใช้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนานาชาติ การศึกษา

จึงพึงมุ่งพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดีโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รู้จักใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีความสามารถเชิงจัดการ เห็นความสำคัญและประโยชน์ในวิทยาการสมัยใหม่ควบคู่กับภูมิปัญญาไทย ตลอดจนรู้ทันการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้รอบรู้ในความสัมพันธ์เชื่อมโยงคังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล

รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกฝ่าย พยายามพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังที่เห็นได้จากความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านหลักสูตรและวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบาย วัตถุประสงค์ และการปฏิบัติ ล้วนเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ถึงความพยายามที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และตามความจำเป็นของสังคมโลก นั่นคือ ปี พ.ศ. 2538 คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยประกาศนโยบายให้บรรจุหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่หนึ่งตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปในระบบการศึกษาไทยเป็นครั้งแรก ตลอดจนปรับปรุงวิธีการการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลายรูปแบบเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ และในปี พ.ศ. 2539 กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จัดทำโครงการการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนหลักสูตร English Program โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถดำรงตนอยู่กับวัฒนธรรมไทย และศึกษาต่อได้ทั้งในและต่างประเทศ ต่อมา พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการประกาศปฏิรูปการศึกษาและมอบนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำโครงการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการในการเรียนการสอนทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษาบางสาระที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทยและเอกลักษณ์ไทย ประกอบด้วยสองหลักสูตร คือ หลักสูตร English Program และหลักสูตร Mini English Program แม้จะมีการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น แต่ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2549) ปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic community: AEC) อย่างเต็มรูปแบบ หน่วยงานของรัฐและเอกชนต่างคาดการณ์ว่า การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นั้นวิถีชีวิตของคนไทยคงต้องปรับตัวกันพอสมควร เพราะตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติไว้ว่า “The working language of ASEAN shall be english ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555) หมายความว่า ประชาชนพลเมืองในสิบประเทศอาเซียน จะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติ หรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องเดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพกับคนทั่วโลกของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขัน ไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพ มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวนทั้งหมด 428 แห่ง ประกอบด้วย 16 ประเภทวิทยาลัย คือ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยพณิชยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว วิทยาลัยประมง กาญจนภิเษก วิทยาลัยช่างทองหลวง วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและประมง และวิทยาลัยเสริมทักษะพระภิกษุ สามเณร ต้องพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามนโยบายของรัฐบาล และกระทรวงศึกษาธิการ โดยเปิด 32 สถานศึกษานำร่องในปี พ.ศ. 2555 เพื่อจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ คือ รูปแบบ English program และรูปแบบ Mini English Program จำแนกตามประเภทวิทยาลัย ดังนี้ วิทยาลัยเทคนิค จำนวน 8 แห่ง, วิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 12 แห่ง, วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จำนวน 2 แห่ง, วิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 2 แห่ง, วิทยาลัยพณิชยการ จำนวน 3 แห่ง, วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ จำนวน 1 แห่ง, วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว จำนวน 2 แห่ง, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 แห่ง, วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและประมง จำนวน 1 แห่ง (ศูนย์ประสานงานอาชีวศึกษาระหว่างประเทศ, 2558) ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอนุญาตให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program เพิ่มขึ้น จำนวน 172 แห่งในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดี และเป็นทางเลือกใหม่ของผู้เรียนและผู้ปกครองด้านการศึกษาต่อสายอาชีพ ทำให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผลิตผู้เรียนสายอาชีพที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หากการจัดการศึกษามีคุณภาพสูงก็ย่อมส่งผลให้สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program มีประสิทธิผลสูงเช่นเดียวกัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่เชิงนโยบายของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตลอดจนการเพิ่มปริมาณของสถานศึกษาอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาเพียงสามปีจาก 32 แห่งเป็น 172 แห่ง และเพื่อให้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้ใหม่ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสมการโครงสร้างเชิงสาเหตุพหุระดับ เนื่องจากโครงสร้างและธรรมชาติของข้อมูลขององค์การสถานศึกษามีลักษณะสอดคล้องเป็นระดับชั้น หรือข้อมูลระดับลดหลั่น เช่น ระดับผู้เรียน ระดับห้องเรียน และระดับสถานศึกษา (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2535) การจัดการองค์การและการดำเนินงานทางการศึกษามีลักษณะเป็นลำดับชั้น (Hierarchy) คือ การบริหารระดับสูงจะมีอิทธิพลต่อการบริหารในระดับรองลงมาต่อ ๆ ไปตามลำดับ ทำให้ตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุในระดับสูงมีผลต่อตัวแปรในระดับที่ต่ำกว่า (Creemers, 1993) และตัวแปรที่อยู่ในระดับเดียวกันและต่างระดับกันจะมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) ดังนั้น ถ้าเลือกวิเคราะห์เฉพาะระดับบุคคลเพียงระดับเดียว อาจนำตัวแปรระดับสถานศึกษามาวิเคราะห์อยู่ในระดับเดียวกัน ทำให้การประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าน้อยกว่าความเป็นจริง ส่งผลให้การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่หนึ่ง (Type one error) สูงกว่าที่กำหนด หรือถ้าวิเคราะห์เฉพาะระดับที่สอง ต้องนำตัวแปรระดับบุคคลมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นตัวแปรที่สูงกว่าทำให้เกิดปัญหาของการจัดกระทำตัวแปรระดับบุคคล ทำให้การประมาณค่ามีความลำเอียงและขาดประสิทธิภาพ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการวิเคราะห์ด้วยสมการโครงสร้างพหุระดับ (Multilevel Structural Equation Model: MSEM) สองระดับ คือ ระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา เพื่อศึกษาว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีที่ใดด้าน แต่ละด้านมีค่าอยู่ในระดับใด มีปัจจัยเชิงสาเหตุใดที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา และโมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ อย่างไร ข้อค้นพบองค์ความรู้ใหม่นี้เป็นประโยชน์ทั้งในรูปแบบทฤษฎีและปฏิบัติงานเชิงนโยบายของการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำกับนโยบายการทำงานของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อสร้างและพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำถามในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอะไรบ้าง
2. มีปัจจัยอะไรในระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. โมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีลักษณะอย่างไร

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับทราบถึงประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการจัดการศึกษา ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ต่อไป

2. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงตัวแปรเชิงสาเหตุในระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา ที่มี
ผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษรูปแบบ
Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำไปสู่แนวทางการหา
ตัวชี้วัดที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา
ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

3. ผลการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัย
เกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ
Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในอนาคตต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน
การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยศึกษาตัวแปรทำนาย 2 ระดับคือ ระดับผู้เรียนและระดับ
สถานศึกษา

2. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษา
อังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน
172 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2559

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาค
ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน
172 แห่ง จำนวนประชากร 5,118 คน ได้แก่ ผู้เรียนจำนวน 4,391 คน ผู้สอน จำนวน 555 คน และ
ผู้บริหาร จำนวน 172 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เลือกมาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two
stage random sampling) จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาเป็น 9 ประเภทใช้วิธีการสุ่มตาม
สัดส่วนจากแต่ละประเภท เป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับสถานศึกษา คือ ผู้บริหาร จำนวน 50 คน และ
ผู้สอน จำนวน 100 คน และระดับผู้เรียน คือ ผู้เรียนจำนวน 1,000 คน รวม 1,150 คน

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรทำนาย คือ ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mimi English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

3.1.1 ตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ

3.1.1.1 ความรู้พื้นฐานเดิม

3.1.1.2 คุณลักษณะภายในผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจในการเรียน

3.1.1.3 พฤติกรรมการเรียน ได้แก่ การวางแผนการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาให้เกิดคุณ

3.1.1.4 เศรษฐฐานะของผู้ปกครอง ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

3.1.1.5 สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3.1.2 ตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 ตัวแปร คือ

3.1.2.1 ความเชี่ยวชาญของผู้สอน ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษาผู้สอน และประสบการณ์การสอน

3.1.2.2 คุณภาพการสอน ได้แก่ การวางแผนเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

3.1.2.3 เทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ เทคโนโลยีปฏิบัติการ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีความรู้

3.1.2.4 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

3.1.2.5 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้แก่ ผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ และผู้นำแบบแลกเปลี่ยน

3.1.2.6 บรรยากาศ ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน และบรรยากาศสถานศึกษา

3.1.2.7 วัฒนธรรมสถานศึกษา ได้แก่ วัตถุประสงค์ การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่ง ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื่อสัตย์ การใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และคุณภาพ

3.2. ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รูปแบบ Mini English Program หมายถึง รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทยในการเรียนการสอนอย่างน้อยสี่รายวิชาต่อหนึ่งภาคเรียน

ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program โดยกำหนดตัวชี้วัดสองด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีผลต่อคุณภาพของผู้เรียน แบ่งปัจจัยเป็น 2 ระดับ คือ ปัจจัยระดับผู้เรียน และปัจจัยระดับสถานศึกษา

1. ปัจจัยระดับผู้เรียน คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและผู้ปกครอง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม คุณลักษณะภายในของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียน เศรษฐสังคมของผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว

2. ปัจจัยระดับสถานศึกษา คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน และผู้บริหาร ได้แก่ ความเชี่ยวชาญของผู้สอน พฤติกรรมการสอน วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เทคโนโลยี บรรยากาศ และวัฒนธรรมของสถานศึกษา

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 (ปวส. 1) ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนชาวไทยที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนชาวต่างชาติที่สอนวิชาชีพในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษรูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้เฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2556-2558 นำมารวมกันและหารด้วยจำนวนภาคเรียนเพื่อคำนวณเป็นค่าเฉลี่ย

คุณลักษณะภายในผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่เป็นพลังผลักดันให้สามารถกำหนดทิศทางและบรรลุเป้าหมายของการเรียนได้ ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจในการเรียน

พฤติกรรมกรเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาตนในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ประกอบด้วย การวางแผนการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาให้เกิดคุณ

เศรษฐกิจผู้ปกครอง หมายถึง สถานภาพทางการเงินและสังคมของผู้ปกครอง ประกอบด้วย อายุ รายได้ และวุฒิการศึกษา

สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองต่อการศึกษาของผู้เรียน การสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและให้ความผูกพันใส่ใจดูแลของผู้ปกครองต่อผู้เรียน ประกอบด้วย การส่งเสริมของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ลักษณะความเชี่ยวชาญผู้สอน หมายถึง ความรู้ ความชำนาญ ความสามารถส่วนบุคคลของผู้สอน ประกอบด้วย อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน

คุณภาพการสอน หมายถึง การบริหารจัดการเรียนการสอนของผู้สอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ประกอบด้วย การวางแผนเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

วิสัยทัศน์ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้บริหารสามารถกำหนดแนวทาง วิธีคิด การวางแผนงาน และแสดงให้เห็นบุคลากรมองเห็นตามและยอมรับ เพื่อนำไปปฏิบัติในสถานศึกษาในอนาคตได้ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายและประสพผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

ภาวะผู้นำ หมายถึง เป็นคุณลักษณะการบริหารงานที่แสดงถึงความรู้ความสามารถและทักษะในสถานศึกษา สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ และภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน

เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง เครื่องมือ วิธีการ ทักษะ กระบวนการ องค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ประกอบด้วย เทคโนโลยีปฏิบัติการ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีความรู้

บรรยากาศ หมายถึง ลักษณะสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ที่ดีระหว่างผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและบุคลากรอื่น ๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ประกอบด้วย บรรยากาศการเรียนการสอน และบรรยากาศสถานศึกษา

วัฒนธรรมสถานศึกษา หมายถึง แบบแผน ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานโดยผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและบุคลากรอื่น ๆ ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันมาซึ่งมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื่อสัตย์ การใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และควมมีคุณภาพ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การประเมินตนเองของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถของการใช้ภาษาอังกฤษสี่ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา หมายถึง คะแนนทดสอบวัดความรู้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ (Vocational national education test: VNET) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (รหัสวิชาสอบ 5112) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ

วิเคราะห์จากแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ และมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558

2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การ

ผู้วิจัยวิเคราะห์จาก ความหมาย เกณฑ์และรูปแบบการวัดและการประเมินประสิทธิผลขององค์การซึ่งมีหลากหลายแนวคิด และแตกต่างกันตามจุดเน้นที่ใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผล และประสิทธิผลของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาคภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดในยุทธศาสตร์และจุดเน้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดให้สถานศึกษาต้องมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผล โครงการการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษทั้งในด้านความพร้อม ในด้านการเตรียมการของสถานศึกษา การบริหารจัดการ การดำเนินงานของสถานศึกษา และการเน้นคุณภาพของผู้เรียน หลังจากจบการศึกษา

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การ

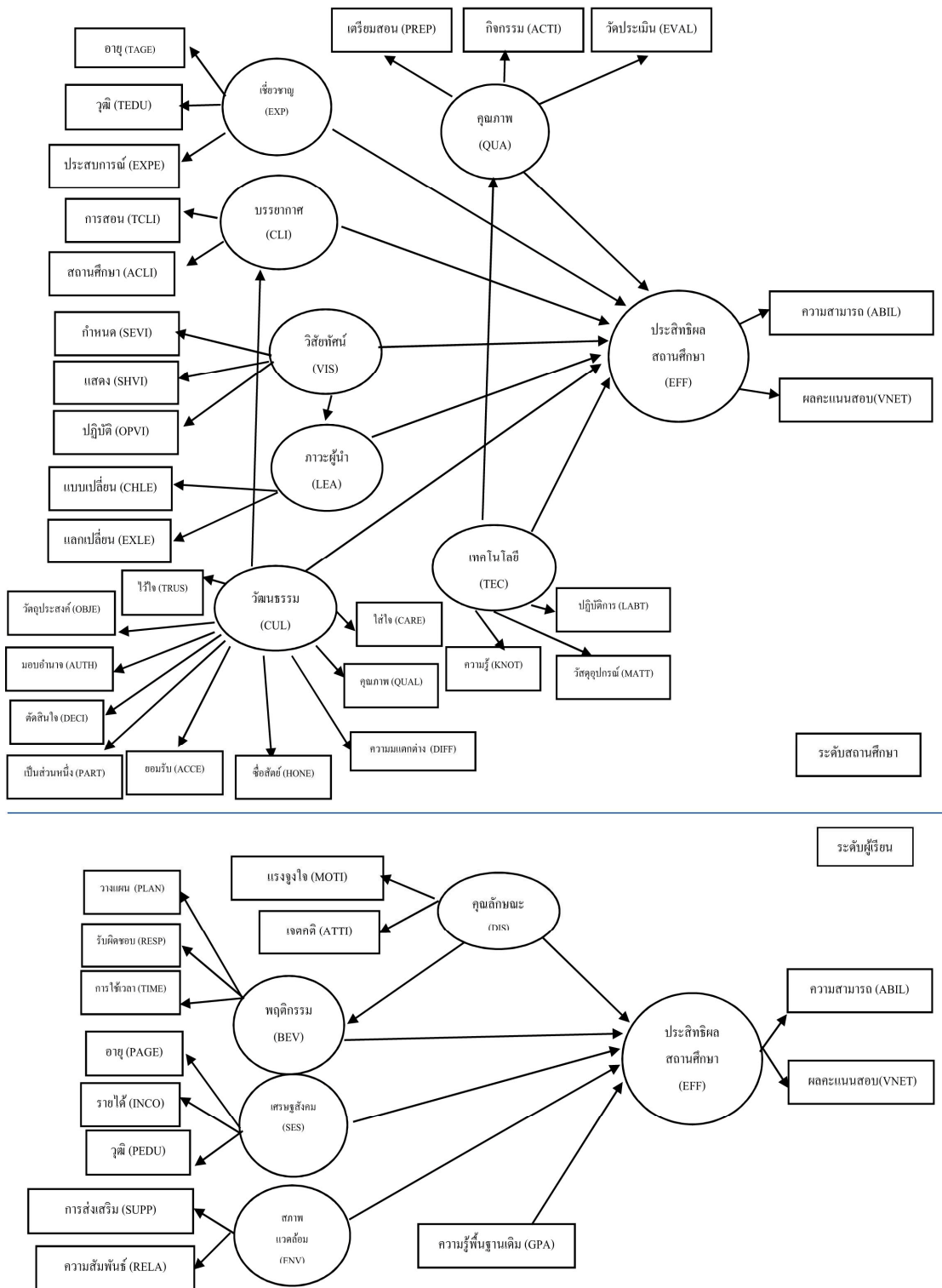
ผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวแปรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ Steer (1987, pp. 75-78; Reid, Hopkins & Holly, 1988, pp. 24-29; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529; สุทธิพงษ์ ยงค์มกล, 2543, หน้า 46; ภาวดี อนันต์นาวี, 2545, หน้า 36; ปิติชาย ต้นปิติ, 2547, หน้า 7; ชยาธิศ กัญหา, 2550, หน้า 38; เจริญศรี พันปี, 2553, หน้า 10) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การจำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ Robbins (1987, pp. 2-5; มณเฑียร ชมดอกไม้, 2541, หน้า 21-26; พิมพอร์ สดเอี่ยม, 2547, หน้า 11; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 14; ธวัช กรุดมณี, 2550, หน้า 6; นริส สวัสดิ์, 2550, หน้า 10; ประไพพร อุทธิยา, 2552, หน้า 14-18; มนูญ เชื้อชาติ, 2554, หน้า 9; อาอีดะ ยีเจ๊ะนิ, 2556, หน้า 8) โดยแบ่งตัวแปรเป็น 2 ระดับ คือ ระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา

4. แนวคิดและเทคนิคการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

ผู้วิจัยวิเคราะห์จาก แนวคิด โครงสร้างของข้อมูลทางการศึกษาที่มีโครงสร้างหลายระดับ และมีความสัมพันธ์ซับซ้อน คือ ตัวแปรระดับเดียวกันต่างมีปฏิสัมพันธ์กัน และในขณะเดียวกัน ก็มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่างระดับด้วย โดยตัวแปรระดับสูงกว่าจะมีอิทธิพลต่อ ตัวแปรระดับต่ำกว่า เป็นลำดับขั้นต่อ ๆ กันไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2539, หน้า 9; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2535, หน้า 3-4; สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2538, หน้า 57; Creemers, 1994, pp. 114-118)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยนำรูปแบบโครงสร้างข้อมูลทางการศึกษาที่มีลักษณะการจัดตัวแปรเป็น 2 ระดับ คือ ระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา จากแนวคิดและทฤษฎี

ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น และสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยเป็นรูปแบบโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังปรากฏในภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ตั้งกีดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 4 เทคนิคการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

ตอนที่ 1 การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สถานศึกษาอาชีวศึกษารัฐบาล มีจำนวน 428 แห่งทั่วประเทศ ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ แบ่งเป็น 3 ระดับการศึกษา คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ) โดยจัดการเรียนการสอน 9 ประเภทวิชา โดยมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากกว่า 350 สาขาวิชา ทั้งนี้ ด้านการบริหารจัดการมีศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาประจำภาค 5 ภาค ทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาทางด้านวิชาการ และการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ภายใต้การดูแลและควบคุมโดยสถาบันการอาชีวศึกษา 19 แห่ง โดยมีสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด (อศจ.) 77 แห่ง ปฏิบัติหน้าที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการกลุ่มสถานศึกษาในระดับจังหวัด

สถานศึกษาอาชีวศึกษา มีภารกิจในการผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และระดับเทคโนโลยี โดยเน้นให้มีทักษะที่หลากหลาย (Multi-skill) เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมฐานความรู้ (Knowledge based society) เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยตระหนักในความสำคัญของการสร้างคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างความร่วมมือ และขับเคลื่อนให้การอาชีวศึกษามีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา พ.ศ. 2558 มุ่งเน้นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาทั้งปริมาณ และคุณภาพ มีสมรรถนะ ทักษะฝีมือ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการ

กำลังคนด้านอาชีวศึกษา ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ แบ่งการศึกษาเป็น 3 ระบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาระบบทวิภาคี พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการและตอบสนองความต้องการกำลังคนในประเภทวิชา อุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชาประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชา อุตสาหกรรมสิ่งทอ และประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีรูปแบบเชิงระบบ ในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ นั้น มีวัตถุประสงค์สำคัญตาม หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการที่ชัดเจน คือ ต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่วนปรัชญาของการจัดการศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละระดับ กล่าวคือ ในระดับอนุบาลเน้นสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และกิจกรรม เพื่อเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เป็นรากฐานความเข้าใจของเด็ก ในระดับประถมศึกษาจะจัดการศึกษาโดยเน้น การวางรากฐานการพัฒนาภาษาอังกฤษให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาในระดับสูงขึ้น สำหรับระดับมัธยมศึกษาจะคำนึงถึงการพัฒนาความรู้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในผู้เรียน ส่วนของ สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาจะเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถให้ สอดคล้องกับตลาดแรงงานและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ. 2538 ประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่หนึ่ง โดย กำหนดให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไป ปี พ.ศ. 2539 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ รวมทั้งการส่งเสริมให้เปิดโรงเรียน นานาชาติมากขึ้น และอนุญาตให้นักเรียนไทยเข้าเรียนได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียน ทั้งหมดในโรงเรียน และได้ส่งเสริมให้โรงเรียนเปิดสอนหลักสูตร English Program และหลักสูตร Mini English Program ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในการจัดการเรียนการสอน ปี พ.ศ. 2546 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินงาน โครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ของครู เป็นโครงการนำร่องใน 30 จังหวัดท่องเที่ยว โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ ใช้ภาษา ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มจำนวน โรงเรียนรูปแบบ English Program และ รูปแบบ Mini English Program

ยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

บนเวทีการแข่งขันทางเศรษฐกิจในระดับประเทศและระดับนานาชาติ คงไม่ปฏิเสธว่าการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการสร้างความเข้มแข็ง และขีดความสามารถของประเทศ ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2555 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีตามความต้องการของตลาดแรงงาน ได้เร่งรัดกำหนดยุทธศาสตร์ในการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล โดยการจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรม เพื่อผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้มีปริมาณเพียงพอ มีขีดความสามารถที่ได้มาตรฐาน มีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ โดยร่วมมือกับภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถานประกอบการทั้งในและต่างประเทศ ในการขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและภาคบริการ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน รวมทั้งเร่งรัดการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครบทุกสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรม รับรองสมรรถนะการปฏิบัติงานตามมาตรฐานอาชีพ ตามแผนการพัฒนากำลังคนของประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สภกรรมการเรียนรู้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน (VEC Readiness to AEC) ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ แนวทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน และเป้าหมายการดำเนินการของอาชีวศึกษา ดังนี้คือ

1. วิสัยทัศน์ (Vision) คือ ความมุ่งมั่นในการบริหารการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะวิชาชีพก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
2. พันธกิจ (Mission) คือ พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร, พัฒนาระบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมวิชาชีพอาชีวศึกษานานาชาติ และส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านศาสนา ศิลปะและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในอาเซียน
3. เป้าประสงค์ (Purpose) คือ สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ วัดจากระดับความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
4. กลยุทธ์ (Strategy) คือ จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษนำร่องในปีการศึกษา 2555 โดยคัดเลือกประเภทวิชาละหนึ่งสาขาวิชาของสถานศึกษา

5. ยกระดับมาตรฐานการอาชีวศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพอาเซียน สอดคล้องกับแนวทางการเป็นพิมพ์เขียวประชาคมอาเซียน (AEC Blueprint) และจัดทำเป็น ข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติบุคลากรร่วมกัน (Mutual recognition agreement) และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ของอาเซียน (ASEAN Vocational knowledge sharing) กับประเทศสมาชิกอื่นเช่นเดียวกัน

6. เป้าหมายการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

6.1 เป้าหมายปี พ.ศ. 2555 คือ การกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะในการติดต่อ สื่อสารและการพัฒนาภาษาอาเซียน (ASEAN communication and language development) และ พัฒนาสมรรถนะกำลังคนให้มีมาตรฐานเทียบเท่าอาเซียน และให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพของอาเซียน

6.2 เป้าหมายปี พ.ศ. 2556 คือ การสร้างเครือข่ายอาชีวศึกษาที่เน้นผู้เรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ระดับดี ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ได้รับใบรับรองในการสมัคร ไปทำงานในต่างประเทศได้ และผ่านมาตรฐานภาษาอังกฤษตามตำแหน่งงาน และสามารถศึกษาต่อ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภายใต้ประชาคมอาเซียนได้

6.3 เป้าหมายปี พ.ศ. 2557 คือ การส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ จัดการทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อกำหนด มาตรฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ส่งเสริมพัฒนาด้าน IT เพื่อฝึกการใช้ภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ และ การรับอาสาสมัครจากชาติต่าง ๆ เพื่อช่วยสอนวิชาชีพ โดยใช้ภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอาเซียนอื่น ๆ

6.4 เป้าหมายปี พ.ศ. 2558 คือ การส่งเสริมให้สถานศึกษานำการเรียนการสอนที่ใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อการสื่อสารระดับช่าง เพื่อการทำงาน (Working language) โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โครงการอาชีวะอินเตอร์, การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (English camp), โครงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสัปดาห์ละหนึ่ง วัน, โครงการจัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลักสูตร 30-60 ชั่วโมง, การประชุม สัมมนาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ, การตั้งเขต English zone, การใช้เสียงตามสายด้วยภาษาอังกฤษ และการแลกเปลี่ยนบุคลากรกับ โรงเรียนกลุ่มอาเซียนในลักษณะของ Sister school ฯลฯ โดย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแบ่งสถานศึกษาตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอน รายวิชาอังกฤษเป็นสี่กลุ่ม ดังนี้

6.4.1 กลุ่มที่หนึ่ง รูปแบบ English program เน้นให้ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพล โลกด้วยการพัฒนาหลักสูตร การสอนและการบริหารคุณภาพมาตรฐานสากลของ โครงการจัดการ เรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

6.4.2 กลุ่มที่สอง รูปแบบ Mini English Program คือ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างน้อยสี่รายวิชา

6.4.3 กลุ่มที่สาม รูปแบบ Biligual คือ การจัดการเรียนการสอนสองภาษา เนื้อหาสาระทางวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6.4.4 กลุ่มที่สี่กลุ่มทั่วไป คือ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ
นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ
 จากคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศช 422/ 2555 เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษของสถานศึกษาภายใต้การบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม สอดคล้องกับหลักการและจุดหมายของหลักสูตรแต่ละระดับ เป็นไปตามนโยบายของรัฐ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีรายละเอียด ดังนี้

นโยบาย

เพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย สามารถจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการจัดการศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดได้ตามความต้องการสถานประกอบการและชุมชน
2. ในกรณีสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากผู้ปกครอง สถานศึกษาต้องจัดเงินส่วนหนึ่งเป็นกองทุนสำหรับนักเรียน นักศึกษา ที่ผ่านเกณฑ์ความสามารถให้ได้เรียนตามความต้องการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
3. การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ต้องเอื้อประโยชน์ไปยังระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในเรื่องการใช้สื่ออุปกรณ์ การใช้ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ห้องปฏิบัติการวิชาอื่น ๆ และบุคลากรในสถานศึกษา
4. การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ต้องคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ภาษาไทย ศิลปะไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และ

วัฒนธรรมไทย การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ ต้องมีการกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลอย่างเป็นระบบ เป็นระยะ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

5. การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ ให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้กำหนดและตรวจสอบค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

6. การเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หลักเกณฑ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ

1. การบริหารจัดการ

1.1 สถานศึกษาที่มีความพร้อม สามารถจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาค ภาษาอังกฤษ ได้ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นต้นไป โดยที่สถานศึกษาที่ประสงค์ จะจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ จะต้องเสนอขอให้สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาพิจารณาอนุมัติตามลำดับขั้น ทั้งนี้ สำหรับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ต้องได้รับการอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา และรูปแบบ English Program ต้องได้รับการอนุมัติจากกระทรวง ศึกษาธิการก่อน เปิดการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเป็นผู้กำหนด หัวข้อ เรื่อง และวิธีการขออนุมัติจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ

1.2 การขออนุมัติจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร โครงการจัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางการดำเนินโครงการ ดังนี้

1.2.1 สถานศึกษาเสนอโครงการต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามลำดับ

1.2.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน ความพร้อมของสถานศึกษา

1.2.3 คณะกรรมการประเมินฯ ตรวจสอบเอกสารและประเมินความพร้อมของ สถานศึกษา

1.2.4 คณะกรรมการประเมินฯ ดำเนินการประเมินผลการตรวจสอบ และแจ้งผล การประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2.5 การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะเป็นผู้อนุมัติในส่วนของจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ English Program สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะเสนอให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการเป็นผู้อนุมัติให้ดำเนินการ

1.3 สถานศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษแล้ว ให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่เสนอขออนุมัติภายในสองปี ถ้าไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าการอนุมัตินั้นสิ้นสุดลง

1.4 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ มีความประสงค์จะหยุดดำเนินการต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน นักศึกษา ล่วงหน้าอย่างน้อยสองปี ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการจบหลักสูตรของนักเรียน นักศึกษา ชั้นสุดท้ายที่รับเข้าเรียนด้วย

1.5 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่จัดเป็นภาษาไทย และกลุ่มที่จัดเป็นภาษาอังกฤษต้องกำหนดให้มีกิจกรรมการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มที่จัดเป็นภาษาไทยไว้ในโครงการอย่างต่อเนื่อง จนสามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษา

1.6 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ ต้องจัดให้มีคณะกรรมการของสถานศึกษา ดำเนินการตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานของสถานศึกษาทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนทั้งคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วจัดทำเป็นรายงานประจำปีเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต่อเนื่อง

1.7 วิชาที่เปิดสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกวิชา ยกเว้น วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย

1.8 ครูผู้สอน

1.8.1 ครูผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศ ต้องสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษา และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารง่าย ๆ ได้ หรือจัดให้มีครูไทยที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา

1.8.2 สำหรับครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ให้ทำสัญญาปฏิบัติงานอย่างน้อยหนึ่งปี การศึกษา และมีบทลงโทษที่เข้มงวดหากครูผู้สอนชาวต่างประเทศละเมิดสัญญา

1.8.3 ครูผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต้องจบปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย และต้องมีหลักฐานการศึกษาแสดงความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาจะสอน หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

1.8.4 ครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ต้องมีทักษะความรู้ ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้เหมือนเจ้าของภาษา และมีผลคะแนน สอบ TOEIC ไม่น้อยกว่า 700 หรือ TOEFL ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5 หรือ ได้รับหลักฐานการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเทียบเท่าเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นจากสถาบันภาษาที่ กระทรวงศึกษาธิการรับรอง

1.8.5 ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานของเด็กและเยาวชน และวิธีการ จัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการศึกษาด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หรือหลักฐาน ที่แสดงว่าได้ผ่านการอบรมด้านวิชาการศึกษา จากหน่วยงานหรือสถาบันที่กระทรวงศึกษาธิการ รับรองไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หากยังไม่ได้รับวุฒิด้านการศึกษา ผ่อนผันให้เข้ารับการศึกษ ภายใต้อาชีวศึกษาหนึ่ง ปี หรือมีประกาศนียบัตรวิชาชีพครู หรือมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อย กว่าสามปี โดยได้รับการรับรองจากหน่วยงานเดิม

1.8.6 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศต้องได้รับการอบรมให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรของการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศไทย รวมทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง

1.8.7 สถานศึกษาต้องจัดให้ครูผู้สอนทุกคน ทั้งที่จัดการเรียนการสอนเป็น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

1.8.8 ครูผู้สอนทุกคนต้องมีโอกาสได้รับการพัฒนา โดยได้รับการฝึกอบรมศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศ อย่างน้อยสามปีต่อครั้ง

1.9. การรับนักเรียน นักศึกษา

1.9.1 รับนักเรียน นักศึกษา ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

1.9.2 สถานศึกษาสามารถกำหนดเงื่อนไขความสามารถของผู้เรียนได้ตาม ความเห็นของหน่วยงานต้นสังกัด

1.9.3 ให้สถานศึกษาคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาที่มีความสามารถโดยเฉพาะด้าน วิชาชีพได้เข้าเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่ม อย่างน้อยร้อยละสามของจำนวนนักเรียน นักศึกษาใน โครงการ

1.9.4 จำนวนนักเรียน นักศึกษาแต่ละห้อง

1.9.4.1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่เกินห้องละ 30 คน

1.9.4.2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไม่เกินห้องละ 30 คน

1.9.4.3 ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยี (ทล.บ.) ไม่เกินห้องละ 20 คน

1.10 การเก็บค่าเล่าเรียน และการจัดสรรงบประมาณ

1.10.1 การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเรียน และค่าใช้จ่ายในส่วนที่เพิ่มจากการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในสถานศึกษาของรัฐ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสถานศึกษา เป็นผู้กำหนดในอัตราที่เหมาะสม

1.10.2 สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งให้เพียงพอต่อการสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการและมีความสามารถผ่านเกณฑ์ให้เข้าเรียนในโครงการอย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียน นักศึกษาแต่ละปี และเพื่อใช้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษาในโครงการกับนักเรียน นักศึกษาที่เรียนเป็นภาษาไทย

1.11 การจัดการทรัพยากรและกิจกรรมของสถานศึกษา

1.11.1 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องบริหารจัดการบุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ต่าง ๆ ให้ครูและนักเรียน นักศึกษา ทุกคน ได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันและเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะสถานศึกษาของรัฐซึ่งใช้งบประมาณของรัฐ ต้องดูแลให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

1.11.2 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่ม ต้องจัดให้นักเรียน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมของสถานศึกษา/ชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2.2 การจัดการเรียนการสอน ควรจัดในบริบทของความเป็นไทยผสมผสานความเป็นสากล โดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น และความเป็นไทย

2.3 สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนทุกวิชา โดยสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงงาม สร้างความมั่นใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร

2.4 การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ความพร้อม ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรจัดกิจกรรมง่าย ๆ ที่ทำให้นักเรียน นักศึกษา

มีความสุขสนุกสนาน สร้างความกระตือรือร้น และประสบความสำเร็จ เช่น การศึกษาดูงาน
ในสถานประกอบการ การเล่นบทบาทสมมติ ฯลฯ

3. สื่อการเรียนการสอน

3.1 สถานศึกษาต้องจัดให้มีหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับที่เปิดสอน
ทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ครูทุกคนได้ศึกษา

3.2 สถานศึกษาจัดหาหนังสือเรียนที่เป็นภาษาไทยครบถ้วน ตามหลักสูตร
ที่กระทรวง ศึกษาธิการกำหนด อย่างน้อยสิบชุด ไว้ในห้องสมุด

3.3 ในกรณีที่สถานศึกษาจัดทำหนังสือเรียนขึ้นเอง และให้ผู้เรียนซื้อหนังสือเรียนนั้น
ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาก่อน

3.4 สถานศึกษาต้องจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน หนังสือแบบฝึกหัด
หรือหนังสืออ่านนอกเวลา หรือในงานที่เป็นภาษาอังกฤษครบทุกวิชาในจำนวนที่เหมาะสม และ
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระตามหลักสูตร โดยระบุ รายการจำนวนหนังสือทั้งภาษาไทยและ
ภาษาต่างประเทศ

3.5 สถานศึกษาต้องจัดให้มีวัสดุ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน
ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทันสมัย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนอย่างครบถ้วนและเพียงพอ และ
จัดบริการใช้สื่อดังกล่าวให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

3.6 สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียน นักศึกษาทุกระดับ ฝึกประสบการณ์กับสถาน
ประกอบการในต่างประเทศหรือสถานประกอบการในประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษใน
การปฏิบัติงาน

4. อาคาร ห้องปฏิบัติการ

สถานศึกษาต้องจัดให้มีห้องเรียน ห้องประกอบ ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานสำหรับ
นักเรียน นักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานต้นสังกัดเป็นอย่างน้อย

5. การวัดและประเมินผลการเรียน

5.1 การวัดและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร/ข้อกำหนดในหลักสูตร โดยจัดทำหลักฐานแสดงผล
การเรียนเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ต้องใช้การสอบ TOEFL หรือ IELTS หรือ TOEIC ตาม
เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

5.2 สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลด้านคุณธรรม จริยธรรม และ
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดระยะเวลาของการเรียนการสอน มีการประเมินเพื่อ

การปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบทุกด้านเต็มศักยภาพ และจัดทำผลการประเมินไว้เป็นหลักฐาน

6. การกำกับ ติดตาม และประเมินโครงการ

6.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องจัดให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลโครงการการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งในด้านความพร้อม ในด้านการเตรียมการของสถานศึกษา การบริหารจัดการ การดำเนินงานของสถานศึกษา และคุณภาพของผู้เรียน

6.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การลดค่าใช้จ่าย คุณภาพของครูผู้สอน และวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

6.3 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 (ปรับปรุง พ.ศ. 2558) และมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 (ปรับปรุง พ.ศ. 2558)

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและ มาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา มาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ประกอบด้วยสองส่วน คือการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชนที่มีต่อ

คุณภาพของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ

ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนระดับเฉลี่ยขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนระดับเฉลี่ยขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานวิชาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการฝึกงาน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.8 ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคาร สถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.9 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.10 ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.11 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.12 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษา

กับเครือข่ายทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 5 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการ โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการ โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยของครู

มาตรฐานที่ 6 ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูน พระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ 7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

ส่วนที่ 2 การฝึกอบรมวิชาชีพ ประกอบด้วย 1 มาตรฐาน 10 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานที่ 8 ด้านการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการจัดการการฝึกอบรมหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.3 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 8.4 ระดับคุณภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.5 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.6 ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ 8.7 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่มีผลการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 8.9 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

ตัวบ่งชี้ที่ 8.10 ระดับความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์

อุดมการณ์ในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

หลักการในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดต้องจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษา
2. การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
3. การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา
4. การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบแระสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5. การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

6. การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

7. การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 4 มาตรฐาน 14 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษาคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรแต่ละระดับและแต่ละสาขาวิชา สาขางาน เป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน และมีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับผู้เรียนแรกเข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ระดับความพึงพอใจที่มีคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เข้าเรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับบุคลากร ชุมชน สมาคม ชมรมสถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนา มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์ และด้านฐานข้อมูลสารสนเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระดับคุณภาพในการประสานความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการศึกษา
 มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจัดการ
 เรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาของแต่ละระดับ ตามหลักสูตรและระเบียบ
 กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร
 ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มี
 การพัฒนารายวิชาหรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ
 เทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการจัดการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

มาตรฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกัน
 คุณภาพภายในและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาระบบมาตรฐานการศึกษา
 ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ร้อยละของตัวบ่งชี้ที่มีการพัฒนา

**การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Educational
 Test: V-NET)**

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 มาตรา 9 มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ
 ประเภทการศึกษา มาตรา 26 กำหนดให้สถานศึกษามีการทดสอบที่ได้มาตรฐานไปสู่ระดับชาติ
 มาตรา 47 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน
 สถานศึกษา และในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านมาตรฐานการอาชีวศึกษา
 พ.ศ. 2555 มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 เกี่ยวกับ
 ค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
 (VNET) กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
 ด้านอาชีวศึกษาเป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาค
 ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program โดยมีสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การ
 มหาชน) เป็นหน่วยงานจัดสอบ มีวัตถุประสงค์ของการทดสอบ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2

2. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา
3. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ
4. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา
5. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

รายละเอียดของรูปแบบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

โดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ข้อมูลความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

ฉบับที่	ทักษะการสอบ	เนื้อหาหลัก	รหัสเนื้อหาหลัก	คะแนน
1	ทักษะภาษาและการสื่อสาร	1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ	5111	100
		2. สื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและเพื่อพัฒนางานอาชีพ	5112	100
	ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา	1. การแก้ปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	5121	100
		2. การแก้ปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์	5122	100
2	ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิต	1. ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม สิทธิ หน้าที่ ความเป็นพลเมืองดี เศรษฐกิจพอเพียง และค่านิยมอันพึงประสงค์	5131	100
		2. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขลักษณะโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา	5132	100
	ทักษะการจัดกรงานอาชีพ	1. ปฏิบัติตนตามหลักการในงานอาชีพ หลักการบริหารงาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในการทำงาน	5141	100
		2. การใช้คอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศ ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมสำเร็จรูปและอินเทอร์เน็ต ตามหลักการและกระบวนการตามลักษณะงานอาชีพ	5142	100

กล่าวโดยสรุป ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันทั้งในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน (Working language) ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมอบนโยบายให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลองค์การ

ความหมายประสิทธิผลขององค์การ

ความหมายของประสิทธิผล

Steer (1977 p. 40 อ้างถึงใน ถุติพันธ์ สมุทร์ทัย, 2549 หน้า 21) ให้นิยามของประสิทธิผล หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายขององค์กร

Schemerhorn (1999, p. 6) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง การวัดผลผลิตของงาน (Output) ซึ่งเป็นการบรรลุเป้าหมาย โดยประสิทธิผลจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการทำงานที่สามารถช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้

สุทธิพงษ์ ยงค์กมล (2543, หน้า 9) กล่าวว่าประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการยืดหยุ่นปรับตัวและจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้นิยามคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จ ผลสำเร็จ หรือผลที่เกิดขึ้น

วิรัช สงวนวงษ์วาน (2547) ให้นิยามของคำ ประสิทธิผล ว่าเกี่ยวข้องกับผลผลิตที่ได้ตามเป้าหมายขององค์กร โดยแสดงว่า องค์กรนั้นมีประสิทธิผลสูงสุด

ถุติพันธ์ สมุทร์ทัย (2549) สรุปความหมายของคำ ประสิทธิผล ว่า เป็นสถานะที่องค์กรสามารถดำเนินงานได้สำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดขององค์กร โดยวัดได้จากการเปรียบเทียบผลผลิตกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ศิริชัย กาญจนวสี (2552, หน้า 147) ให้นิยามว่า ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาไม่ว่าจะเป็นผลผลิต ผลกระทบ ผลลัพธ์ ได้ผลตรงตามผลที่คาดหวังไว้ และเป็นสิ่งที่พึงพอใจของผู้ใช้หรือผู้บริโภค

ความหมายขององค์การ

Webster's Dictionary (1983 อ้างถึงใน อัมพร ชำรงลักษณะ, 2556, หน้า 1) ให้นิยามของ คำ Organization ว่า หมายถึง การกระทำ หรือกระบวนการในการจัดตั้ง เพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเป็นเอกภาพ มีโครงสร้างการบริหารจัดการ มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ บรรลุสิ่งที่ต้องการ เป็นกระบวนการที่เป็นระบบของการจัดระเบียบกิจกรรม ภาระหน้าที่ บุคลากร และทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็นก่อรูปร่างมาเป็น โครงสร้างการทำงานที่เป็นระบบ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้นิยามคำว่า องค์การ หมายถึง ศูนย์รวมกลุ่มบุคคลหรือ กิจการที่ประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยงานเดียวกัน เพื่อดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือในตราสารจัดตั้งซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐ เช่น องค์การของรัฐบาล หน่วยงาน เอกชน เช่น บริษัทจำกัด สมาคมหรือหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น องค์การสหประชาชาติ

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 32-34) กล่าวถึงลักษณะองค์การ ว่า สถานศึกษาเป็น องค์การทางการศึกษาชนิดหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่ร่วมกันปฏิบัติงาน/ กิจกรรมของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นระบบสังคมเปิดที่มีการติดต่อสื่อสารและปรับเปลี่ยน ตลอดเวลา มีลักษณะโครงสร้างเป็นระดับที่เกี่ยวข้องกันและส่งผลถึงกัน การแบ่งงานใน สถานศึกษาต้องเป็นลำดับขั้น (Hierarchy) เช่น ระดับผู้เรียน ระดับห้องเรียน ระดับสถานศึกษา

จากนิยามข้างต้น ผู้วิจัยสรุปคำว่า ประสิทธิภาพในงานวิจัยฉบับนี้ว่า หมายถึง ผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ และสรุปคำว่า องค์การ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาอาชีวศึกษา ดังนั้น ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ผลสำเร็จตามเป้าหมายของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีลักษณะ โครงสร้างและการปฏิบัติงาน ภายในสถานศึกษาเป็นลำดับขั้น (Hierarchy) ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านอาชีวศึกษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การ พบว่า มีนักการศึกษาให้แนวทางของเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การมากมาย โดยผู้วิจัย นำเสนอแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศจำนวน 14 คน (ค.ศ. 1957-1975) รายละเอียดดังตาราง ที่ 2-2 และนักการศึกษาไทย จำนวน 26 คน (พ.ศ. 2542-2557) รายละเอียดดังตารางที่ 2-3 ดังนี้

ตารางที่ 2-2 แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผล
องค์กร

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร
1	Georgopoulos and Tannenbaum (1957)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการผลิต (Productivity) 2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) 3. การปราศจากอุปสรรคในองค์กร (Absence of organization strain)
2	Bennis (1962)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) 2. ความมีเอกลักษณ์ (Sense of identity) 3. ความสามารถในการทดลองของจริง (Capacity to test reality)
3	Blake and Mouton (1964)	สัมฤทธิ์ผลที่มุ่งเน้นคุณภาพระดับสูง (Achievement of high production)
4	Caplow (1964)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความมั่นคงขององค์กร (Stability) 2. การประสานงาน (Integration) 3. ความสมัครใจ (Voluntarism) 4. ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement)
5	Katz and Kahn (1966)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความเจริญเติบโต (Growth) 2. การเก็บรักษา (Storage) 3. ความคงอยู่รอด (Survival) 4. การควบคุมสภาพแวดล้อม (Control over environment)
6	Lawrence and Lorsch (1967)	ความสมดุลระหว่างการบูรณาการกับความแปลกแยก (Optimal balance of integration and differentiation)
7	Yuchtman and Seashore (1967)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสำเร็จในการได้ทรัพยากรที่หายากและมีมูลค่า (Successful acquisition of scarce and valued resource) 2. การควบคุมสถานการณ์ได้ (Control over environment)

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร
8	Price (1968)	<ol style="list-style-type: none"> 3. ความสามารถในการผลิต (Productivity) 4. การคิดเห็นและปฏิบัติตรงกัน (Conformity) 5. ขวัญและกำลังใจ (Morale) 6. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptiveness) 7. ความเป็นสถาบัน (Institutionalization)
9	Mahoney and Weitzel (1969)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการผลิต การสนับสนุน การใช้ประโยชน์ (Productivity-support-utilization) 2. การวางแผน (Planning) 3. ความเชื่อถือได้ (Reliability) 4. ความร่วมมือ (Cooperation) 5. การมีพัฒนาการ (Development)
10	Schein (1970)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสื่อสารแบบเปิด (Open communication) 2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) 3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) 4. ความผูกพันต่อองค์กร (Commitment)
11	Mott (1972)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการผลิต (Productivity) 2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) 3. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability)
12	Duncan (1973)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบรรลุตามเป้าหมาย (Goal attainment) 2. การบูรณาการ (Integration) 3. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptation)
13	Webb (1974)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสมานฉันท์ (Cohesion) 2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) 3. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) 4. การสนับสนุน (Support)
14	Child (1974, 1975)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการทำผลกำไร (Profitability) 2. เน้นความเจริญเติบโต (Growth)

ตารางที่ 2-3 แนวคิดของนักการศึกษาไทยเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ
1	บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542)	ผลการเรียนรู้ของนักเรียน 2 ด้าน คือ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการ 2. ผลสัมฤทธิ์ที่ไม่ใช่วิชาการ
2	สุทธิพงษ์ ยงค์กมล (2543)	1. ความสามารถขององค์การในการยืดหยุ่นปรับตัว 2. การใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม
3	ภาวดี อนันต์นารี (2545)	1. ความพึงพอใจในงานของครู 2. ความสำเร็จในการผลิตนักเรียน
4	ปิติชาย ต้นปิติ (2547)	1. การปรับตัว 2. การบรรลุเป้าหมาย 3. การบูรณาการ 4. การรักษาแบบแผน
5	พิมพ์อร สดเอี่ยม (2547)	1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 2. ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ 3. ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการ
6	รุจา รอดเข็ม (2547)	1. ด้านการเงิน 2. ด้านลูกค้า 3. ด้านกระบวนการภายใน 4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
7	นิพนธ์ วรรณเวช (2548)	1. ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานทั่วไป 2. ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานวิชาการ 3. ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานบุคคล 4. ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานการเงิน 5. ประสิทธิภาพด้านการพัฒนาท้องถิ่น
8	รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549)	1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2. ความพึงพอใจในงานของครู 3. การยืดหยุ่นปรับตัว 4. การจัดการทรัพยากร

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ
9	วิมลรัตน์ บุญชู (2549)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนา 2. การใช้นวัตกรรม 3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10	ชยาธิศ กัญหา (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านผลงานขององค์การ 2. ด้านความสามารถในการปรับตัว 3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนยืดหยุ่น
11	นิลุบล คงเกตู (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. พฤติกรรมการเรียนรู้ 2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 3. ความพึงพอใจในงานของครู 4. คุณภาพของการปฏิบัติงาน
12	นริศ สวัสดิ์ (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. ความสามารถ ทักษะ จำนวน 4 ด้าน 3. คุณลักษณะในด้านต่าง ๆ จำนวน 7 ด้าน
13	อุษณี มงคลพิทักษ์สุข (2551)	<p>ระดับการบรรลุผลสำเร็จตามพันธกิจขององค์การ 5 ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดหาและจัดสรรทรัพยากร 2. การบริหารจัดการ 3. ผลลัพธ์การดำเนินการ 4. ความพึงพอใจในงาน 5. การพัฒนาองค์การ
14	ปริญญช ชัยกองเกียรติ (2551)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างสิ่งใหม่ 2. การประสานความร่วมมือ 3. การตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคม 4. การลดความซ้ำซ้อนในการใช้ข้อมูลหรือความรู้
15	พินิจ หนูเกตู (2551)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามัคคีของบุคลากร 2. นวัตกรรมองค์การ 3. การพัฒนาบุคลากร

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร
16	ประไพพร อุทธิยา (2552)	1. ทักษะของนักเรียน 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. ความพึงพอใจของครู
17	ญาณิศา บุญจิตรี (2552)	1. ด้านการเงิน 2. ด้านผู้รับบริการ 3. ด้านกระบวนการภายใน 4. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา
18	บาทหลวงสมจิตร พึ่งพร ษพร (2552)	1. ด้านการเงิน 2. ด้านผู้รับบริการ 3. ด้านกระบวนการภายใน 4. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา
19	พิศสุภา ปัจฉมสวัสดิ์ (2552)	1. การปรับตัว 2. การบรรลุเป้าหมาย 3. การบูรณาการ 4. การรักษาแบบแผนวัฒนธรรม
20	นวลลักษณ์ บุญบง (นาวาโทหญิง) (2552)	1. ผลผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. การปรับตัว 4. การพัฒนา
21	โสภิต ม่วงทอง (2553)	1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง 2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้
22	ลัดดา อ่ำสอาด (2555)	1. ความสำเร็จด้านผู้รับบริการ 2. ความสำเร็จด้านการเงิน 3. ความสำเร็จด้านการเรียนรู้และพัฒนา 4. ความสำเร็จด้านกระบวนการภายใน

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

ที่	แนวคิดของนักการศึกษา	เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร
23	อาอีต๊ะ ยีเจะนิ (2556)	ความสำเร็จในการบริหารจัดการ 2 ด้าน 1. ผลผลิตเชิงวิชาการ 2. ผลผลิตไม่ใช่เชิงวิชาการ
24	ปารีชาติ สมใจ (2556)	1. ผลสัมฤทธิ์ 2. ความพึงพอใจในการทำงาน 3. การขาดงาน 4. อัตราการออกกลางคัน 5. คุณภาพโดยรวมทั่วไป
25	ศิรินารณ แวงสง่า (2557)	ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้
26	นิสยาการณ์ ชนะคำ (2557)	1. ความสามัคคีของบุคลากร 2. นวัตกรรมองค์กร 3. การพัฒนานุเคราะห์

จากการวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศและนักการศึกษาไทย จากตารางที่ 2-2 และ 2-3 เกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลองค์กร พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Achievement) มีความถี่มากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ความพึงพอใจ (Satisfaction) และการบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment) ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2-4 และตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2-4 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลองค์กร

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร	แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศ คนที่														รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1. ความสามารถในการผลิต (Productivity)	/							/			/		/		4
2. ความยืดหยุ่น (Flexibility)	/									/	/				3
3. การปราศจากอุปสรรค (Absence of organization strain)	/														1
4. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability)		/						/			/	/	/		5
5. ความมีเอกลักษณ์ (Sense of identity)		/													1
6. ความสามารถในการทดลองของจริง (Capacity to test reality)		/													1
7. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Achievement)			/	/											2
8. ความมั่นคง (Stability)				/											1
9. การประสานบูรณาการ (Integration)				/		/						/			3
10. ความเจริญเติบโต (Growth)					/								/		2
11. การเก็บรักษา (Storage)					/										1
12. ความคงอยู่รอด (Survival)					/										2
13. การควบคุมสภาพแวดล้อม (Control over environment)					/		/								2
14. ความสำเร็จในการจัดหาทรัพยากร (Successful of acquisition resource)								/							1
15. ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)													/		1

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร	แนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศ คนที่														รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
16. ความพึงพอใจ (Satisfaction)													/		1
17. ความมีคุณค่าต่อสังคม (Social value)								/							1
18. ความสามัคคี (Conformity, cohesion)								/					/		2
19. ขวัญและกำลังใจ (Morale)								/							1
20. ความเป็นสถาบัน (Institutionalization)								/							1
21. การวางแผน (Planning)								/							1
22. ความเชื่อถือ (Reliability)									/						1
23. ความร่วมมือ (Cooperation)									/						1
24. การพัฒนาการ (Development)									/						1
25. การสื่อสารแบบเปิด (Open communication)									/						1
26. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity)										/					1
27. ความผูกพันต่อองค์กร (Commitment)										/					1
28. การบรรลุตามเป้าหมาย (Goal attainment)										/		/			1
29. ประสิทธิภาพ (Efficiency)													/		1
30. การสนับสนุน (Support)														/	1

ตารางที่ 2-5 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาไทยเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์การ	ยกมา	แนวคิดของนักการศึกษาไทย คนที่													รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1. ความสามารถในการผลิต (productivity)	4			/							/				6
2. ความยืดหยุ่น (Flexibility)	3		/						/		/				6
3. การปราศจากอุปสรรค (Absence of organization strain)	1			/					/					/	3
4. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability)	5		/		/				/		/				9
5. ความมีเอกลักษณ์ (Sense of identity)	1														1
6. ความสามารถในการทดลองของจริง (Capacity to test reality)	1														1
7. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Achievement)	2	/				/			/	/		/	/		8
8. ความมั่นคง (Stability)	1														1
9. การประสานบูรณาการ (Integration)	3				/										4
10. ความเจริญเติบโต (Growth)	2				/										3
11. การเก็บรักษา (Storage)	1														1
12. ความคงอยู่รอด (Survival)	2														2
13. การควบคุมสภาพแวดล้อม (Control over environment)	2														2
14. ความสำเร็จในการจัดหาทรัพยากร (Successful of acquisition resource)	1														1
15. ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)	1														1

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร	ยกมา	แนวคิดของนักการศึกษาไทย คนที่												รวม	
		14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		26
1. ความสามารถในการผลิต (Productivity)	6						/								7
2. ความยืดหยุ่น (Flexibility)	6														6
3. การปราศจากอุปสรรค (Absence of organization strain)	3														3
4. ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability)	9						/	/	/						12
5. ความมีเอกลักษณ์ (Sense of identity)	1														1
6. ความสามารถในการทดลองของจริง (Capacity to test reality)	1														1
7. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Achievement)	8			/					/		/	/	/		13
8. ความมั่นคง (Stability)	1														1
9. การประสานบูรณาการ (Integration)	4	/					/								6
10. ความเจริญเติบโต (Growth)	3														3
11. การเก็บรักษา (Storage)	1						/								2
12. ความคงอยู่รอด (Survival)	2														2
13. การควบคุมสภาพแวดล้อม (Control over environment)	2														2
14. ความสำเร็จในการจัดหาทรัพยากร (Successful of acquisition resource)	1														1
15. ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)	1														1

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร	ยกมา	แนวคิดของนักการศึกษาไทย คนที่													รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
16. ความพึงพอใจ (Satisfaction)	1			/		/			/	/		/			7
17. ความมีคุณค่าต่อสังคม (Social value)	1														1
18. ความสมานฉันท์ (Conformity, cohesion)	2														2
19. ขวัญและกำลังใจ (Morale)	1														1
20. ความเป็นสถาบัน (Institutionalization)	1														1
21. การวางแผน (Planning)	1														1
22. ความเชื่อถือ (Reliability)	1														1
23. ความร่วมมือ (Cooperation)	1														1
24. การพัฒนาการ (Development)	1						/	/		/				/	5
25. การสื่อสารแบบเปิด (Open communication)	1														1
26. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity)	1														1
27. ความผูกพันต่อองค์กร (Commitment)	1														1
28. การบรรลุตามเป้าหมาย (Goal attainment)	1				/	/	/					/	/	/	7
29. ประสิทธิภาพ (Efficiency)	1					/		/				/	/		5
30. การสนับสนุน (Support)	1									/					2

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

เกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลขององค์กร	ยกมา	แนวคิดของนักการศึกษาไทย คนที่												รวม	
		14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		26
16. ความพึงพอใจ (Satisfaction)	7				/							/			9
17. ความมีคุณค่าต่อสังคม (Social value)	1									/				/	3
18. ความสามัคคี (Conformity, cohesion)	2		/												3
19. ขวัญและกำลังใจ (Morale)	1														1
20. ความเป็นสถาบัน (Institutionalization)	1														1
21. การวางแผน (Planning)	1														1
22. ความเชื่อถือ (Reliability)	1														1
23. ความร่วมมือ (Cooperation)	1				/	/		/	/	/				/	7
24. การพัฒนาการ (Development)	5	/													6
25. การสื่อสารแบบเปิด (Open communication)	1														1
26. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity)	1													/	2
27. ความผูกพันต่อองค์กร (Commitment)	1														1
28. การบรรลุตามเป้าหมาย (Goal attainment)	7					/			/						9
29. ประสิทธิภาพ (Efficiency)	5														5
30. การสนับสนุน (Support)	2	/	/												4

จากตารางที่ ตารางที่ 2-4 และ 2-5 พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามเกณฑ์การวัดและประเมินประสิทธิผลองค์การมีความดีสูงสุด และสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 และสอดคล้องกับมาตรฐานการการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558) มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ในตัวบ่งชี้ที่ 1.5 คือ ร้อยละของผู้เรียนจากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ตั้งแต่ค่าคะแนนระดับเฉลี่ยขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกสัมฤทธิ์ผลด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่หนึ่งที่แสดงความเป็นประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป้าหมายสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นตัวชี้วัดตัวที่สองที่บ่งบอกความเป็นประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ดังักัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่สนใจศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ และปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ รายละเอียดดังตารางที่ 2-6 และ 2-7 ตามลำดับ

ตารางที่ 2-6 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กรตามแนวคิดของนักการศึกษา

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร
1. Steer (1985)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะขององค์กร (Organizational characteristics) 2. ลักษณะสภาพแวดล้อม (Environment characteristics) 3. ลักษณะบุคลากร (Employee characteristics) 4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ (Policies and practices)
2. Reid et al (1988)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการบริหารงาน 2. ด้านสภาพแวดล้อม 3. ด้านครู 4. ด้านผู้บริหาร 5. ด้านโรงเรียน
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529)	<ol style="list-style-type: none"> 1. องค์ประกอบเกี่ยวกับครู 2. องค์ประกอบเกี่ยวกับนักเรียน 3. องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียน 4. องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้ปกครอง 5. องค์ประกอบเกี่ยวกับชุมชน
4. สุทธิพงษ์ ยงค์กมล (2543)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะขององค์กร (Organizational characteristics) 2. ลักษณะสภาพแวดล้อม (Environment characteristics) 3. ลักษณะบุคลากร (Employee characteristics) 4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ (Policies and practices)
5. ภารดี อนันต์นารี (2545)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหาร 2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหาร 3. พฤติกรรมการบริหาร 4. บรรยากาศของโรงเรียน 5. ด้านสถานการณ์ของโรงเรียน
6. ปิติชาย ต้นปิติ (2547)	<ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพแวดล้อม 2. ปัจจัยนำเข้า 3. กระบวนการ

ตารางที่ 2-6 (ต่อ)

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์กร
7. ซยาธิศ กัญหา (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร 2. พฤติกรรมผู้นำ 3. วิสัยทัศน์ผู้บริหาร 4. บรรยากาศสำนักงาน 5. วัฒนธรรมองค์กร
8. เจริญศรี พันปี (2553)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะขององค์กร (Organizational characteristics) 2. ลักษณะสภาพแวดล้อม (Environment characteristics) 3. ลักษณะบุคลากร (Employee characteristics) 4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ (Policies and practices)

ตารางที่ 2-7 ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์กรตามแนวคิดของนักการศึกษา

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์กร		
1. Robbins (2005)	ระดับบุคคล	ระดับกลุ่ม	ระดับองค์กร
	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเรียนรู้ของบุคลากร 2. การจูงใจ 3. บุคลิกภาพ 4. อารมณ์ 5. การฝึกอบรม 6. การตัดสินใจด้วยตนเอง 7. การวัดทัศนคติ 8. การออกแบบงาน 9. ความเครียดในการทำงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความเป็นพลวัตของกลุ่ม 2. การทำงานเป็นทีม 3. การสื่อสาร 4. สถานภาพ 5. อำนาจ 6. ความขัดแย้ง 7. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติ 8. การตัดสินใจในระบบกลุ่ม 9. กระบวนการกลุ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เทคโนโลยีองค์กร 2. การเปลี่ยนแปลงองค์กร 3. วัฒนธรรมองค์กร 4. สภาพแวดล้อมองค์กร 5. การแก้ปัญหา 6. การเมืองระหว่างองค์กรและอำนาจ

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ		
		10. การเปรียบเทียบ คุณค่าและทัศนคติ 11. การวิเคราะห์ ความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	
2. มณเฑียร ชมดอกไม้ (2541)	ระดับนักเรียน 1. เซาว์ปัญญา 2. ความถนัดทางภาษา 3. พื้นความรู้เดิม 4. เจตคติในการเรียน 5. แรงจูงใจในการเรียน 6. กลวิธีในการเรียน 7. การเข้าร่วมกิจกรรม นอกชั้นเรียน 8. การเรียนรู้จากสภาพ แวดล้อมในโรงเรียน 9. การส่งเสริมจาก ผู้ปกครอง 10. แบบการเรียน 11. ปีที่เรียน		ระดับโรงเรียน 1. วุฒิการศึกษาของครู 2. วิชาเอกของครู 3. จำนวนวันการอบรม 4. ประสบการณ์การสอน 5. จำนวนคาบต่อสัปดาห์ 6. ความเป็นผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหาร
3. พิมพ์อร สดเอี่ยม (2547)	ระดับนักศึกษา 1. อายุ 2. ความรู้พื้นฐานเดิม 3. ความภาคภูมิใจ ในตนเอง 4. แรงจูงใจในการเรียน 5. พฤติกรรมการเรียน 6. การใช้เวลาในการเรียน	ระดับห้องเรียน (อาจารย์) 1. คุณลักษณะทาง ชีวสังคม 2. บรรยากาศการเรียน การสอน 3. แรงจูงใจใน การทำงาน 4. ความผูกพันต่อ องค์การ	ระดับสาขาวิชา (ผู้บริหาร) 1. คุณลักษณะทางชีว สังคม 2. วัฒนธรรมองค์การ 3. ภาวะผู้นำ 4. พฤติกรรมผู้นำทาง วิชาการ 5. กระบวนการบริหาร

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ		
		5. ความเป็นนักวิชาการ	
		6. พฤติกรรมการสอน	
4. รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549)	ระดับนักเรียน	ระดับห้องเรียน (ครู)	ระดับโรงเรียน
	1. ความรู้พื้นฐานเดิม	1. คุณลักษณะทาง ชีวสังคม	1. วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
	2. ความภาคภูมิใจใน ตนเอง	2. การสนับสนุนทาง สังคม	2. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
	3. เจตคติต่อการเรียน	3. แรงจูงใจใน การทำงาน	3. พฤติกรรมผู้นำทาง วิชาการ โครงการจัดการ เรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษของผู้บริหาร
	4. การส่งเสริมการเรียน ของผู้ปกครอง	4. ความผูกพันต่อ โรงเรียน	4. วัฒนธรรมโรงเรียน
	5. แรงจูงใจในการเรียน	5. พฤติกรรมการสอน	5. บรรยากาศโรงเรียน
	6. พฤติกรรมการเรียน	6. บรรยากาศการเรียน การสอน	
	7. การใช้เวลาในการเรียน		
5. ธวัช กรุดมณี (2550)	ระดับบุคคล	ระดับกลุ่ม	ระดับองค์การ
	1. การพัฒนาตนเอง	1. การทำงานเป็นทีม	1. ทรัพยากรและ เทคโนโลยี
	2. แรงจูงใจในการทำงาน	2. การสื่อสาร	2. นโยบายและการ ปฏิบัติ
	3. การมุ่งเน้นผลงาน	3. การตัดสินใจ	3. โครงสร้างองค์การ
		4. ภาวะผู้นำ	4. การกระจายอำนาจ
			5. วัฒนธรรมองค์การ
			6. ความสัมพันธ์กับ ชุมชน
			7. บรรยากาศองค์การ
			8. รางวัลและ การตอบแทน

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ		
6. นริศ สวัสดิ์ (2550)	ระดับนักเรียน		ระดับโรงเรียน
	1. วุฒิการศึกษา		1. ขนาดของโรงเรียน
	2. ประสบการณ์ในการสอน		2. ประสบการณ์ของผู้บริหาร
	3. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		3. เป้าหมายของโรงเรียน
	4. เจตคติต่อวิชาชีพครู		4. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
	5. เจตคติต่อโรงเรียน		5. วัฒนธรรมโรงเรียน
	6. ภาวะผู้นำทางวิชาการ		6. บรรยากาศในการทำงาน
7. ประไพพร อุทธิยา (2552)		ระดับห้องเรียน	ระดับโรงเรียน
		1. ลักษณะทางชีวสังคมของครู	1. ลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร
		2. คุณภาพการสอนของครู	2. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
		3. การสนับสนุนทางสังคมของครู	3. บรรยากาศโรงเรียน
		4. ขวัญและกำลังใจในการทำงานของครู	4. ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก
		5. ลักษณะทางชีวสังคมของนักเรียน	
		6. เวลาในการเรียนรู้ของนักเรียน	
		7. แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน	
8. มนูญ เชื้อชาติ (2554)	ระดับนักเรียน	ระดับห้องเรียน (ครู)	ระดับโรงเรียน (ผู้บริหาร)
	1. เพศ	1. วุฒิการศึกษา	1. วุฒิการศึกษา
	2. ระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	2. ประสบการณ์สอน	2. ขนาดของโรงเรียน
	3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	3. ชั่วโมงสอน	3. ประสบการณ์การบริหาร
		4. พฤติกรรมการสอน	4. วิสัยทัศน์
		5. คุณภาพการสอน	

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

แนวคิดนักการศึกษา	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร		
9. อาอีตะ ยีเจะนิ (2556)	4. พฤติกรรมด้าน การเรียน	6. ความพึงพอใจ ในการทำงาน	5. ความเป็นผู้นำทาง วิชาการ
	5. เจตคติต่อการเรียน	7. การสนับสนุนทาง สังคม	6. พฤติกรรมการบริหาร ด้านการเป็นผู้นำ
	6. พฤติกรรมด้านสังคม กับกลุ่มเพื่อน		7. พฤติกรรมการบริหาร ด้านการติดต่อสื่อสาร
	7. ความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัว		8. วัฒนธรรมโรงเรียน ระดับโรงเรียน
	ระดับนักเรียน		1. คุณภาพการสอน
	1. ภาษาที่ใช้ในการ สื่อสาร	2. คุณภาพชีวิตการทำงาน ของครู	
	2. พฤติกรรมการเรียนรู้	3. ภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหาร	
	3. ความรู้พื้นฐาน	4. บรรยากาศโรงเรียน	
	4. ความเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง		
	5. เศรษฐฐานะของ ผู้ปกครอง		

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากตารางที่ 2-6 และ 2-7 มาวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กรมากที่สุด คือ คุณลักษณะของผู้เรียนและภาวะผู้นำผู้บริหาร รองลงมาคือ ทัศนคติของผู้บริหารและพฤติกรรมการเรียน รองลงมาเรียงตามลำดับดังนี้ บรรยากาศ, วัฒนธรรมสถานศึกษา, ลักษณะสภาพแวดล้อม, ความเชี่ยวชาญของผู้สอน, เศรษฐฐานะของผู้ปกครอง, สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว, การทำงานเป็นทีม, ทรัพยากรและเทคโนโลยี, การเปลี่ยนแปลงองค์กร, ลักษณะของบุคลากร, ลักษณะขององค์กร, การเรียนรู้การอบรมการพัฒนา, คุณภาพผู้สอน และความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน รายละเอียดคั้งข้อมูลในตารางที่ 2-8

ตารางที่ 2-8 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์การ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์การ	แนวคิดของนักการศึกษา คนที่																	รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
1. ลักษณะขององค์การ	/			/				/										3
2. ทรัพยากรและเทคโนโลยี									/				/		/			3
3. การเปลี่ยนแปลงองค์การ									/									1
4. โครงสร้างองค์การ													/					1
5. ลักษณะของสภาพแวดล้อม	/	/	/	/		/		/	/									6
6. ลักษณะของบุคลากร	/			/				/										3
7. การเรียนรู้, การอบรม, การพัฒนา									/	/		/						3
8. ความเชี่ยวชาญด้านผู้สอน		/	/				/			/	/			/		/		6
9. เสริมสร้างสังคมของผู้ปกครอง										/	/			/		/	/	5
10. ชั่วโมงต่อสัปดาห์										/				/				2
11. คุณลักษณะชีวทางสังคมของผู้สอน/ ผู้บริหาร							/											1
12. ความผูกพันต่อสถานศึกษา													/					1
13. พฤติกรรมการเรียน					/				/	/	/	/			/	/	/	8
14. การสนับสนุนทางสังคม													/					1

ตารางที่ 2-8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร	แนวคิดของนักการศึกษา คนที่																	รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
15. การทำงานเป็นทีม									/				/		/	/		4
16. คุณภาพการสอน															/	/	/	3
17. ขวัญและกำลังใจในการทำงาน															/			1
18. คุณภาพชีวิต																	/	1
19. คุณลักษณะภายในผู้เรียน			/		/				/	/	/	/	/	/	/	/		9
20. ความรู้พื้นฐานเดิม										/	/						/	3
21. การเข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน										/								1
22. วิชาเอกของผู้สอน										/								1
23. ปีที่เรียน										/								1
24. ความภาคภูมิใจในตนเอง											/							1
25. เพศของผู้เรียน																/		1
26. ตำแหน่งผู้บริหาร		/																1
27. ภาวะผู้นำผู้บริหาร					/	/				/	/	/	/	/	/	/	/	9
28. วิสัยทัศน์ผู้บริหาร	/	/	/				/	/				/	/			/		8

ตารางที่ 2-8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์การ	แนวคิดของนักการศึกษา คนที่																	รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
29. ด้านสถานศึกษา		/	/															2
30. บรรยากาศของสถานศึกษา					/		/					/	/	/	/		/	7
31. วัฒนธรรมสถานศึกษา					/		/		/			/	/	/		/		7
32. ขนาดของสถานศึกษา														/		/		2
33. เป้าหมายของสถานศึกษา														/				1
34. ด้านผู้ปกครอง			/															1
35. สภาพแวดล้อมครอบครัว			/							/		/				/	/	5
36. ด้านชุมชน			/									/						2
37. ปัจจัยนำเข้า						/												1
38. กระบวนการ						/			/									2
39. คุณลักษณะ									/									1
40. อารมณ์									/									1
41. การตัดสินใจ									/				/					2
42. การวัดทัศนคติ									/									1

ตารางที่ 2-8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพองค์กร	แนวคิดของนักการศึกษา คนที่																	รวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17		
43. การออกแบบงาน									/										1
44. ความเครียดในการทำงาน									/										1
45. เซวาน์ปัญญา										/									1
46. แบบการเรียน										/									1
47. การมุ่งเน้นผลงาน													/						1
48. ความเป็นพลวัตรของกลุ่ม									/										1
49 การสื่อสาร									/										1
50. สถานภาพ									/										1
51. การกระจายอำนาจ									/										1
52. ความขัดแย้ง									/										1
53. การเปรียบเทียบคุณค่าและทัศนคติ									/										1
54. ความพึงพอใจ																	/		1

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยเชิงสาเหตุเป็นสองระดับ คือ ระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา ซึ่งเรียกว่า พหุระดับ (Multilevel) ตามแนวคิดของ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 ก, หน้า 236) และวิเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาตามตารางที่ 2-6 ถึง ตารางที่ 2-8 เพื่อพิจารณาเลือกปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

ปัจจัยระดับผู้เรียน ประกอบด้วย

1. ความรู้พื้นฐานเดิม (Background knowledge)

ความหมายและแนวคิด

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) นิยามว่า ความรู้พื้นฐานเดิม คือ สิ่งที่ตั้งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ ทักษะ และความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ของแต่ละสาขาวิชา

Bloom (1976 อ้างถึงใน พิมพอร์ สดเอี่ยม, 2547, หน้า 46) นิยามความรู้พื้นฐานเดิมว่าเป็นความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ การมีความรู้พื้นฐานเดิมอยู่มาก จะป็นรากฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น

นักจิตวิทยาการเรียนรู้กลุ่มสร้างความรู้ (Constructivist) กล่าวว่า วิธีการสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ก็คือ การเชื่อมโยงสิ่งที่เคยรู้ (ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน) กับสิ่งที่ยังไม่วู้ (ที่ผู้สอนกำลังจะสอน) ให้สัมพันธ์กัน

สรุปว่า ความรู้พื้นฐานเดิม คือ องค์ความรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้มาในอดีต เป็นรากฐานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่ในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานเดิม

มณฑิธร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 186-187) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ .575

พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 262) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษามีอิทธิพลเชิงสาเหตุทั้งทางตรงต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (.210) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเรียนของนักศึกษา (.220)

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 203) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พบว่า

ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (.04)

Gardner and Lambert (1972, pp. 121-130) ทำการวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในกรุงมอนิลา จำนวน 103 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา โดยใช้ Correlation matrix ในการวิเคราะห์ พบว่า เป็นตัวแปรที่ถูกจัดเข้าอยู่ในปัจจัยแรกเช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของปัจจุบัน ซึ่งก็หมายความว่า ความรู้ภาษาทางภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแล้วมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

Degenhart (1990) ได้ศึกษา พบว่า การเรียนการสอนที่สามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนได้นำมาซึ่งการเรียนรู้ในครั้งใหม่

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษา งานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. คุณลักษณะภายในของผู้เรียน คือ เจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจในการเรียน
เจตคติต่อการเรียน (Attitude of learning)

ราชันย์ บุญธิดา (2542, หน้า 10) ให้ความหมายว่า เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน เป็นความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา การสอนของผู้สอน และเป็นประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 62) ให้ความหมายว่า เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการเรียนของครู จะตั้งใจเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สถานศึกษาก็จะมีความสำเร็จในการบริหารตามบทบาทภารกิจหลัก

Savignon (1983, p. 24) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน เป็นแรงจูงใจภายในของปัจเจกบุคคลที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายาม และเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง มีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษา และเต็มใจในการเรียนรู้

Stern (1984, pp. 332-341) ให้แนวคิดว่า เจตคติต่อการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งในด้านผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

Littlewood (1984, p. 68) นิยามว่า เจตคติ เป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ Wood (1994, p. 274) ให้แนวคิดว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน มีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสอดคล้องกับชาวยอง (Savignon, 1983, p. 24 อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 62) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นแรงขับภายในของผู้เรียนที่จะทำให้เกิดความพยายามในการเรียนรู้ เช่น การเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาดี ผู้เรียนมีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาต่างประเทศ และเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศ

Anderson (1994, p. 71) ได้รวบรวมความหมายของ เจตคติต่อการเรียน จากนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า เจตคติมีคุณลักษณะดังนี้ คือ การแสดงออกที่เป็นองค์ประกอบทางอารมณ์ (Emotion component) การมีเป้าหมาย (Target) การกำหนดให้มีทิศทาง (Direction) ความจริงจัง (Intensity) และมั่นคง (Consistency)

สรุปว่า เจตคติ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีทั้งเชิงบวกและลบ สำหรับในเรื่องเจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องระหว่างผู้เรียนและผู้สอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีจะส่งผลให้ตั้งใจเรียน และปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

มณฑิธร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 186-187) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเจตคติทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 203) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พบว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลทั้งทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (.53) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมในการเรียน (.48)

Gardner (1985, pp. 156-159) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สองในปีแรก จำนวน 140 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง

Sion (1993, p. 4239-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สอง โดยใช้รูปแบบทดสอบของ Gardner

(A test of Gardner's model) พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับเจตคติอันประกอบไปด้วยส่วนประกอบอื่น ๆ จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่เป็นสาเหตุทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Wood (1994, p. 274) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 8 จำนวน 6,481 คน โดยทำการวิเคราะห์แบบ Path analysis พบว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการเรียน (Motivation of learning)

ความหมายและแนวคิด

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528, หน้า 227) นิยามว่า แรงจูงใจ คือ แรงกระตุ้นหรือการล่อให้ เกิดพฤติกรรมเรียนรู้ด้วยสิ่งเร้า แนวคิดของแรงจูงใจในการเรียน จำแนกตามการแสดงออกของ พฤติกรรมเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน หมายถึง การที่บุคคลกระทำหรือแสดงพฤติกรรม เพราะเห็นคุณค่าของผลที่ตามมา จึงกระทำหรือแสดงพฤติกรรมด้วยความเต็มใจ หากผู้เรียนมี แรงจูงใจในการเรียนแบบนี้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด และแรงจูงใจภายนอก หมายถึง การที่บุคคลกระทำหรือแสดงพฤติกรรม เพราะต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่ตอบแทน เช่น คะแนน หรือ รางวัล เพื่อเร้าใจหรือจูงใจให้กระทำหรือแสดงพฤติกรรม

ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542, หน้า 9) ให้นิยามว่า แรงจูงใจในการเรียน คือ ความปรารถนา ที่จะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พยายามฟันฝ่าอุปสรรค ใช้วิธีการต่าง ๆ แก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ ความสำเร็จ ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำ และนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

พิมพ์อร สดเอี่ยม (2547, หน้า 14) ให้ความหมายว่า เป็นความปรารถนาของนักศึกษา ที่ส่งผลต่อความรู้สึกรักอยากเรียน แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านอาชีพ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณภาพของอาจารย์ ด้านสถาบัน และด้านสังคม

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 19) ให้ความหมายว่า เป็นความปรารถนาของผู้เรียน ที่ส่งผลต่อความอยากเรียน โดยดูจากเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ และแรงจูงใจเชิงบูรณาการ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550, หน้า 129) ให้นิยามว่า แรงจูงใจในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้การเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้ามีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย แนวคิดของผู้สอนกับการส่งเสริม แรงจูงใจในการเรียน ประกอบด้วย การปรับปรุงวิธีสอนของผู้สอน การทำงานร่วมกับผู้เรียนและผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้

Nelson and Jakobovits (1970, p. 102) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน พบว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญสี่ด้าน คือ ด้านความถนัด (Aptitude) ด้านสติปัญญา (Intelligence) ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation) และด้านอื่น ๆ (Others) ซึ่งต่อมาได้มีนักจิตวิทยาชาวอเมริกันและชาวแคนาดาได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้การวิเคราะห์ของ Nelson and Jakobovits แล้วสรุปแต่ละด้านเป็นค่าร้อยละ ดังนี้ ด้านความถนัด ร้อยละ 22 ด้านสติปัญญา ร้อยละ 20 ด้านแรงจูงใจในการเรียน ร้อยละ 33 และด้านอื่น ๆ ร้อยละ 14

Littlewood (1984, p. 53) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองนั้น เปรียบเสมือนการเรียนรู้ทั่วไปประเภทหนึ่ง ที่แรงจูงใจเป็นกำลังสำคัญในการตัดสินใจ ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ มีแนวคิดว่า แรงจูงใจมีองค์ประกอบหลายอย่างร่วมกัน ได้แก่ แรงขับของเอกัตบุคคล ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความปรารถนาประสบการณ์ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความทะเยอทะยานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

Atkinson (1991) ให้นิยามคำว่า แรงจูงใจ หมายถึง สถานะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลังทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะสิ่งแวดล้อม

สรุปว่า แรงจูงใจในการเรียน คือ พลังผลักดันให้ผู้เรียนสามารถกำหนดทิศทางและบรรลุเป้าหมายของการเรียนที่ตั้งใจไว้ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน

มณเฑียร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 186-187) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับแรงจูงใจในการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับแรงจูงใจทางการเรียน เท่ากับ .159

พิมพ์อร สดเอี่ยม (2547, หน้า 262) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า แรงจูงใจในการเรียน ไม่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา แต่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางอ้อมต่อเวลาที่ใช้ในการเรียน (.402)

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 203) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการเรียน มีอิทธิพลทั้งทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (.55) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางการเรียน (.47)

Jakobovits (1971, หน้า 85) ได้สังเคราะห์งานวิจัยแล้วสรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่มีความถนัดในการเรียนภาษา สามารถเรียนภาษาได้ไม่ยาก ถ้าหากมีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาสูง

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนที่เป็นตัวแปรย่อยของคุณลักษณะภายในของผู้เรียนดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า คุณลักษณะภายในของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยคุณลักษณะภายในของผู้เรียนเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พฤติกรรมกรเรียน (Behavior of learning)

ความหมายและแนวคิด

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2525, หน้า 2; อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์, 2531, หน้า 97) กล่าวถึง พฤติกรรมกรเรียนคล้ายกันว่า วิธีเรียนรู้ที่ดีเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติต่อเนื่องกัน พฤติกรรมกรเรียนนั้นจะติดเป็นนิสัยประจำตัว พฤติกรรมกรเรียนที่ดี ได้แก่ การวางแผนกรเรียน การแบ่งเวลาเพื่อศึกษา การรักษาเวลา มีความรับผิดชอบ การบังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และการกำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

สังข์ อูทรานันท์ (2532, หน้า 42) ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ประสบการณ์เดิม และลักษณะกรเรียนของผู้เรียน

พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 14) ให้ความหมายว่า เป็นการปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนที่แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น ความสนใจ ความตั้งใจ การวางแผนกรเรียน และวิธีเรียน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2549, หน้า 53) นิยามว่า พฤติกรรมกรเรียน คือ ความสนใจ ใฝ่รู้ และการเอาใจใส่บทเรียนต่อบทเรียน เชื่อฟังผู้สอน ร่วมมือในการจัดกิจกรรมกรเรียนการสอน แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น ความสนใจ ความตั้งใจ และวางแผนกรเรียนการสอนตลอดจนวิธีเรียน

พนม พูลเพิ่ม (2552, หน้า 30) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามสูงสุด และวิธีเรียนเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้านการเรียนที่มีต่อการเรียน

สโรชา หะรังศรี (2553, หน้า 42-43) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ การศึกษาหาความรู้ การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน การแบ่งเวลาเรียน ตลอดจนการปฏิบัติตนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสม และสอดคล้องของตนตามการรับรู้ของผู้สอน มีแนวความคิดแบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ การเตรียมความพร้อม ความใส่ใจในขณะที่เรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

มนูญ เชื้อชาติ (2554, หน้า 74) นิยามว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนที่บ่งบอกถึงความสนใจ กระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รู้จักวางแผนตลอดจนวิธีในขณะที่เรียน

Brownman (1965 อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่, 2526, หน้า 19) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ได้แก่ วิธีการเรียนของนักเรียนหรือพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และเจตคติของนักเรียนต่อครูผู้สอน

Schaefer and McDermott (1999, p. 303) ให้แนวคิดในการองค์ประกอบพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมแรงจูงใจ ทักษะคิดต่อการเรียนรู้ ความใส่ใจ และความยืดหยุ่น

สรุปว่า พฤติกรรมการเรียน คือ การกระทำ หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาตนตามการรับรู้ของครูทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ประกอบด้วย การวางแผนการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาให้เกิดคุณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 262) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า พฤติกรรมการเรียนได้รับอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (.471)

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 203) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเรียนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (.53)

อาอิต๊ะ ยี๊ะนิ (2556, หน้า 164) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมการเรียนส่งผลทางตรงเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพล .128

Carter (1982, p. 4375-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและสูง พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนไม่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเรียนดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

Haslam and Brown (1988, p. 223) ศึกษาผลของการฝึกพฤติกรรมการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัย พบว่า การให้ความรู้และการฝึกทักษะทางการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยปรับปรุงพฤติกรรมเรียน เจตคติการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการศึกษา งานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยพฤติกรรมเรียนเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. เศรษฐสังคมผู้ปกครอง คือ อายุ รายได้และวุฒิการศึกษา

รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ปกครองของผู้เรียนได้รับต่อเดือน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง

กัตนางค์ มณีสรี และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541) ศึกษางานวิจัย พบว่า รายได้ของพ่อแม่มีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคุณ

Eggen and Kauchak (1994) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเอกชน พบว่า รายได้ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลสูงปัจจัยหนึ่ง เพราะผู้ปกครองที่มีรายได้สูงจะมีทุนทรัพย์เพียงพอที่สามารถสนับสนุนการทำกิจกรรมการเรียนของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่รายได้น้อยไม่เพียงพอ

วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

กัตนางค์ มณีสรี และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541) ศึกษางานวิจัย พบว่า ปณิธานทางการศึกษาของคุณได้รับอิทธิพลมาจากระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ความคาดหวัง และรายได้ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทน์ เทือกทอง (2550)

สุชีรา มหิเมือง (2547) ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Social-economic status) ที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

Campbell and Yasuhiro (1994, p. 698) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับอายุ รายได้และวุฒิการศึกษาที่เป็นตัวแปรย่อยของเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครองดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า เศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการศึกษา งานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครองเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5. สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว คือ การส่งเสริมของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

การส่งเสริมของผู้ปกครอง

ความหมายและแนวคิดของ Gardner (1973, pp. 235-245) จำแนกบทบาทของผู้ปกครองที่สนับสนุนในการเรียนภาษา เป็น 2 บทบาท คือ

1. บทบาทกระตุ้น (Active role) หมายถึง การกระทำที่ผู้ปกครองแสดงออกมาโดยกระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนเรียนภาษา เช่น สอน ส่งเสริม กำกับติดตามการทำงานบ้าน ให้รางวัลและเสริมแรงเมื่อผู้เรียนมีความสำเร็จในการเรียน

2. บทบาทจูงใจ (Passive role) หมายถึง เจตคติของผู้ปกครองที่แสดงออกมาเชิงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษา ประโยชน์ของการเรียนภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมของผู้ปกครอง

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 211) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา พบว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (.12)

อาอีดี ยีเจ๊ะนิ (2556, หน้า 164) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองส่งผลต่อผลผลิตที่ไม่ใช่วิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 5.3

Calos Yoiro (1976, p. 61) มีความคิดเห็นว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความหมายและแนวคิด

Lindgren (1967) ได้อธิบายถึงลักษณะสัมพันธภาพของครอบครัวว่า ครอบครัวเป็นองค์กรแรกๆ ที่เด็กมีความผูกพันใกล้ชิดทั้งในด้านชีวิตความเป็นอยู่ อารมณ์ จิตใจและกาย ถ้าเด็กมีความสัมพันธ์เริ่มแรกในครอบครัวดี เมื่อเติบโตแล้วเข้าเรียนในโรงเรียน เด็กจะเป็นบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่น มีน้ำใจ มีความรักและความเข้าใจบุคคลอื่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี ก็ย่อมส่งผลถึงความสัมพันธ์อันดีกับ โรงเรียนด้วยเช่นกัน

ขณะที่ Klein and White (1996, pp. 21-23) กล่าวถึงครอบครัวว่า ครอบครัวเป็นกลุ่มของสังคมที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของสังคม เป็นแหล่งผลิตของสังคม เป็นแหล่งกำเนิดทางชีวภาพ ซึ่งชีวภาพของครอบครัวเกี่ยวพันกันมากมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

Prescott (1961 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2548, หน้า 53) พบว่า ความรักระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่เป็นตัวแปรย่อยของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการศึกษา งานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษรูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปัจจัยระดับสถานศึกษา

1. ลักษณะความเชี่ยวชาญผู้สอน คือ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน

วุฒิกการศึกษา คือ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้สอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวุฒิกการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529) ได้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 50 เรื่องเกี่ยวกับองค์กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียน สรุปในส่วนองค์ประกอบของครูด้านระดับการศึกษาพบว่า วุฒิกการศึกษาของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

Pendley (1986, p. 98) พบว่า วุฒิกการศึกษาของผู้สอนมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้บรรลุความสำเร็จเป็นอย่างมาก

Harnischfeger and Wiely (1978, p. 224) มีความเห็นว่า วุฒิกการศึกษาของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ประสบการณ์การสอน คือ ระยะเวลาในการสอนของผู้สอนตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน
ความหมายและแนวคิด

มณฑิธร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 87) สรุปว่า ประสบการณ์การสอนของครูเป็นตัวแปร
ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป และประสบการณ์การสอนของครูภาษาอังกฤษมี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542, หน้า 322) บอกว่า ประสบการณ์การสอนของครูมีผลโดยตรง
ต่อผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การสอน

Paulsen (1995) พบว่า ประสบการณ์การสอนของผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน

Gara (1998) พบว่า ปัจจัยระดับสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ภาควิชาภาษาอังกฤษ คือ คุณลักษณะทางชีวสังคมของผู้สอน ได้แก่
จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับอายุ วุฒิการศึกษา และ
ประสบการณ์การสอนที่เป็นตัวแปรย่อยของลักษณะความเชี่ยวชาญของผู้สอนดังกล่าวข้างต้นนั้น
สรุปได้ว่า ลักษณะความเชี่ยวชาญของผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อ
การเรียนงานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยลักษณะความเชี่ยวชาญของผู้สอนเป็นตัวแปรเชิง
สาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษ
รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. คุณภาพการสอน

ความหมายและแนวคิด

สายชนม์ สัจจانی (2538, หน้า 5) นิยามว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ดี
มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การสอนที่ตั้งไว้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) กล่าวว่า ผู้สอนเป็นบุคคลที่มี
ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ตามนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนา
ประเทศ การที่เด็กจะเจริญเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ และมีความรู้ความสามารถ
มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมมีผู้สอนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ เพราะผู้สอนเป็นผู้มีบทบาททั้งในด้าน
การสอน และการอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งการให้ออกแบบเพื่อนำไปสู่
การเป็นพลเมืองที่ดี

พิกุล โสณะโชติ (2544, หน้า 32) ให้ความหมายของคำว่า คุณภาพการสอน คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การสอนที่วางไว้

Ellis (1993, p. 3) ได้อธิบายถึงคุณภาพการสอนว่า คือ กระบวนการเรียน การสอนที่ได้ กำหนดแผนงานหลักประกันต่อผู้เรียน ว่า ผู้เรียนต้องได้รับการส่งเสริม และการสนับสนุนให้เกิด กระบวนการเรียนการสอนที่ได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้มาตรฐานอย่างแท้จริง

Pennington (1999, p. 5 cited in William & Fry, 1994) กล่าวว่า ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียน มีความรู้ สติปัญญาเฉียบแหลม มีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา มีพัฒนาการทางจริยธรรม เป็นการเตรียมคนให้มีความพร้อมเพื่อเผชิญกับบทบาทและหน้าที่หลากหลายของการเป็นพลเมืองดี ของประเทศ

ลักษณะของคุณภาพการสอน

พรวิมล ระวันประโคน (2545, หน้า 20) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบาง ประการกับคุณภาพการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอน 3 ประเด็น คือ

1. การวางแผนและเตรียมการสอน คือ กิจกรรมในการคิด และทำล่วงหน้าในการดำเนินการสอน ประกอบด้วยการกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสพการณ์ สื่อการเรียน การสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการประเมินผล เพื่อให้การเรียนของนักเรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

2. การดำเนินการสอน คือ กระบวนการและพฤติกรรมของครูที่ใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ ได้แก่ ซึ่งแจ้งลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียนและการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่เป็นแนวคิดหลัก และแนวคิดย่อย ๆ ลงมาเป็นขั้นตอน

3. การประเมินผล คือ การใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับ พฤติกรรมการเรียนที่ต้องการวัดของผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการ เรียนการสอน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

บุษรินทร์ เชี่ยววานิช (2549, หน้า 35-36) ได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบคุณภาพ การสอน พบว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ คือ ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถเชิงทฤษฎีและ เชิงปฏิบัติ จากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์

2. องค์ประกอบด้านการสอน คือ การจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทักษะ การคิดวิเคราะห์ ได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3. องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่แตกต่างกันไป บุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลที่ได้รับมาจากพันธุกรรมตั้งแต่เกิด รวมทั้งเกิดจากการอบรม เลี้ยงดู หรือจากสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอาจเกิดจากสถานการณ์บางอย่างทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ

4. องค์ประกอบด้านทัศนคติ คือ ปฏิกริยาของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เช่น ชอบ หรือไม่ชอบ เข้าใจ หรือไม่เข้าใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2550, หน้า 14-15) รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพจากงานวิจัยนักการศึกษาต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ดังนี้

1. ต้องเป็นนักมนุษยนิยม คือ เป็นผู้ยอมรับผู้เรียนอย่างจริงจัง ให้ความอบอุ่น ความเข้าใจ มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของผู้สอนตามทัศนคติวิทยามนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน
2. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอน คือ ผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถจะหาวิธีสอนได้อย่างเหมาะสม และสนใจให้ผู้เรียน ต้องการเรียนรู้
3. เป็นผู้ที่รู้จักของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช่มีหน้าที่สอนเท่านั้น แต่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย ดังนั้น ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ
4. เป็นผู้ที่มีวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนจะต้องสอน
5. เป็นผู้นำที่ดีและผู้ฟังที่ดี สามารถจะช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในกรณีที่มีความขัดแย้งกันทั้งในและนอกห้องเรียน
6. มีทักษะในการจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้
7. เป็นผู้ที่นิยมในวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเข้าใจกฎแห่งพฤติกรรมและเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม
8. จะต้องมีทักษะของชีวิต คือ เป็นผู้ที่สามารถสื่อถึงผู้อื่น ได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี

สรุปว่า คุณภาพการสอน หมายถึง กิจกรรมและวิธีการที่ผู้สอนปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วัตถุประสงค์การวางแผนเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอน

พิมพ์อ สดเอี่ยม (2547, หน้า 262) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า คุณภาพการสอนมีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 204) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา พบว่า คุณภาพการสอนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลผู้เรียนที่เป็นตัวแปรย่อยของคุณภาพการสอนดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า คุณภาพการสอนเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการศึกษา งานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยคุณภาพการสอนเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (Vision)

ความหมายและแนวคิด

ประพนธ์ ผาสุกษีต (2545, หน้า 17) ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ว่า เป็นภาพในอนาคตที่ผู้บริหารต้องการจะเห็นองค์กรนั้น ๆ เป็นตัวอย่าง วิสัยทัศน์เป็นการกำหนดทิศทางขององค์กรโดยรวม องค์กรใดที่ไม่มีวิสัยทัศน์ แสดงว่าองค์กรนั้น ๆ ไม่มีการกำหนดภาพในอนาคตไว้ องค์กรจะเป็นอย่างไรไม่มีใครบอกได้ ทุกอย่างจะเป็นไปตามยถากรรมไร้ทิศทาง

จำเริญ จิตรหลัง (2550, หน้า 65) ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ว่า เป็นสิ่งที่รวมเอาความหวัง เป้าหมาย และทิศทางในอนาคตขององค์กรเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งเปรียบเสมือนภาพจินตนาการขององค์กร ที่ถูกก่อร่างขึ้นภายในองค์กร จากนั้นก็จะถูกส่งผ่านออกไปนอกองค์กร

โสภณ ม่วงทอง (2553, หน้า 66) ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการมองเห็นภาพในอนาคตที่ต้องการได้อย่างชัดเจน มีความสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร มีความเป็นไปได้และสามารถมองเห็นวิธีการปฏิบัติที่จะนำองค์กรให้บรรลุความต้องการนั้นได้

Hickman and Silva (1984, p. 151) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพขององค์กรในอนาคตซึ่งสร้างมาจาก ปัญญา ความคิด มีความเป็นไปได้ และสอดคล้องกับเป้าหมายและ

ภาระหน้าที่ขององค์กร โดยภาพนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเร้าใจให้ปฏิบัติตามเพื่อจะ
ทำให้องค์กรมีสภาพที่ดีกว่า

Blumbreg and Greenfield (1986, p. 99) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ปัจจุบันกับสิ่งที่ต้องการให้เป็นในอนาคต และสามารถ
ดำเนินการเปลี่ยนสภาพที่เป็นปัจจุบันให้เป็นสิ่งที่ต้องการในอนาคตได้

Kotter (1990, pp. 68-69) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพอนาคตที่นำมาทำให้กระจ่างว่า
ทำไมบุคคลต้องสร้างขึ้นในอนาคต ซึ่งสิ่งที่สร้างขึ้นนั้นสามารถกระตุ้นให้บุคคลมุ่งมั่น และ
ดำเนินการไปสู่ในทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้อง ซึ่งสามารถช่วยให้เกิดการประสานการปฏิบัติ
ในความแตกต่างระหว่างบุคคล แม้ว่าจะมีบุคคลจำนวนมากก็สามารถดำเนินการไปด้วยดีและ
รวดเร็ว

Kouzes and Posner (1997, p. 95) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพความคิดและภาพ
จินตนาการที่ชัดเจนในอนาคต

ลักษณะวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2538, หน้า 8-9) ให้แนวคิดว่า องค์ประกอบวิสัยทัศน์ของ
ผู้บริหารมี 4 ลักษณะ คือ

1. วิสัยทัศน์ทางองค์กร (Organizational vision) เป็นการมององค์กรปัจจุบันใน
ภาพรวม และมองสิ่งแวดล้อมขององค์กรด้วย
2. วิสัยทัศน์อนาคต (Future vision) เป็นการมองสร้างภาพของระบบองค์กรในอนาคต
3. วิสัยทัศน์ทางบุคคล (Personal vision) เป็นการพัฒนารัพยากรรมมนุษย์ และกำหนด
ตำแหน่งของบุคคล เชื่อมโยงระหว่างผู้นำกับองค์กร
4. วิสัยทัศน์ทางยุทธศาสตร์ (Strategic vision) เป็นการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ
เชื่อมโยงกับสิ่งที่จริงในปัจจุบันกับความเป็นไปได้ในอนาคต ด้วยวิถีทางที่เหมาะสม ดังนั้น
การบริหารการเปลี่ยนแปลง นั่นคือ วิสัยทัศน์ทางยุทธศาสตร์

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2538, หน้า 11-32) ให้แนวคิดว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์
ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายวางแผนกลยุทธ์ได้ดี มีมุมมองที่ยาวไกล สามารถวิเคราะห์
สถานการณ์ปัจจุบัน และมองภาพในอนาคตที่ควรจะเป็นได้
2. มีความสามารถในการคาดคะเนและเรียนรู้จากประสบการณ์ได้ดี มีความคิด
สร้างสรรค์ มุ่งอนาคต และรู้จักสังเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
3. มองภาพกว้างสู่ภาพเล็ก คิดแบบนิรนัย ยึดหยุ่นในแนวทางเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย

4. มีความกระตือรือร้นในการรับรู้ และสามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ ๆ กระตุ้นริเริ่มให้มีการใช้นวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ

5. ไม่ยึดตนเองเป็นหลัก สนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้เกิดศักยภาพสูงสุด และเปิดใจรับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ

6. มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความทะเยอทะยาน มุ่งหาความสำเร็จใหม่ ๆ อยู่เสมอ

Manasse (1986, pp. 164-165) ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาว่ามี 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านการจัดกระทำข้อมูล ทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับการวินิจฉัยองค์การ ทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและการจัดการศึกษาเป็นเลิศ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ และทักษะความตระหนักในตนเอง

Trethowan (1991, p. 5) ให้แนวคิดลักษณะวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

1. บังคับภายในของผู้บริหาร ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตน ทักษะการบริหาร ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ความรู้ความสามารถด้านการจัดการศึกษา ทักษะด้านการจัดกระทำข้อมูล ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความตระหนักในตนเอง

2. บังคับภายในสถานศึกษา ได้แก่ ความเข้าใจเป้าหมายของสถานศึกษา ความรู้สึกสามัคคี การสร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่คณะ และการสร้างบรรยากาศที่ดี

3. บังคับด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ได้แก่ ความคาดหวังจากชุมชน และเป้าหมายที่สังคมต้องการ

Braun (1991) ให้แนวคิดลักษณะวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (Formulating vision) เป็นการสร้างความฝันที่เป็นจริง เป็นการสร้างภาพในอนาคตให้องค์การ ซึ่งผู้บริหารจะต้องศึกษาองค์การอย่างละเอียด ลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับจุดด้อย จุดเด่นของบุคคล สถานที่ ทรัพยากร และเวลา วิสัยทัศน์ที่กำหนดจำเป็นต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

2. การแสดงวิสัยทัศน์ (Articulating vision) เป็นกระบวนการจำเป็นที่ต้องบรรยายอธิบาย แสดง และเผยแพร่เพื่อให้สมาชิกในองค์กรได้รับรู้ เข้าใจ และมองเห็นความเป็นไปได้ ผู้บริหารจะต้องมีศิลปะในการอธิบาย โน้มน้าวให้บุคลากรเข้าใจและยอมรับ ผู้บริหารจะต้องมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมของบุคลากรในองค์กร

3. การดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ (Operation vision) เป็นการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติงาน โดยการร่วมมือร่วมใจ กำลังความคิด ความเพียรพยายาม ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้บริหารสามารถกำหนดแนวทาง วิธีคิด การวางแผนงาน และแสดงให้บุคลากรมองเห็นตามและยอมรับ เพื่อนำไปปฏิบัติในสถานศึกษาในอนาคตได้ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายและประสพผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์

โสภณ ม่วงทอง (2553, หน้า 163) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการบริหารมีอิทธิพลทั้งทางตรงเชิงบวกและมีผลทางอ้อมต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

Mensick (2006) ศึกษาเรื่อง ภาระงานของครูใหญ่ที่สร้างประสิทธิผลจากมุมมองของชุมชน โดยใช้วิธีวิจัยแบบคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารที่สร้างประสิทธิผล คือ ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์

Redden-Guyton (2010) ศึกษาเกี่ยวกับ ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตในมิชซูรี การค้นหาทักษะประสพการณ์ด้านการศึกษาและคุณสมบัติของภาวะผู้นำ เนื่องจากโรงเรียนสาธิตเป็นเรื่องใหม่สำหรับรัฐมิชซูรี ดังนั้น การเรียนการสอนและการดำเนินงานประจำวันจึงเป็นปัญหา เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้มีประสพการณ์ในการบริหารแต่ประเมินสถานการณ์ในการเริ่มต้นต่ำไป จากการวิจัยทำให้ พบว่า ผู้บริหารที่ดีต้องเป็นฮีตหุ่น มีความเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ สามารถเผยแพร่วิสัยทัศน์ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด และมีทักษะในการครองคน

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่เป็นตัวแปรย่อยของวิสัยทัศน์ของผู้บริหารดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ภาวะผู้นำผู้บริหาร (leadership)

ความหมายและแนวคิด

Lunenburg and Ornstein (1996, p. 112) ได้รวบรวมความหมายของภาวะผู้นำตามความคิดของนักการศึกษา ดังนี้

คือ ประสิทธิภาพของอิทธิพล (Agryris, 1976, p. 227)

คือ การมีอิทธิพล การแนะแนวทาง วิธีการ การกระทำ และความคิดเห็น (Bennis & Nanus, 1985, p. 21)

คือ กระบวนการของการกระทำที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ (Bass & Avolio, 1993, p. 49)

คือ การสร้างความสามัคคีและทีมเพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย (Clark, Clark & Campbell, 1993, p. 177)

คือ การเกลี้ยกล่อมโน้มน้าวให้บุคคลทุ่มเทความสนใจ และปรับเป้าหมายของตนเอง เสมือนเป็นความสนใจและเป็นเป้าหมายของกลุ่ม (Block, 1993)

Hoy and Miskel (2001, p. 392 cited in Chemers, 1997, p. 1) ให้นิยามคำว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลผู้หนึ่งสามารถใช้วิธีการหรืออิทธิพลทางสังคมสนับสนุนให้คนอื่น ประสบความสำเร็จในการทำงานได้

ลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหาร

Bass and Avolio (1994, pp. 2-6) ที่ได้เสนอรูปแบบภาวะผู้นำเต็มรูปแบบ (The full range model of leadership) เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (Transformational leadership) เป็นลักษณะของผู้นำที่ต้องการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความสามารถของผู้ตามให้สูงขึ้น ทำให้ผู้ตามเป็นผู้มีศักยภาพตระหนักในพันธกิจ วิสัยทัศน์และให้ความสำคัญกับประโยชน์ขององค์การมากกว่าส่วนตน

2. ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (Transactional leadership) เป็นลักษณะของผู้นำที่ให้รางวัลหรือลงโทษผู้ตามตามผลการทำงาน เป็นการใช้การแลกเปลี่ยนเป็นการเสริมแรงอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ตามมีความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท

3. ภาวะผู้นำแบบปล่อยวาง (Laissez-faire leadership) เป็นลักษณะของผู้นำที่หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับภารกิจและเป้าหมายขององค์การ ไม่มีความชัดเจนในวิธีการตัดสินใจ ทำให้ผู้ตามเกิดความขัดแย้ง ขาดความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่

สรุปว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง การบริหารงานที่แสดงถึงความรู้ความสามารถ และทักษะในสถานศึกษา สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ผู้วิจัยเลือกศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารในงานวิจัยนี้สองรูปแบบ คือ ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ และภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร

พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 263) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารแบบเปลี่ยนสภาพส่งผลทางตรงต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา และได้รับผลทางตรงเป็นบวกจากวัฒนธรรมองค์กร

จามจรี จำเมือง (2548, หน้า 144) ศึกษารูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยเทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมี 6 ด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านชุมชน ด้านคุณธรรม และด้านพัฒนาสังคม

Bauman (1989 อ้างถึงใน พิมพอร์ สดเอี่ยม, 2547, หน้า 125) ศึกษาลักษณะและรูปแบบเชิงปฏิบัติของผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ พบว่า มีการรับรู้ด้วยตนเองทางบวกซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพจะมอบอำนาจให้ออกบุคคลในองค์กร โดยการพัฒนาภาวะผู้นำแบบร่วมมือ (Collective leadership) และผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพกำหนดตนเองในฐานะตัวนำการเปลี่ยนแปลง (Change agents)

Chirichello (1997) ได้ศึกษารูปแบบภาวะผู้นำที่ครูใหญ่ชอบและบรรยากาศองค์กรในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐที่ประสบความสำเร็จในนิวเจอร์ซีย์ ผลของการศึกษา พบว่า ครูใหญ่ส่วนมากชอบภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ

Konkle, (2007) ได้วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตรวจสอบแบบภาวะผู้นำของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตเมืองรัฐโอไฮโอ โดยใช้แบบสอบถาม Multifactor leadership questionnaire (MLQ-5X) เกี่ยวกับการบริหารแบบผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้นำการแลกเปลี่ยน และผู้นำการวางเฉย เพื่อทดสอบดูว่า ผู้นำแบบใดสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยโรงเรียนที่ศึกษาเป็นโรงเรียนทั้งที่มีผลการปฏิบัติงานสูงและมีผลการปฏิบัติงานต่ำ โดยใช้ดัชนีการเจริญเติบโตของโรงเรียนในช่วง 3 ปี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 19 คน และครูจำนวน 62 คน ผลการวิจัย พบว่า ผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับดัชนีการเติบโตของการปฏิบัติงาน แต่ไม่สามารถเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีต่อความเจริญเติบโตของโรงเรียนได้

Solomon (2007) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมต้น ความผูกพันของครู ประสิทธิภาพของครู และผลสัมฤทธิ์นักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์และศิลปะการสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูจำนวน 138 คน ในโรงเรียนมัธยมตอนต้นรัฐมิสซูรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับความผูกพันของครู ประสิทธิภาพของครู และผลสัมฤทธิ์นักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประสิทธิภาพของครูกับการส่งเสริมปัจเจก

บุคคลของผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในวิชาศิลปะการสื่อสาร และ
ประสิทธิภาพของครูเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์ การแสดง
วิสัยทัศน์ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่เป็นตัวแปรย่อยของวิสัยทัศน์ของผู้บริหารดังกล่าวข้างต้น
นั้น สรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ
การศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผล
ต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini
English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เทคโนโลยีทางการศึกษา (Technology)

ความหมายและแนวคิด

สุทธิพงษ์ ینگค์กมล (2543, หน้า 65) สรุปว่า เทคโนโลยี เป็นสื่อ เครื่องมือ วิธีการ ทักษะ
ที่จำเป็นต้องใช้ในองค์กรเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุ ข้อมูล หรือ คนให้เป็นผลผลิตตามที่ต้องการ
ต้องการ ดังนั้น เทคโนโลยีจึงต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับลักษณะงานขององค์กร หากมี
การเปลี่ยนแปลงของงานก็จะมีผลให้เทคโนโลยีเปลี่ยนไป และในทางกลับกัน หากเทคโนโลยีมี
การปรับเปลี่ยนไป ก็จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนระบบงาน และการบริหารงานด้วย

วรนาถ แสงมณี (2544) กล่าวว่า เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ข่าวสาร อุปกรณ์
เครื่องมือ เทคนิคและขั้นตอน ในการเปลี่ยนจากตัวป้อนเป็นผลผลิต โดยใช้กระบวนการความรู้และ
การปฏิบัติที่จะนำวิทยาศาสตร์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในลักษณะเกี่ยวเนื่องสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เทคโนโลยีการผลิต และเทคโนโลยีการจัดการ

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2545, หน้า 35) สรุปว่า การที่องค์กรจะสามารถดำเนินการได้
บรรลุเป้าหมายได้นั้น การใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในกระบวนการบริหารองค์กร จึงมี
ความสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรบรรลุความมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันนี้ความเจริญก้าวหน้าทาง
เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เกิดการส่งผ่านความรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

รุจา รอดเข็ม (2547, หน้า 51) สรุปว่า เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่องค์กรนำมาใช้ใน
กระบวนการการเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้า เป็นผลผลิตตามความต้องการขององค์กร ซึ่งอยู่ในรูป
ของเครื่องจักร เครื่องมือ วิธีการ เทคนิค ทักษะและความรู้ต่าง ๆ

ฤตินันท์ สมุทรทัย (2549, หน้า 78) ได้สรุปว่า เทคโนโลยี คือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ
วิธีการ ทักษะต่าง ๆ ที่องค์กรจำเป็นต้องใช้ในการแปรสภาพวัตถุ ข้อมูล หรือบุคคลให้เป็นผลผลิต
หรือบริการต่าง ๆ ตามที่ต้องการต้องการ ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยสำคัญภายใน
องค์กรที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อบรรลุสู่เป้าหมายที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 51) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาในการพัฒนาและการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดนโยบาย วางแผน ในเรื่องการจัดการและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา
2. พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา
3. พัฒนาและการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่ให้ข้อเท็จจริงเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะหาแหล่งสื่อที่เสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชน
5. นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดการ ผลิตใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

รัช กรุดมณี (2550, หน้า 74) สรุปว่า เทคโนโลยีนับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการจัดการในองค์กร เพราะองค์กรใดก็ตามที่มีอำนาจทางเทคโนโลยีสูง จะสามารถก้าวล้ำหน้าองค์กรอื่นได้ ซึ่งองค์ประกอบด้านเทคโนโลยีเป็นมิติสำคัญที่องค์กรต้องให้ความสำคัญ เช่นเดียวกับด้านคนและด้านกระบวนการ เทคโนโลยีจึงเป็นสื่อ เครื่องมือ วิธีการ ที่จำเป็นต้องใช้ในการเปลี่ยนสภาพปัจจัยในองค์กรเพื่อนำไปสู่การผลิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรต่อไป

เจริญศรี พันปี (2553, หน้า 90) นิยาม เทคโนโลยี ว่า หมายถึง การพัฒนาและการใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้วยการกำหนดนโยบาย วางแผนจัดหาสื่อการเรียนรู้ พัฒนาบุคลากรให้สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชน

Perrow (1967) กล่าวว่า เทคโนโลยี เป็นการกระทำซึ่งบุคคลได้ปฏิบัติต่อวัตถุดิบ อาจใช้หรือไม่ใช้เครื่องมือ หรือกลไก เพื่อเปลี่ยนแปลงวัตถุนั้น ๆ เป็นผลสำเร็จในองค์กร

Steers (1977, p. 135) ให้นิยามของเทคโนโลยีว่า เป็นกระบวนการที่องค์กรแปลงสภาพวัตถุดิบ หรือตัวป้อนที่จำกัดให้เปลี่ยนเป็นผลผลิตที่มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย โดยอาศัยพลังงานทางเครื่องจักรและทางสมองเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

Robbins (1991, p. 492) กล่าวว่า ทุก ๆ องค์กรจะมีเทคโนโลยีอย่างน้อยหนึ่งประเภทเพื่อใช้สำหรับแปลงสภาพของปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลผลิต โดยการการแปลงจากงบประมาณ คน และทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดผลผลิต หรือ การบริการต่าง ๆ

ลักษณะของเทคโนโลยี

วรนาถ แสงมณี (2544) จำแนกลักษณะของเทคโนโลยี เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. เทคโนโลยีในลักษณะของกระบวนการ (Process) เป็นการใช้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ โดยเชื่อว่าเป็นกระบวนการที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

2. เทคโนโลยีในลักษณะผลผลิต (Product) หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการทางเทคโนโลยี

3. เทคโนโลยีในลักษณะผสมของกระบวนการและผลผลิต (Process and product) เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีการทำงานเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเครื่องกับโปรแกรม

Thompson (1967, pp. 441-443) จำแนกลักษณะของเทคโนโลยี เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกันต่อเนื่องกันยาว (Long-linked technology) เป็นลักษณะงานหลาย ๆ อย่างเกี่ยวเนื่องอาศัยกัน

2. เทคโนโลยีที่เป็นสื่อกลาง (Mediating technology) เป็นลักษณะการเชื่อมโยงหน่วยงานเอกเทศเข้าด้วยกัน

3. เทคโนโลยีแบบเข้มข้น (Intensive technology) เป็นการใช้เทคโนโลยีลักษณะพิเศษเฉพาะด้าน ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ หรือความจำเป็นของผลผลิต

Perrow (1967) แบ่งลักษณะของเทคโนโลยี เป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. เทคโนโลยีที่ต้องการใช้ฝีมือ (Craft technology)

2. เทคโนโลยีเฉพาะ (Nonroutine technology)

3. เทคโนโลยีที่ใช้เป็นประจำ (Routine technology)

4. เทคโนโลยีทางวิศวกรรม (Engineering technology)

Steers (1977, p. 135) แบ่งลักษณะของเทคโนโลยี เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. เทคโนโลยีปฏิบัติการ (Operations technology) คือ กระบวนการของการใช้เทคโนโลยีในการทำกิจกรรมขององค์กร

2. เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ (Materials technology) คือ ชนิดของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

3. เทคโนโลยีความรู้ (Knowledge technology) คือ ปริมาณ คุณภาพ ระดับของ ความชำนาญของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีนั้น

สรุปว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง เครื่องมือ วิธีการ ทักษะ กระบวนการ องค์ความรู้ของสถานศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารงานและการจัดการในสถานศึกษา ประกอบด้วย เทคโนโลยีปฏิบัติการ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ และ เทคโนโลยีความรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี

รุจา รอดเข็ม (2547) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข เรียงตามน้ำหนักอิทธิพล ดังนี้ ภาวะผู้นำ บรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยี

ยุรธานี สุขวิญญาณ์ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัจจัยเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กร สามารถทำนายประสิทธิผลองค์กรได้ ร้อยละ 75.5

ธวัช กรุดมณี (2550) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่า ตัวแปรทรัพยากรและเทคโนโลยีที่อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์กรได้ร้อยละ 72.40

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีปฏิบัติการ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีความรู้ ที่เป็นตัวแปรย่อยของเทคโนโลยีทางการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mimi English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บรรยากาศ (Atmosphere)

หมายถึง สภาพเหตุการณ์หรือลมฟ้าอากาศที่ทำให้เกิดความรู้สึก (พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน) ประกอบด้วย

บรรยากาศการเรียนการสอน

ความหมายและแนวคิด

บุญชม ศรีสะอาด (2524, หน้า 26-27) แบ่งบรรยากาศชั้นเรียนเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และจัดเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่นักเรียนในห้องมีความตั้งใจและสนใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การมีส่วนร่วมในการอภิปราย การทำกิจกรรมร่วมกัน
2. ความผูกพันกันฉันท์มิตร หมายถึง การที่นักเรียนมีความรู้สึกและแสดงออกของการเป็นมิตรซึ่งกันและกัน การช่วยกันทำงานในห้อง การมีความพอใจที่ทำงานกลุ่มร่วมกัน
3. การสนับสนุนจากครู หมายถึง การแสดงออกของครู เช่น รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ให้ความสนใจนักเรียนขณะที่ทำการสอน
4. การเน้นงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมของชั้นเรียนที่มุ่งให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางวิชาการเป็นสำคัญ
5. การแข่งขัน หมายถึง การที่นักเรียนได้แข่งขันซึ่งกันและกันในทางสร้างสรรค์ เช่น แข่งขันกันเพื่อให้คะแนนสูง แข่งขันกันเพื่อให้เพื่อน ๆ ยอมรับความสามารถ
6. ระเบียบและการมีระบบงาน หมายถึง การเน้นความประพฤติ การปฏิบัติในชั้นเรียนด้วยลักษณะที่เป็นระเบียบ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

พิมศรี เปานิล (2530, หน้า 6) ให้ความหมายว่า คือ การจัดสภาพองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เรียนอย่างมีชีวิตชีวา สนุก มีความรู้ความสามารถ กระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ สนใจจะปรึกษาผู้สอนเมื่อมีปัญหาการเรียน

บุญสม สุขุมาลพงษ์ (2536, หน้า 26) ให้ความหมายว่า คือ พฤติกรรมของผู้สอนในขณะทำการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ ห้องเรียนมีอิสระและน่าเรียน

ราชันย์ บุญธิดา (2542, หน้า 11) ให้ความหมายว่า คือ สภาพทางสังคมจิตวิทยาที่เป็นความเคลื่อนไหว ประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 74) ให้นิยามว่า บรรยากาศการเรียนการสอน อาจแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ คือ บรรยากาศทางกายภาพ และบรรยากาศทางจิตวิทยา

Borish (1992, p. 355) ให้ความหมายว่า คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งเกิดจากลักษณะและระดับการปฏิบัติหน้าที่ การแสดงความอบอุ่น การส่งเสริมให้ผู้เรียนแข่งขัน หรือร่วมมือกัน และให้อิสระผู้เรียนในการเลือกและการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนในห้องเรียน ถ้าบรรยากาศดีก็จะทำให้การเรียนการสอนสนุกและน่าสนใจ ถ้าบรรยากาศไม่ดี จะทำการเรียนการสอนน่าเบื่อและไม่น่าสนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542, หน้า 315) ได้ศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียน โดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดแทรกเชิงเส้น พบว่า บรรยากาศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

พิมพ์อร สดเอี่ยม (2547, หน้า 228) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนส่งผลทางตรงเป็นบวกต่อประสิทธิผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 204) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนได้รับผลทางตรงเชิงบวกจากกระบวนการบริหารโครงการของโครงการและวัฒนธรรมองค์กรในระดับโรงเรียน

บรรยากาศสถานศึกษา

ความหมายและแนวคิด

ชร สุนทรายุทธ (2551, หน้า 514) กล่าวว่า บรรยากาศโรงเรียน หมายถึง การรับรู้ของครูที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานของโรงเรียนทั้งที่เป็นองค์การอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ บุคลิกลักษณะของผู้ร่วมงาน และภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อองค์กร หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คุณลักษณะภายในที่ทำให้โรงเรียนแห่งหนึ่งต่างจากโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง และพฤติกรรมที่มีอิทธิพลของสมาชิกในแต่ละโรงเรียน คือ บรรยากาศองค์การแต่ละโรงเรียน

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2551, หน้า 24) ให้ความหมายของคำว่า บรรยากาศองค์การ หมายถึง กลุ่มสังคมที่เกิดจากบุคคลต่าง ๆ มารวมกัน โดยมีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน มีเป้าหมายเป็นเครื่องชี้นำในการดำเนินงาน และมีโครงสร้างของกิจกรรมอย่างมีระบบ

โสภิต ม่วงทอง (2553, หน้า 91) สรุปว่า บรรยากาศโรงเรียน หมายถึง ความเข้าใจหรือความรู้สึกรับรู้ของสมาชิกในโรงเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมของการทำงานในองค์การ ซึ่งเป็นคุณลักษณะภายในองค์การที่ทำให้โรงเรียนแห่งหนึ่งแตกต่างไปจากแห่งอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการ การบริหารของผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ในองค์การ โดยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในองค์การทั้งทางตรงและทางอ้อม

Hoy and Miskel (2008, p. 198) ให้ความหมายของ บรรยากาศสถานศึกษา คือ การรับรู้ของผู้สอนต่อสิ่งแวดล้อมทั่วไปในการทำงาน เช่น รูปแบบเป็นทางการ และรูปแบบไม่เป็นทางการ บุคลิกภาพของบุคลากร และอิทธิพลของผู้บริหารที่มีต่อสถานศึกษา

Stringer (2008, p. 1) ให้ความหมายของ บรรยากาศสถานศึกษา คือ องค์ประกอบของ สภาพแวดล้อมที่รับรู้ได้โดยบุคลากรในสถานศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่มีอิทธิพลต่อ แรงจูงใจการปฏิบัติการในสถานศึกษา

ลักษณะของบรรยากาศสถานศึกษา

สมยศ นาวิการ (2547, หน้า 193) กล่าวว่า บรรยากาศสถานศึกษามีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นสภาพทั่วไปของสถานศึกษา
2. เป็นเครื่องมือบ่งชี้ความแตกต่างระหว่างสถานศึกษาหนึ่งกับอีกสถานศึกษาหนึ่ง
3. มีคุณลักษณะที่คงทนอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
4. มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา

Halpin and Croft (1963, p. 180) เสนอรูปแบบบรรยากาศสถานศึกษา 6 รูปแบบ ได้แก่ แบบเปิด (Open climate) แบบอิสระ (Autonomous climate) แบบควบคุม (Controlled climate) แบบสนิทสนม (The familiar climate) แบบรวบรวมอำนาจ (The paternal climate) และแบบปิด (Close climate) สามารถวัดได้จากความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 2 มิติ ดังนี้

มิติที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกต่อพฤติกรรมผู้บริหาร 4 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมเหินห่าง (Aloofness)
2. พฤติกรรมมุ่งผลงาน (Product emphasis)
3. พฤติกรรมเป็นแบบอย่าง (Thrust)
4. พฤติกรรมเห็นอกเห็นใจ (Consideration)

มิติที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกต่อพฤติกรรมผู้ร่วมงาน 4 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมขาดความสามัคคี (Disengagement)
2. พฤติกรรมอุปสรรค (Hindrane)
3. พฤติกรรมขวัญกำลังใจ (Esprit)
4. พฤติกรรมกัลยาณมิตร (Intimacy)

Litwin and Stringer (1967, pp. 67-68) เสนอรูปแบบบรรยากาศของสถานศึกษา 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบใช้อำนาจ แบบมนุษยสัมพันธ์ และแบบสัมฤทธิ์ผล

Likert (1967, p. 76) เสนอรูปแบบบรรยากาศสถานศึกษา 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบเผด็จการ แบบบูรณาธิปไตย แบบปรึกษา และแบบมีส่วนร่วม

Steer ๑977, pp. 101-109) กล่าวว่า บรรยากาศสถานศึกษามีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ในการบริหารสถานศึกษาและมีความสำคัญต่อบุคลากรในการพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก

1. บรรยากาศสถานศึกษาเป็นการรับรู้ของกลุ่มและบุคลากร ซึ่งเป็นพฤติกรรมองค์การ ดังนั้น การกำหนดรูปแบบการบริหารสถานศึกษาจึงต้องพิจารณาถึงความต้องการของบุคลากรทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่ม

2. การที่บรรยากาศในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงแผนงาน เป้าหมายและความสำเร็จ โดยต้องพยายามที่นำไปสู่การสร้างสรรค์บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จเป็นที่ตั้ง

3. แม้ว่าบรรยากาศสถานศึกษาจะมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคลากร แต่การขาดงานของบุคลากรไม่อาจคาดหวังว่า บรรยากาศสถานศึกษาจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร

Hoy and Clover, 1986) ได้ศึกษาบรรยากาศสถานศึกษา พบว่า เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริหารสถานศึกษา 3 ด้าน และพฤติกรรมบุคลากร 3 ด้าน ได้แก่

พฤติกรรมผู้บริหารสถานศึกษา

1. พฤติกรรมสนับสนุน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ให้คำติชมแก่บุคลากรอย่างสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากร

2. พฤติกรรมสั่งการ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด และยึดถือระเบียบกฎเกณฑ์เป็นสำคัญ

3. พฤติกรรมขัดขวาง หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา มอบหมายภาระหน้าที่ให้บุคลากรมากจนเกินไป อันเป็นอุปสรรคขัดขวางต่องาน

พฤติกรรมบุคลากร

1. พฤติกรรมร่วมมือ หมายถึง บุคลากรมีการช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนและยอมรับในความสามารถทางวิชาการซึ่งกันและกัน

2. พฤติกรรมมิตรสัมพันธ์ หมายถึง บุคลากรมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน บุคลากรของแต่ละกลุ่มย่อย มีการพบปะกันอยู่เสมอ

3. พฤติกรรมแตกแยก หมายถึง บุคลากรมีการพบปะกันน้อย มีการแตกแยกและขาดความสามัคคีในหมู่คณะ

Litwin and Stringer (2002) จำแนกองค์ประกอบบรรยากาศสถานศึกษาเป็นลักษณะสภาพแวดล้อมของงานที่ผู้ปฏิบัติงานรับรู้เกี่ยวกับ 9 มิติ คือ

1. มิติโครงสร้าง (Structure) เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ขั้นตอนในการดำเนินงาน และการติดต่อสื่อสาร ตามสายงานบังคับบัญชา

2. มิตិความรับผิดชอบ (Responsibility) เกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ และ การตัดสินใจในงานที่ปฏิบัติ
3. มิติรางวัล (Reward) เกี่ยวกับรางวัลสำหรับการปฏิบัติงานที่บรรลุเป้าหมาย ตลอดจน ความยุติธรรมของนโยบายการพิจารณาความดีความชอบ การสนับสนุนให้ก้าวหน้าในหน้าที่
4. มิติความเสี่ยงภัย (Risk taking) เกี่ยวกับการเสี่ยงภัยในการปฏิบัติงาน ความท้าทาย ในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา
5. มิติความอบอุ่น (Warmth) เกี่ยวกับสัมพันธภาพในสถานศึกษา บรรยากาศการทำงาน เป็นทีม
6. มิตินับสนุน (Support) เกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในระดับบนและ ระดับล่าง
7. มิติมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard setting) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และมาตรฐาน การปฏิบัติงาน
8. มิติความขัดแย้ง (Conflict) เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การปล่อยปละละเลย หรือ การไม่สนใจในปัญหาที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา
9. มิติความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Identity) เกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมของงาน ที่ผู้ปฏิบัติงานรับรู้เกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ตลอดจนการเป็นบุคลากรที่ดี และมี คุณค่าในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า บรรยากาศของสถานศึกษา เป็นนิยามที่มีความหมายกว้างมาก แต่เมื่อ เปรียบเทียบกับนิยามของบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ก็จะไม่เห็นความแตกต่างเลย นั่นคือ บรรยากาศของสถานศึกษา หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา ถ้าบรรยากาศดี ก็จะทำให้การทำงานสนุกและน่าสนใจ ส่งผลบวกให้สถานศึกษา ถ้าบรรยากาศไม่ดี จะทำให้ การทำงาน น่าเบื่อและไม่น่าสนใจ ส่งผลลบให้กับสถานศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศสถานศึกษา

ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2545) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จากการวิจัย พบว่า บรรยากาศในโรงเรียนเป็นปัจจัยด้าน โรงเรียนที่มี ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

พัชรวิพรรณ กิจมี (2549, หน้า 142) ศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับสุขภาพองค์การ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ภาคเหนือ จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยบรรยากาศองค์การสามารถ อธิบายความแปรปรวนของสุขภาพองค์การของ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ภาคเหนือได้ร้อยละ 87 และเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงกับสุขภาพองค์การของ โรงเรียน

ภารดี อนันต์นำวี (2549, หน้า 89) วิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และบรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่ดีของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า บรรยากาศองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับดี บรรยากาศองค์การและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นตัวแปรที่ส่งผลสูงสุด และร่วมกันทำนายการบริหารจัดการที่ดีได้ร้อยละ 76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถาวร เสี่ยงเอียด (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถม ศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีผลทางตรงเชิงบวกที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ระดับโรงเรียน คือ บรรยากาศโรงเรียน

อาอิต๊ะ ยีเงะนิ (2556, หน้า 176) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า บรรยากาศโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลผลิตที่ไม่ใช่วิชาการ (.900) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงตัวแปรเดียว

Hampton (2008) ศึกษาการรับรู้ของครูต่อความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศของโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถาม OCDQ-RE กับครู จำนวน 599 คน จาก 33 โรงเรียนในเขตพื้นที่ 7 ของมลรัฐเท็กซัส พบว่า บรรยากาศของโรงเรียนและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางตามความเห็นของครู และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำตามความเห็นของครูใหญ่ และจากการตรวจสอบบรรยากาศทั่วไปของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีบรรยากาศเป็นแบบเปิดหรือผูกพัน จะมีคะแนนทดสอบมาตรฐานของนักเรียนสูงกว่าโรงเรียนที่มีบรรยากาศแบบปิด หรือบรรยากาศแบบไม่ผูกพัน

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับบรรยากาศสถานศึกษา และบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนที่เป็นตัวแปรย่อยของบรรยากาศดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าบรรยากาศเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยบรรยากาศเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mimi English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วัฒนธรรมสถานศึกษา (Organization culture)

ความหมายและแนวคิด

วิรัช สงวนวงษ์งาน (2547, หน้า 20) กล่าวว่า วัฒนธรรมขององค์การ คือ ค่านิยมและความเชื่อร่วมกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้นในองค์การ และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรม

ของคนในองค์กรนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นเสมือนบุคลิกภาพ (Personelaity) หรือ จิตวิญญาณ (Spirit) ขององค์กร

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 104) ให้นิยามของคำว่า วัฒนธรรมโรงเรียน คือ ระเบียบแบบแผน ความประพฤติปฏิบัติยึดถือร่วมกันของบุคลากรในโรงเรียนนั้น ๆ

ธวัช กรุดมณี (2550, หน้า 90) กล่าวสรุปเกี่ยวกับวัฒนธรรมของโรงเรียนว่า โรงเรียนเป็นองค์กรหรือสถาบันที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ มีโครงสร้างและหน้าที่อย่างเป็นทางการ มีการวางกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนวัตถุประสงค์ไว้อย่างมีแบบแผน มีมรดกทางความเชื่อ ค่านิยม เจตคติและบรรทัดฐาน การปฏิบัติงานที่ถือปฏิบัติต่อกันมาเหมือนองค์กรและสถาบันอื่น ๆ การก่อตัวของวัฒนธรรมโรงเรียนจะเกิดขึ้นจากประวัติความเป็นมาของโรงเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความเชื่อ ซึ่งความเชื่อมีอิทธิพลต่อค่านิยม ค่านิยมมีอิทธิพลต่อบรรทัดฐานและมาตรฐาน บรรทัดฐานและมาตรฐานมีอิทธิพลต่อรูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

ธร สุนทรายุทธ (2551, หน้า 493) กล่าวว่า วัฒนธรรมโรงเรียน หมายถึง แบบแผน หรือความเชื่อที่ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนได้ร่วมกันกำหนดขึ้น และพัฒนามาจากประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกตามบทบาทหน้าที่และภารกิจของสถานศึกษา

ณัฐพันธ์ เจริญนันท์ (2551, หน้า 256) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ระบบของค่านิยม ความเชื่อ ความเข้าใจ และบรรทัดฐานร่วมกันที่ผูกพันสมาชิกขององค์กรให้สามารถเข้าใจได้ตรงกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการประพฤติและเป็นวิธปฏิบัติ

โสภิต ม่วงทอง (2553, หน้า 56) สรุปว่า วัฒนธรรมโรงเรียน หมายถึง เป็นลักษณะของการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ของสมาชิก การปรับเปลี่ยนเพื่อพัฒนานวัตกรรมที่ได้พัฒนาและยึดถือปฏิบัติติดต่อกันมาภายใน โรงเรียนเกิดเป็นวัฒนธรรมเด่น จนทำให้เกิดแนวทางพฤติกรรม การกระทำและมีความคาดหวังในสมาชิกของโรงเรียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2555 ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นพฤติกรรมและสิ่งทีคนในหมู่ผลิต สร้างขึ้นด้วยกัน เรียนรู้จากกันและร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

Patterson, Purkey and Parker (1986, หน้า 50-51) ให้ความหมายวัฒนธรรมสถานศึกษาว่าเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคลากรในสถานศึกษา การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีแบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ และเป็นที่ยอมรับปฏิบัติร่วมกันสืบต่อกันมา

Sergiovanni (1988, p. 187) กล่าวว่า วัฒนธรรมสถานศึกษา คือ สัญลักษณ์ สิ่งประดิษฐ์ กฎเกณฑ์ของพฤติกรรม พิธีการ และเรื่องเล่าสู่กันฟังที่ถ่ายทอดกันมานาน ซึ่งเน้นค่านิยม ความเชื่อ ที่เข้าใจตรงกัน และมีส่วนร่วมเดียวกันในสถานศึกษา

Beare and Millikan (1989, p. 199) กล่าวว่า วัฒนธรรมสถานศึกษา คือ สิ่งทั้งหลายที่เกิด จากการบูรณาการรูปแบบความคิด โครงสร้างและประสบการณ์ของบุคลากรในสถานศึกษา เป็นสิ่ง ที่มีคุณสมบัติเฉพาะที่ดำเนินการอยู่ในสถานศึกษาเท่านั้น เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการใช้แก้ปัญหา ของสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอก และเป็นแนวทางให้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้สถานศึกษาบรรลุ เป้าหมายต่อไป

Robbins (1991, p. 572) ให้ความหมายของวัฒนธรรมขององค์กรไว้ว่า เป็น ระบบที่มีความ เข้าใจร่วมกันโดยสมาชิกในองค์กร ซึ่งระบบของการมีความเข้าใจร่วมกันนี้ คือ กลุ่มของ ลักษณะจำเพาะที่องค์กรนั้น ๆ ให้ความสำคัญ

ลักษณะวัฒนธรรมสถานศึกษา

ฉัตรพินธุ์ เจริญนันท์ (2551, หน้า 256-258) กล่าวว่า ลักษณะวัฒนธรรมองค์กร มีประกอบที่สำคัญ 8 ประการ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ค่านิยม สัญลักษณ์ เรื่องราว วีรบุรุษ คำขวัญ งานพิธีหรือธรรมเนียมปฏิบัติ และเครือข่ายทางวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 4 มิติ คือ

1. มิติการปรับตัว คือ มุ่งเน้นความยืดหยุ่นสูง และการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม ภายนอก
2. มิติมุ่งผลสำเร็จ คือ มุ่งเน้นความมีเสถียรภาพหรือความมั่นคง และมุ่งเน้นการยอมรับ นับถือจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร
3. มิติเครือข่าย คือ มุ่งเน้นสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อให้บุคลากรสามารถพัฒนาตนเอง ให้พร้อม และมุ่งเน้นให้ความร่วมมือเรื่องการเอาใจใส่และความเอื้ออาทรต่อกัน
4. มิติแบบราชการ คือ มุ่งเน้นความมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อม ภายในเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดความมั่นคง มุ่งเน้นวิธีการ ความมีระเบียบ และปฏิบัติตามกฎระเบียบ

Patterson, Purkey and Parker (1986, pp. 50-51) บอกว่า วัฒนธรรมสถานศึกษามีลักษณะ เป็นองค์ประกอบ 10 ประการ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (School purpose) สถานศึกษาต้องชี้แจงนโยบายให้ บุคลากรเข้าใจวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรร่วมกันกำหนด วัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา เพื่อเป็น แนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

2. การมอบอำนาจ (Empowerment) ให้ความสำคัญในการมอบหมายอำนาจ แบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการตัดสินใจในสถานศึกษา

3. การตัดสินใจ (Decision-making) ผู้บริหารตัดสินใจด้วยตนเองที่เกิดผลดีมากที่สุด พร้อมทั้งควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

4. ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา (Sense of school) กระตุ้นให้บุคลากรมีความรู้สึกผูกพัน รับผิดชอบ และช่วยเหลือพัฒนาสถานศึกษา โดยสำนึกว่า ตนเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา

5. ความไว้วางใจ (Trust) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีอิสระในการทำงาน ให้ ความไว้วางใจ และเชื่อมั่นประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร

6. การยอมรับ (Recognition) ผู้บริหารเปิดโอกาสและยอมรับในความรู้ความสามารถของบุคลากร พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

7. ความซื่อสัตย์ (Integrity) ผู้บริหารให้ความสำคัญและเห็นความสำคัญของบุคลากรที่ ซื่อสัตย์ มีความมานะพยายามอย่างสม่ำเสมอ

8. ความใส่ใจ (Caring) ผู้บริหารเอาใจใส่และดูแลความเป็นอยู่และการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร

9. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Diversity) ผู้บริหารเห็นความสำคัญระหว่างบุคคลทั้ง ทางทักษะและวิธีการปฏิบัติงาน มีการยืดหยุ่นผสมผสานความแตกต่างให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่

10. ความมีคุณภาพ (Quality) สถานศึกษาคาดหวังในคุณภาพของการปฏิบัติหน้าที่ และ เพิ่มการพัฒนาบุคลากรเพื่อยกระดับมาตรฐานสถานศึกษา

Sergiovanni (1988, p. 103) กล่าวว่า วัฒนธรรมสถานศึกษามีลักษณะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของสถานศึกษา (The school's story) ความเชื่อ (Belief) ค่านิยม (Values) บรรทัดฐานและมาตรฐาน (Norms and standard) และรูปแบบพฤติกรรม (Pattern of behavior) โดย แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 สิ่งประดิษฐ์ (Artifacts) ได้แก่ สิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นและสร้างเป็นวัฒนธรรมที่ มองเห็นได้ มี 2 แนวทาง คือ แนวทางทางภาษาหรือข้อความ (Verbal artifacts) และแนวทาง ทางพฤติกรรม

ระดับที่ 2 แนวความคิด (Perspectives) เป็นแนวความคิดปกติ และเป็นสิ่งที่กำหนด ขอบเขตว่า ยอมรับ หรือ ไม่ยอมรับพฤติกรรม ได้แก่ กฎระเบียบ และบรรทัดฐานของบุคคล

ระดับที่ 3 ค่านิยม (Values) เป็นสิ่งที่บุคลากรใช้เป็นพื้นฐานในการประเมินคุณค่า ค่านิยมเป็นตัวแทนสำคัญของเป้าหมายอุดมคติ บรรทัดฐาน รวมทั้งข้อห้าม ตลอดจนเป็นนโยบาย การศึกษาและการบริหาร

ระดับที่ 4 สมมติฐาน (Assumptions) มีลักษณะเป็นนามธรรมเพื่อให้บุคลากรเข้าใจและ ยึดถือร่วมกัน

Lunenburg and Ormtein (1996, pp. 72-73) ได้เสนอลักษณะของวัฒนธรรมสถานศึกษา 4 รูปแบบ คือ

1. แบบครอบครัว (Family culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติต่อกันและการทำงานแบบ มิตร ร่วมมือกัน และทำงานเป็นทีม

2. แบบเครื่องจักร (Machine culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานเน้นความสำเร็จ เน้นพันธกิจของสถานศึกษา บุคลากรทำงานเหมือนเครื่องจักร

3. แบบการแสดง (Cabaret culture) คือ ลักษณะการทำงานตามคำสั่ง ศูนย์กลาง ความสัมพันธ์อยู่ที่การทำงานและตอบสนองของชุมชน ต้องทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ การกำกับและติดตามของผู้บริหาร

4. แบบนรกกลัว (Little shop of horrors culture) คือ ลักษณะการทำงานแบบต่างคน ต่างอยู่ ขาดระบบงานที่ดี แต่ผู้บริหารพยายามรักษาตำแหน่งของตนเป็นอย่างดี

Smart, Kuh and Tierney (1997, pp. 261-264) ได้เสนอลักษณะของวัฒนธรรม สถานศึกษา 4 รูปแบบ คือ

1. แบบครอบครัว (Clan culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานให้บุคลากรมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ ทำงานด้วยความไว้วางใจ และความผูกพันในองค์กร

2. แบบระบบราชการ (Bureaucratic culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานอยู่ภายใต้ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

3. แบบไม่เป็นทางการ (Adhocracy culture) คือ ลักษณะการทำงานแบบ มีการเปลี่ยนแปลง ใช้วิธีจูงใจบุคลากรด้วยการเน้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของงาน

4. แบบการตลาด (Market culture) คือ ลักษณะการทำงานแบบตรงไปตรงมา ผู้ปฏิบัติงานจะได้รับผลตอบแทนตามความสามารถ และการสร้างประสิทธิผลในองค์กร

Hoy and Miskel (1982, pp. 182-183) ได้พัฒนาลักษณะและรูปแบบวัฒนธรรมองค์กร โดยจำแนกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. แบบครอบครัว (The clan culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานเน้นความยืดหยุ่น บูรณาการการทำงานเป็นทีม องค์กรเสมือนครอบครัว มีความเป็นมิตร ผู้บริหารมีลักษณะไม่เป็นทางการ มีความเป็นมิตร และร่วมงานกับคนอื่นได้

2. แบบระบบราชการ (The adhocracy culture) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานเน้นความยืดหยุ่น การเผชิญความเสี่ยง การเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารมีลักษณะมีวิสัยทัศน์ และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

3. แบบเป็นลำดับชั้น (The hierarchy culture) คือ ลักษณะการทำงานแบบเน้นรูปแบบทางราชการ การควบคุม การบูรณาการ ผู้บริหารภาคภูมิใจในตนเองในการดำเนินงานที่เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

4. แบบการตลาด (The market culture) คือ ลักษณะการทำงานแบบเน้นการไม่ให้เกิดประโยชน์จากการแข่งขัน ผู้บริหารจะมีความคล่องแคล่ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

สรุปว่า วัฒนธรรมสถานศึกษา หมายถึง แบบแผน ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน โดยผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและบุคลากรอื่น ๆ ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันมาซึ่งมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ในงานวิจัยนี้ วัฒนธรรมสถานศึกษาประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื้อสัตย์ การใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และควมมีคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสถานศึกษา

ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีวัฒนธรรมที่ดี จะช่วยทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ

นริศ สวัสดิ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์พหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า วัฒนธรรมสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อบรรยากาศและประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา

รัช กรุดมณี (2550) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า วัฒนธรรมสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์กรและสามารถทำนายประสิทธิผลขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนูญ เชื้อชาติ (2554, หน้า 137) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า วัฒนธรรมสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (-.145) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Feirsen (1992, pp. 2341-A) ศึกษาเรื่อง การสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างประวัตินิสถานศึกษา พบว่า การรักษาวัฒนธรรมสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาค่านิยมร่วมกัน ซึ่งครอบคลุมประเด็นสำคัญ 7 ประการที่ควรคำนึงดังต่อไปนี้ คือ การไม่ขัดแย้งบุคลากรในสถานศึกษา การมอบอำนาจที่ชัดเจน การลงโทษอย่างยุติธรรม ประเพณีของสถานศึกษาที่ยึดถือ ความรู้สึกเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงาน ค่านิยมในการรู้จักรับผิดชอบตนเอง และการมีส่วนร่วมของชุมชน

จากความหมายและแนวคิดตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื้อสัตย์ การใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความมีคุณภาพที่เป็นตัวแปรย่อยของวัฒนธรรมสถานศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า วัฒนธรรมสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษางานวิจัยนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยวัฒนธรรมสถานศึกษาเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 4 เทคนิคการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

1. ความหมายของการวิเคราะห์พหุระดับ
2. วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์พหุระดับ
3. ประเภทและลักษณะของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์
4. หลักการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ
5. ขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

ความหมายของการวิเคราะห์พหุระดับ

การวิเคราะห์พหุระดับ (Multilevel analysis) มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น การวิเคราะห์โมเดลลดหลั่นเชิงเส้น (Hierarchical linear model analysis) หรือการวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นแบบพหุระดับ (Multilevel linear model analysis) หรือการวิเคราะห์โมเดลถดถอยแบบสุ่ม (Random-coefficient regression model analysis) การวิเคราะห์พหุระดับนั้น เป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่นักวิจัย นักศึกษาให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

นางลัทฉณ์ วิรัชชัย (2542 ข) ให้ความหมายว่า การวิเคราะห์พหุระดับ เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติที่นักสถิติได้พัฒนาขึ้นเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่มีหลายระดับสอดแทรกเป็นระดับ

ลดหลั่น ได้แก่ ข้อมูลในระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับสถานศึกษา โดยที่ระดับนักเรียน เป็นหน่วยย่อยของระดับห้องเรียน และระดับห้องเรียนเป็นหน่วยย่อยของระดับสถานศึกษา

อนงค์ อินตาพรหม (2552) ให้ความหมายว่า การวิเคราะห์พหุระดับ เป็นเทคนิคทางสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีหลายระดับสอดแทรกเป็นระดับลดหลั่น เป็นการวิเคราะห์อิทธิพล ของตัวแปรทำนายหลายระดับที่มีต่อตัวแปรตาม โดยตัวแปรทำนายและตัวแปรตามที่อยู่ระดับล่าง มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และได้รับอิทธิพลร่วมกันจากตัวแปรทำนายที่อยู่ระดับบน

นัตริศรี ปิยะพิมลสิทธิ์ (2546) ให้ความหมายว่า การวิเคราะห์พหุระดับ มีความหลากหลาย ในเรื่องของกระบวนการวิเคราะห์ และมีความหลากหลายในเรื่องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ ในการวิเคราะห์ เช่น LISREL, HLM เป็นต้น วิธีพหุระดับเป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นวิธีการของโมเดล เชิงปริมาณที่ใช้ในการอ้างอิงเกี่ยวกับพารามิเตอร์โครงสร้างของโมเดลซึ่งอธิบายความแปรปรวน ระหว่างหน่วยของกลุ่ม และอ้างอิงถึงพารามิเตอร์ระดับบุคคลที่มีการแจกแจงที่หลากหลายข้าม หน่วย

ลำราญ มีแจ้ง (2544) ให้ความหมายว่า เป็นวิธีการผสมผสานระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งสามารถวัดได้จากค่าสหสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งได้ความรู้จากทฤษฎีเชิงเหตุและผลเพื่อ อธิบายในเชิงสถิติ

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์พหุระดับ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ข้อมูลหลาย ระดับลดหลั่นกันอย่างน้อย 2 ระดับที่มีทั้งความสัมพันธ์กันและได้รับอิทธิพลร่วมกันทั้งตัวแปร ทำนายและตัวแปรตาม

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์พหุระดับ

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2535, หน้า 9-14) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ พหุระดับ คือ

1. เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการของผลผลิตทางการศึกษาซึ่งเป็นตัวแปร ตามในช่วงเวลาหนึ่ง จุดมุ่งหมายข้อนี้ใช้ได้เฉพาะข้อมูลวัดซ้ำ วิธีการในการวิเคราะห์ใช้การศึกษา สำหรับข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data)

2. เพื่อประมาณค่าความแตกต่างของค่าส่วนประกอบความแปรปรวนของตัวแปรแต่ละ ตัวว่าความแปรปรวนในแต่ละระดับมีความแตกต่างมากน้อยเพียงไร โดยใช้หลักการว่า ตัวแปรที่ วัดในระดับนักเรียนมีความแปรปรวนซึ่งแยกส่วนประกอบได้ตามระดับที่ลดหลั่นกัน ทำให้ 3 วิธี คือ

- 2.1 ใช้หลักการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) คำนวณค่าความคาดหวังเฉลี่ย ยกกำลังสอง (Expected mean square) ของแต่ละระดับที่ใช้เป็นค่าประมาณความแปรปรวนของ

แต่ละส่วนที่ต้องการ วิธีนี้ นักวิชาการต้องเลือกใช้โมเดลที่เหมาะสมกับข้อมูลว่า จะใช้โมเดลอิทธิพลสุ่มหรือโมเดลอิทธิพลผสม (Random effect model or mixed effect model)

2.2 ใช้การประมาณค่าโดยใช้ความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum likelihood estimation)

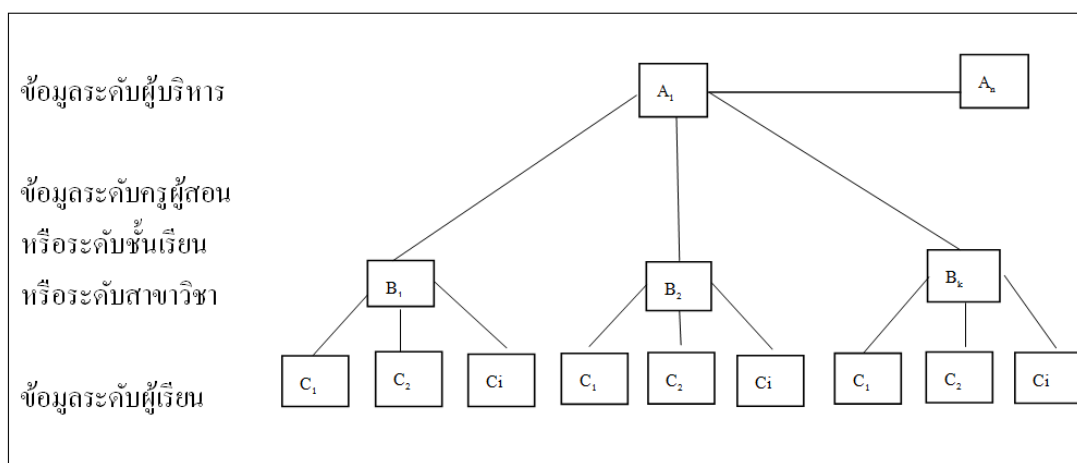
2.3 ใช้การประมาณค่าประจำกำลังสองที่ไม่ล่าเอียงซึ่งมีค่าต่ำสุด (Minimum norm quadratic estimation: MINQUE)

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อผลผลิตทางการศึกษาในแต่ละระดับ รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของตัวแปรสภาพแวดล้อมที่มีต่อผลผลิตทางการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยวิเคราะห์แยกแต่ละระดับ นอกจากนี้ยังให้หลักแยกค่าของตัวแปรตามและหลักการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม

4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามในระดับนักเรียน และศึกษาว่าอิทธิพลจากความแตกต่างแต่ละระดับนั้น มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอย่างไร โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยจากการวิเคราะห์ในแต่ละโรงเรียนเป็นตัวแปรสุ่ม แล้วนำมาใช้เป็นตัวแปรตามเพื่อศึกษาอิทธิพลจากแต่ละระดับของข้อมูล

ประเภทและลักษณะของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542 ก, หน้า 236) อธิบายว่า การวิจัยทางการศึกษาเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นระดับชั้นลดหลั่นสอดแทรก (Hierarchical nested data) และมีระดับการวัดหลายระดับ (Multi-level of measurement) เช่น ข้อมูลระดับนักเรียนซึ่งเป็นข้อมูลระดับบุคคลที่เป็นหน่วยที่เล็กที่สุด จะได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะของตัวแปรในระดับครูผู้สอน หรือ ระดับชั้นเรียน หรือ ระดับสาขาวิชา ซึ่งเป็นระดับชั้นของข้อมูลที่สูงกว่าและมีระดับของการวัดที่ใหญ่กว่า และในขณะเดียวกันข้อมูลระดับครูผู้สอน หรือ ระดับชั้นเรียน หรือ ระดับสาขาวิชา จะได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะของตัวแปรในระดับผู้บริหาร ซึ่งเป็นระดับชั้นของข้อมูลที่สูงกว่าข้อมูลระดับครูผู้สอน หรือ ระดับชั้นเรียน หรือ ระดับสาขาวิชา และข้อมูลระดับนักเรียน ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 ลักษณะของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์

จากภาพที่ 2-1 แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบและโครงสร้างลักษณะของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์พหุระดับ โดยแบ่งข้อมูลเป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ

ประเภทที่ 1 เป็นข้อมูลระดับจุลภาค (Micro level data) ซึ่งเป็นข้อมูลระดับนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน เช่น

ประเภทที่ 2 เป็นข้อมูลระดับมหภาค (Macro level data) ซึ่งเป็นข้อมูลตั้งแต่ 2 ระดับขึ้นไป ได้แก่ ข้อมูลระดับครูหรือระดับชั้นเรียน หรือระดับสาขาวิชา และระดับผู้บริหาร

อย่างไรก็ตาม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระบบการศึกษาทั้งที่อยู่ในระดับเดียวกัน และต่างระดับกัน จะต้องมียุทธสัมพันธระหว่างระดับกันด้วยเสมอ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2535, หน้า 4; สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2538, หน้า 58; บุญเรือง ศรีเหรียญ, 2542, หน้า 116; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 114)

หลักการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

การวิเคราะห์พหุระดับ เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนายหลายระดับที่มีต่อตัวแปรตาม โดยต้องคำนึงถึงโครงสร้างที่ระดับลดหลั่นของข้อมูลให้ความสำคัญต่อความผันแปรของตัวแปรในระดับที่ต่างกัน และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายต่างระดับที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม จึงจะสามารถอธิบายหรือทำนายตัวแปรตามได้อย่างครอบคลุม อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์พหุระดับเป็นเพียงการศึกษาการทำนายตัวแปรตามเท่านั้น แต่ไม่ได้ศึกษาเรื่องของโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์เชิงสาเหตุ หรือการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างตัวแปร ทั้งอิทธิพล

ทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรทำนายที่เป็นตัวแปรเชิงสาเหตุต่อตัวแปรตามที่เป็นผล
อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์เชิงสาเหตุเป็นเพียงการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในระดับเดียวกัน
เท่านั้น แต่มิได้ศึกษาโครงสร้างตามธรรมชาติของข้อมูลที่เป็นระดับลดหลั่นกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ จึงเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง
ที่เกิดจากการบูรณาการระหว่างแนวคิดเทคนิคการวิเคราะห์พหุระดับกับแนวคิดการวิเคราะห์
สมการ โครงสร้างเชิงสาเหตุเข้าด้วยกัน (ศิริชัย กาญจนวสี, 2550, หน้า 143)

ขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับในเบื้องต้นต้องตรวจสอบด้วยองค์ประกอบ
เชิงยืนยันพหุระดับของตัวแปรองค์ประกอบแต่ละตัวในรูปแบบสมการ โครงสร้างพหุระดับก่อน ว่า
มีความตรงเชิงโครงสร้างหรือไม่ เพื่อที่ว่า ตัวแปรแต่ละตัวมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์
รูปแบบสมการ โครงสร้างพหุระดับหรือไม่ หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์รูปแบบสมการ
โครงสร้างพหุระดับ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอวิธีทางสถิติ 2 หัวข้อ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงยืนยันพหุระดับ และการวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุระดับ (Multi-level confirmatory factor
analysis: MCFA) ถูกพัฒนาขึ้นมาจากการทดสอบ โครงสร้างขององค์ประกอบที่เกิดจากจาก
การแยกค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่ม (Hox, 2002) ที่เกิดจากการรวมการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบดั้งเดิม
ทั้งระหว่างกลุ่ม (Between group) และภายในกลุ่ม (Within group) ซึ่งสามารถตรวจสอบแหล่งของ
ความแปรปรวนร่วมในตัวสังเกตได้ทั้งในระดับบุคคล และระดับกลุ่ม รวมทั้งความคลาดเคลื่อนทั้ง
สองระดับ (Muthen, 1994) ได้เสนอขั้นตอนในการตรวจสอบองค์เชิงยืนยันพหุระดับ ไว้เป็น
ขั้นตอนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้รูปแบบโครงสร้างความแปรปรวน
ร่วม (Conventional confirmatory factor analysis of the total covariance structure) เป็น
การวิเคราะห์โดยใช้เมทริกซ์โครงสร้างความแปรปรวนร่วม (ST) การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้จะ
ประมาณค่าไม่ถูกต้องเมื่อข้อมูลมีความสัมพันธ์กันแบบลดหลั่น ผลการทดสอบอาจผิดพลาดได้
เมื่อค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้นมีขนาดใหญ่ ขนาดของชั้นเรียนมีขนาดใหญ่ และตัวแปรมี
ความสัมพันธ์กันสูง อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ดังกล่าวมีความเหมาะสมเพียงระดับหนึ่ง

1.2 การประมาณค่าผันแปรระหว่างหน่วย หรือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ภายในชั้น
(Estimation of between-level variation or interclass correlation: ICC) เป็นขั้นตอนแรกที่ใช้สำหรับ
ตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลพหุระดับ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรต่าง ๆ ในรูปแบบ
การวิเคราะห์มีความผันแปรระหว่างหน่วยเพียงพอที่จะวิเคราะห์พหุระดับหรือไม่ โดยค่า ICC ของ

ทุกตัวแปรควรมีค่ามากกว่าจึงจะเหมาะสมที่จะวิเคราะห์หุระดับ เกณฑ์การพิจารณาค่า ICC ควรมีค่ามากกว่า .05 (Snijders & Bosker, 1999) ถ้าค่า ICC มีขนาดใหญ่ แสดงว่า ตัวแปร มีความสอดคล้องกันสูง แต่ถ้าค่า ICC มีขนาดเล็ก ($< .05$) แสดงว่า ข้อมูลในระดับล่างไม่มีความผันแปร ในระดับนักเรียน จึงไม่จำเป็นที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์หุระดับ

1.3 การประมาณค่าโครงสร้างความผันแปรภายในหน่วย (Estimation of within-level covariance structure) ถ้ารูปแบบหุระดับมีความถูกต้อง การวิเคราะห์เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมภายในกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง (SPW) จะคล้ายกับการวิเคราะห์องค์ประกอบหุระดับที่ไม่ได้จำกัด เมทริกซ์ขององค์ประกอบระหว่างกลุ่ม (Between group component) การวิเคราะห์ในส่วนนี้ ประมาณค่าเฉพาะพารามิเตอร์ในระดับล่างด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับบน และใช้วิธีการ ประมาณค่าแบบ (Maximum likelihood: ML หรือ Generalized least square: GLS ดังนั้น การวิเคราะห์เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมภายในกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง (SPW) ดังกล่าวนี้จึงไม่ถูก บิดเบือนจากความแปรปรวนร่วมโดยรวม (ST) ดังนั้น ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้จึงเป็นการ วิเคราะห์ที่เหมาะสมในการสำรวจความแปรปรวนระดับบุคคล

1.4 การประมาณค่าโครงสร้างความผันแปรระหว่างกลุ่ม (Estimation of between structure) การวิเคราะห์นี้เป็นที่ยากของการวิเคราะห์หุระดับ ซึ่งส่วนน้อยมักจะรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบระหว่างกลุ่ม (Between group component) ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cronbach (1976) ได้นำเสนอว่า โครงสร้างความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบภายในกลุ่มไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ต้องนำโครงสร้างความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบระหว่างกลุ่ม เพื่อดูโครงสร้างของ ความผันแปรทั้งหมด แล้วจึงทำการวิเคราะห์รูปแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันหุระดับ เป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมของรูปแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน หุระดับ

2. การวิเคราะห์เชิงสาเหตุหุระดับ (Multi-level causal analysis: MCA) การวิเคราะห์ หุระดับของการวิจัยนี้ใช้โปรแกรม Mplus 7.4 จะใช้วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีความ เป็นไปได้สูงสุด (Maximum likelihood: ML) หรือวิธีความเป็นไปได้สูงสุดแบบให้ข้อมูลเต็ม (Full information maximum likelihood: FIML) สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเท่ากัน ส่วนกรณี จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน และมีการแจกแจงที่ไม่เป็นโค้งปกติ สามารถประมาณ ได้ด้วยวิธีกิ่งความเป็นไปได้สูงสุด ถ้าหากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่การประมาณค่าด้วยวิธี ML และ วิธี MUML จะให้ค่าที่ใกล้เคียงกัน การแปลงค่าพารามิเตอร์ให้เป็นคะแนนมาตรฐาน โปรแกรม Mplus จะใช้หลัก Within group and between group standardization

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับที่เกี่ยวข้องระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2559 จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา จำนวน 172 แห่ง รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 5,118 คน ดังปรากฏในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทของสถานศึกษา

ประเภทของสถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา	จำนวนประชากร		
		ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน
1. วิทยาลัยเทคนิค	60	60	240	1,290
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา	40	40	120	1,581
3. วิทยาลัยเกษตรฯ/วิทยาลัยประมง	27	27	50	147
4. วิทยาลัยการอาชีพ	21	21	93	869
5. วิทยาลัยสารพัดช่าง	10	10	24	173
6. วิทยาลัยพณิชยการ	4	4	8	159
7. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	4	4	8	41
8. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ	3	3	6	93
9. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ	3	3	6	38
รวม	172	172	555	4,391

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องของเฉพาะสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 แห่ง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,150 คน โดย ดำเนินการ ดังนี้

ประเภทของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ ออกเป็น 9 กลุ่ม คือ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัย เกษตรฯ/วิทยาลัยประมง วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยพณิชยการ วิทยาลัย บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ และวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อุตสาหกรรมการต่อเรือ

วิธีการ

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มีความ เหมาะสมสำหรับหน่วยในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Kreft (1999, p. 235) ตามเกณฑ์ (Rule of Thumb) คือ 50/ 20 เลข 50 หมายความว่า จำนวน 50 กลุ่ม และเลข 20 หมายความว่า จำนวน 20 คน

ต่อกลุ่ม ประโยชน์ของเกณฑ์ 50/ 20 นี้ คือ ทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีคุณภาพดี และมีความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วมและความผิดพลาดน้อย

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้รูปแบบของอัตราส่วนจากทุกประเภทของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ได้กลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษา จำนวน 50 แห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 รายชื่อสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ที่	ชื่อสถานศึกษา
1	วิทยาลัยเทคนิคฉะบุรี	26	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
2	วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์	27	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3	วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี	28	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
4	วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	29	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
5	วิทยาลัยเทคนิคบ้านแพง	30	วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์
6	วิทยาลัยเทคนิคสตั๊ดหีบ	31	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม
7	วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี	32	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด
8	วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร	33	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย
9	วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี	34	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบางไทร
10	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	35	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิ
11	วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี	36	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี
12	วิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด	37	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง
13	วิทยาลัยเทคนิคยโสธร	38	วิทยาลัยการอาชีพศรีสังขาลย์
14	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	39	วิทยาลัยการอาชีพบัวใหญ่
15	วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา	40	วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินีมุกดาหาร
16	วิทยาลัยเทคนิคแพร่	41	วิทยาลัยการอาชีพสังขะ

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ที่	ชื่อสถานศึกษา
17	วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท	42	วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
18	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	43	วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
19	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	44	วิทยาลัยสารพัดช่างตราด
20	วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	45	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
21	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร	46	วิทยาลัยสารพัดช่างมหาสารคาม
22	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	47	วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
23	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	48	วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ
24	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา	49	วิทยาลัยและเทคโนโลยีการจัดการแม่เมาะ
25	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	50	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การต่อเรือนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างระดับสถานศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากกลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษา ในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 50 แห่ง โดยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาละ 1 คน จำนวน 50 คน และผู้สอนสถานศึกษาละ 2 คน เป็นผู้สอนชาวไทย 1 คนและผู้สอนชาวต่างชาติ 1 คน จำนวน 100 คน ดังปรากฏในตารางที่ 3-2

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างระดับผู้เรียน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยเลือกผู้เรียนจากสถานศึกษาในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 50 แห่ง ๆ ละ 20 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนจำนวน 1,000 คน ดังปรากฏในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสถานศึกษา

ประเภทของสถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน
1. วิทยาลัยเทคนิค	17	17	34	340
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา	12	12	24	240
3. วิทยาลัยเกษตรฯ/วิทยาลัยประมง	8	8	16	160
4. วิทยาลัยการอาชีพ	6	6	12	120

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ประเภทของสถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน
5. วิทยาลัยสารพัดช่าง	3	3	6	60
6. วิทยาลัยพัฒนวิชาการ	1	1	2	20
7. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	1	1	2	20
8. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ	1	1	2	20
9. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ	1	1	2	20
รวม	50	50	100	1,000

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรทำนาย คือ ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา อาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 2 ระดับ ได้แก่

1.1 ตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ดังนี้

1.1.1 ความรู้พื้นฐานเดิม

1.1.2 เศรษฐฐานะของผู้ปกครอง ได้แก่ อายุ รายได้ และวุฒิการศึกษา

1.1.3 คุณลักษณะภายในผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจ

ในการเรียน

1.1.4 พฤติกรรมการเรียน ได้แก่ การวางแผนการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาให้เกิดคุณ

1.1.5 สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

1.2 ตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 ตัวแปร ดังนี้

1.2.1 ความเชี่ยวชาญผู้สอน ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน

1.2.2 คุณภาพการสอน ได้แก่ การวางแผนเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

1.2.3 เทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ เทคโนโลยีปฏิบัติการ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีความรู้

1.2.4 วิสัยทัศน์ผู้บริหาร ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์ และ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

1.2.5 ภาวะผู้นำผู้บริหาร ได้แก่ ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพและภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน

1.2.6 บรรยากาศ ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอนและบรรยากาศสถานศึกษา

1.2.7 วัฒนธรรมสถานศึกษา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื้อสัตย์ การใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และควมมีคุณภาพ

2. ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาวภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ สำหรับผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร ดังต่อไปนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในผู้เรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้สอน แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเชี่ยวชาญผู้สอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการสอน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยี

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ผู้บริหาร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศสถานศึกษา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมสถานศึกษา

แบบสอบถามฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน ที่วัดตัวแปรทำนายและตัวแปรตาม ของปัจจัยระดับผู้เรียน แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ อายุ รายได้ และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในผู้เรียน ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ สามารถ เลิศโอกาส (2539, หน้า 123-127; มนเชียร ชมสวนดอกไม้, 2541, หน้า 281-286; สิกานต์ เพียรธัญญกรณ์, 2539, หน้า 274-276; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 310-312) ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน จำนวน 8 ข้อ และแรงจูงใจในการเรียน จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 19 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียน ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ มนเชียร ชมสวนดอกไม้ (2541, หน้า 287-289; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 313; อาอี๊ะ ยีเจ๊ะนิ, 2556, หน้า 239-241) ประกอบด้วย การวางแผนการเรียน จำนวน 8 ข้อ, ความรับผิดชอบ จำนวน 7 ข้อ และการใช้เวลาให้เกิดคุณ จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 18 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	การปฏิบัติตนเป็นประจำ
---------	----------------------------	---------	-----------------------

ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	การปฏิบัติตนบ่อยครั้ง
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	การปฏิบัติตนบางครั้ง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	การปฏิบัติตนน้อยครั้ง
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	การปฏิบัติตนน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับกับสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ มณเฑียร ชมสวนดอกไม้ (2541, หน้า 293-294; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 311; กิตติมา รวีแดง, 2545, หน้า 127-128; มนูญ เชื้อชาติ, 2554, หน้า 199; อาธิ์ติเยะณี, 2556, หน้า 241) ประกอบด้วย การส่งเสริมของผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวน 11 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 18 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 5 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สม โภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	การปฏิบัติเป็นประจำ
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	การปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	การปฏิบัติบางครั้ง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยครั้ง
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ จิราภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2547, หน้า 229) เรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 6 ด้าน รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 314) เรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ Savignon (1983, pp. 35-46) เรื่อง ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 13 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สม โภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	ความสามารถสื่อสารดีเยี่ยม
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	ความสามารถสื่อสารดีมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	ความสามารถสื่อสารดี
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	ความสามารถสื่อสารปานกลาง
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	ความสามารถสื่อสารน้อย

แบบสอบถามฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้สอน ที่ใช้วัดตัวแปรทำนายของปัจจัยระดับสถานศึกษา แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเชี่ยวชาญของผู้สอน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ ประกอบด้วย อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการสอน ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 361; รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 298; อาอีดีะ ยีเจะนิ, 2556, หน้า 246-247) ประกอบด้วย การวางแผนเตรียมการสอน จำนวน 5 ข้อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 9 ข้อ และการวัดผลประเมินผล จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 19 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	การปฏิบัติมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	การปฏิบัติมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	การปฏิบัติปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบสำรวจบรรยากาศในชั้นเรียน (Classroom climate checklist) ของ DeRoche (1981, หน้า 41-42) และแบบวัดของ พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 357) จำนวน 13 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ ฤตินันท์ สมุทรทัย (2549, หน้า 41-42) และเจริญศรี พันปี (2553, หน้า 296)

ประกอบด้วย เทคโนโลยีปฏิบัติการ จำนวน 4 ข้อ เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ จำนวน 3 ข้อ และ เทคโนโลยีความรู้ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างอิงในสมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

แบบสอบถามฉบับที่ 3 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารที่ใช้วัดตัวแปรทำนายของ ปัจจัยระดับสถานศึกษา แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ผู้บริหาร ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัด LVQ-P (Leadership vision questionnaire-principle) ของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 287; โสภณ ม่วงทอง, 2553, หน้า 287; Braun, 1991, p. 26) ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ จำนวน 3 ข้อ การแสดงวิสัยทัศน์ จำนวน 4 ข้อ และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน 13 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างอิงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำผู้บริหาร ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัด Multifactor leadership questionnaire ของพิมพอร์ สดเอี่ยม (2547, หน้า 365-367) และ Bass and Avolio (1995) ประกอบด้วย ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ จำนวน 10 ข้อ และภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศสถานศึกษา ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัด Organizational climate description questionnaire ของโสภณ ม่วงทอง (2553, หน้า 229) และ Halpin and Croft (1966, pp. 133-152) จำนวน 12 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมสถานศึกษา ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดและแบบวัดของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 291; โสภณ ม่วงทอง, 2553, หน้า 230-231) และ Patterson (1988, pp. 50-51) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การมอบอำนาจ การตัดสินใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ความไว้วางใจ การยอมรับ การซื่อสัตย์ ความใส่ใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความมีคุณภาพ จำนวน 29 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2556, หน้า 172) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นการหาคุณภาพของแบบสอบถาม เพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

1. นำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านภาษาอังกฤษ โดยกำหนดระดับแสดงความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ +1 หมายถึง ข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ระดับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ระดับ -1 หมายถึง ข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน คือ

- 1.1 ดร.พุทธรชชาติ ศุภลักษณ์ ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานอาชีวศึกษา
ระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา
- 1.2 ดร.โอภาส เกตุเดชา รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครสวรรค์
- 1.3 ดร.สุรพงษ์ พูลอิม รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
- 1.4 ดร.เพียงเพ็ญ ณ พัทลุง รองผู้อำนวยการสำนักงานบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
- 1.5 Mr.Poonsak Pramong Minister Counselor, Labour Section,
Royal Thai Embassy, Abu Dhabi, UAE

2. วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ตามสูตรของ Rovinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณราทร, 2555, หน้า 122; ทวีชัย สายทอง, 2558, หน้า 149) โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ ข้อความใดมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อความนั้นผ่านเกณฑ์การพิจารณา

3. ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า มีข้อความบางข้อความของแต่ละด้านแต่ละฉบับไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ผู้วิจัยปรับแก้ข้อความตามที่คุณวุฒิแนะนำ แต่ใน

ภาพรวมของแต่ละด้านแต่ละฉบับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.5 ขึ้นไป ดังนี้ ฉบับที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.7793 ฉบับที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.8597 และฉบับที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.8900 ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 200-206

ขั้นตอนที่ 2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

1. การนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) ใช้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการทดลองกับผู้บริหารจำนวน 30 คน ผู้สอนชาวไทย ผู้สอนชาวต่างชาติจำนวน 30 คน และผู้เรียนจำนวน 60 คน

2. การนำผลการทดลองใช้ (Try out) มาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ คือ การหาค่าอำนาจจำแนกของคำถามรายข้อด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Person product-moment correlation coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected item-total correlation) คัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ไพร์ตัน วังษ์นาม, 2547, หน้า 316 อ้างถึงใน อาอีตะ ยี่เจ๊ะนิ, 2556, หน้า 119-120) และนำแบบสอบถามของแต่ละตอนมาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient)

3. ผลการทดลองใช้ (Try out) พบว่า แบบสอบถามทั้งสามฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อทุกข้อมากกว่า 0.20 และค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านแต่ละฉบับทั้งสามฉบับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.60 สามารถนำเครื่องมือไปใช้กับงานวิจัยได้ต่อไป ดังนี้ ฉบับที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.960 ฉบับที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.889 และฉบับที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.982 ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 207

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ด้านเอกสาร ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา แจ้งสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์โดยประสานกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง

3. ด้านการติดตาม หลังจากผ่านไป 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ ผลปรากฏว่า

3.1 แบบสอบถามฉบับที่ 1 ส่งไป 1,000 ฉบับ ได้รับคืน 1,000 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ

100

3.2 แบบสอบถามฉบับที่ 2 ส่งไป 100 ฉบับ ได้รับคืน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 แบบสอบถามฉบับที่ 3 ส่งไป 50 ฉบับ ได้รับคืน 50 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์เบื้องต้น พบว่า มีข้อมูลระดับผู้เรียนที่มีค่าแตกต่างกันมากผิดปกติ (Outlier) ทำให้เป็นสาเหตุของการวิเคราะห์ข้อมูลคลาดเคลื่อนได้ (Error) จำนวน 4 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนเพียง 996 คน จากจำนวนข้อมูลทั้งหมด 1,000 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง 2) การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร 3) การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น และ 4) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน อายุผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง วุฒิการศึกษา ผู้ปกครอง อายุผู้สอน วุฒิการศึกษาผู้สอน และประสบการณ์การสอน เพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงและความถูกต้องของข้อมูล

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร

ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์ของการแปรผัน (CV) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงตัวแปร และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ทั้งในระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา เกณฑ์การพิจารณาว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันในระดับใด จะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งมีเกณฑ์กว้าง ๆ ดังนี้ (Runyon, 1996)

ตารางที่ 3-4 เกณฑ์ระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
$r > .90$	สูง
$.70 < r < .89$	ค่อนข้างสูง
$.50 < r < .69$	ปานกลาง
$.30 < r < .49$	ค่อนข้างต่ำ
$r < .29$	ต่ำ

ส่วนที่ 3 การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการวิเคราะห์พหุระดับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass Correlation Coefficient: ICC) ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ระดับ เพื่อพิจารณาว่าร้อยละของการผันแปรทั้งหมดในแต่ละระดับ นอกจากมีความผันแปรภายในกลุ่มแล้ว ยังมีความผันแปรระหว่างกลุ่มหรือไม่ เกณฑ์การพิจารณาค่า ICC คือ ควรจะมีค่ามากกว่า 0.05 (Snijders & Bosker, 1999) ถ้า ค่า ICC สูง แสดงว่า ข้อมูลมีความสอดคล้องกันสูง แต่ถ้ามีค่า ICC ต่ำ แสดงว่า ข้อมูลไม่มีความสอดคล้อง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อประมาณค่าอิทธิพลของตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาด้วยโปรแกรม Mplus 7.4 โดยพิจารณาจากความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลตามเกณฑ์ของ Joreskog and Sorbom (1989; Kwan & Walker, 2003; Bollen, 1989; Hansen, Rosen & Gustafsson, 2004; Schumacker & Lomax, 2004) ซึ่งเสนอไว้ดังนี้

ตารางที่ 3-5 เกณฑ์ระดับความกลมกลืนของดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน	เกณฑ์ความกลมกลืน
χ^2 / df	2-5
ค่าดัชนี Tucker Lewis Index: TLI	> .900
ค่าวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative fit index: CFI)	> .900
ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation: RMEA)	< .050 สอดคล้องพอดี .050-.080 สอดคล้องพอใช้ได้ .081-1.00 ไม่ค่อยสอดคล้องกัน > 1.00 สอดคล้องไม่ดี
ค่าดัชนีมาตรฐานรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Standard root mean square resident: SRMR)	< .080

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุหรือระดับที่เกี่ยวข้อง 2 ระดับ คือ ระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา ตลอดจนเพื่อสร้างและพัฒนาโมเดลการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุหรือระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์หรืออักษรย่อแทนความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์หรืออักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์หรืออักษรย่อที่ใช้แทนค่าสถิติ

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
CV	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation)
Sk	แทน	ค่าความเบ้ (Skewness)
Ku	แทน	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าประมาณ (Standard error)

p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability) ของสถิติทดสอบ
df	แทน	ค่าระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index)
CFI	แทน	ค่าวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative fit index)
SRMR	แทน	ค่าดัชนีมาตรฐานรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Standardized Root Mean Square Residual)
RMSEA	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation)
TE	แทน	ค่าอิทธิพลโดยรวม (Total effect)
IE	แทน	ค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect)
DE	แทน	ค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect)
β	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading)
Z	แทน	การทดสอบซี (Z-test)
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of determination)
TLI	แทน	ค่าดัชนีทัทเกอร์-ลูอิส (The tucker lewis index)
W	แทน	ระดับบุคคล (Individual level) หรือภายในกลุ่ม (Within group)
B	แทน	ระดับสถานศึกษา (College level) หรือระหว่างกลุ่ม (Between group)

สัญลักษณ์หรืออักษรย่อที่ใช้แทนตัวแปร

1. ตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ได้แก่

1.1 ตัวแปรแฝง คือ

GPA	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิม
DIS	แทน	คุณลักษณะภายในผู้เรียน
BEV	แทน	พฤติกรรมการเรียน
SES	แทน	เศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง
ENV	แทน	สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว

1.2 ตัวแปรสังเกตได้ คือ

ATTI	แทน	เจตคติต่อการเรียน
MOTI	แทน	แรงจูงใจในการเรียน
PLAN	แทน	การวางแผนการเรียน

RESP	แทน	ความรับผิดชอบ
TIME	แทน	การใช้เวลาให้เกิดคุณ
PAGE	แทน	อายุผู้ปกครอง
INCO	แทน	รายได้ผู้ปกครอง
NINCO	แทน	รายได้ผู้ปกครองแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน
PEDU	แทน	วุฒิการศึกษาผู้ปกครอง
SUPP	แทน	การส่งเสริมของผู้ปกครอง
RELA	แทน	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2. ตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรแฝง คือ

EXP	แทน	ความเชี่ยวชาญผู้สอน
QUA	แทน	คุณภาพการสอน
TEC	แทน	เทคโนโลยีทางการศึกษา
CLI	แทน	บรรยากาศ
VIS	แทน	วิสัยทัศน์ผู้บริหาร
LEA	แทน	ภาวะผู้นำผู้บริหาร
CUL	แทน	วัฒนธรรมสถานศึกษา

2.2 ตัวแปรสังเกตได้ คือ

TAGE	แทน	อายุ
TEDU	แทน	วุฒิการศึกษา
EXPE	แทน	ประสบการณ์การสอน
PREP	แทน	การวางแผนเตรียมการสอน
ACTI	แทน	กิจกรรมการเรียนการสอน
EVAL	แทน	การวัดผลประเมินผล
LABT	แทน	เทคโนโลยีปฏิบัติการ
MATT	แทน	เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์
KNOT	แทน	เทคโนโลยีความรู้
TCLI	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอน
ACLI	แทน	บรรยากาศสถานศึกษา
SEVI	แทน	การกำหนดวิสัยทัศน์

SHVI	แทน	การแสดงวิสัยทัศน์
OPVI	แทน	การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
CHLE	แทน	ผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ
EXLE	แทน	ผู้นำแบบแลกเปลี่ยน
OBJE	แทน	วัตถุประสงค์สถานศึกษา
AUTH	แทน	การมอบอำนาจ
DECI	แทน	การตัดสินใจ
PART	แทน	ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา
TRUS	แทน	ความไว้วางใจ
ACCE	แทน	การยอมรับ
HONE	แทน	การซื่อสัตย์
CARE	แทน	การใส่ใจ
DIFF	แทน	ความแตกต่างระหว่างบุคคล
QUAL	แทน	ความมีคุณภาพ

3. ตัวแปรตาม ได้แก่

3.1 ตัวแปรแฝง คือ

EFF	แทน	ประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ตั้งกัก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
-----	-----	--

3.2 ตัวแปรสังเกตได้ คือ

ABIL	แทน	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
VNET	แทน	คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ตัวแปรอายุผู้ปกครอง (PAGE), ตัวแปรรายได้ผู้ปกครอง (INCO) ตัวแปรวุฒิการศึกษาผู้ปกครอง (PEDU) ตัวแปรอายุผู้สอน (TAGE), ตัวแปรวุฒิการศึกษาผู้สอน (TEDU) และตัวแปรประสบการณ์การสอน (EXPE) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) วิชาภาษาอังกฤษโดยมีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 518 คน คิดเป็นร้อยละ 52.01 ในส่วนของผู้ปกครอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่อายุ

(PAGE) ระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 563 คน คิดเป็นร้อยละ 56.53 โดยมีรายได้ (INCO) น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 456 คน คิดเป็นร้อยละ 45.78 และมีวุฒิการศึกษา (PEDU) ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 915 คน คิดเป็นร้อยละ 91.87 และในส่วนของผู้สอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุ (TAGE) ระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 และมีวุฒิการศึกษา (TEDU) ระดับปริญญาตรีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รายละเอียดดังในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แจกแจงความถี่จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
ความรู้พื้นฐานเดิม (GPA)	น้อยกว่า 2.50	151	15.16
	ระหว่าง 2.51-3.00	327	32.83
	มากกว่า 3.00	518	52.01
	รวม	996	100
อายุของผู้ปกครอง (PAGE)	น้อยกว่า 40 ปี	166	16.66
	ระหว่าง 41-50 ปี	563	56.53
	มากกว่า 50 ปี	267	26.81
	รวม	996	100
รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน (INCO)	น้อยกว่า 10,000 บาท	456	45.78
	ระหว่าง 10,001-20,000 บาท	407	40.87
	มากกว่า 20,000 บาท	133	13.35
	รวม	996	100
วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง (PEDU)	ต่ำกว่าปริญญาตรี	915	91.87
	ปริญญาตรี	66	6.63
	สูงกว่าปริญญาตรี	15	1.50
	รวม	996	100
อายุของผู้สอน (TAGE)	น้อยกว่า 35 ปี	37	37.00
	ระหว่าง 36-45 ปี	40	40.00
	มากกว่า 45 ปี	23	23.00
	รวม	100	100

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การสอน (EXPE)	น้อยกว่า 10 ปี	64	64.00
	ระหว่าง 11-20 ปี	20	20.00
	มากกว่า 20 ปี	16	16.00
รวม		100	100
วุฒิการศึกษาของผู้สอน (TEDU)	ปริญญาตรี	67	67.00
	ปริญญาโท	32	32.00
	ปริญญาเอก	1	1.00
รวม		100	100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์ของการแปรผัน (CV) ค่าความเบ้ (Sk) และความโด่ง (Ku) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงตัวแปรทั้งในระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา รายละเอียดดังในตารางที่ 4-2 และตารางที่ 4-3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	CV	Sk	Ku
คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)					
1. เจตคติต่อการเรียน (ATTI)	3.70	0.63	0.17	-0.46	0.38
2. แรงจูงใจในการเรียน (MOTI)	3.90	0.74	0.19	-0.87	0.92
รวม	3.80	0.69	0.18	-0.67	0.65
พฤติกรรมกรเรียน (BEV)					
1. การวางแผนการเรียน (PLAN)	3.40	0.69	0.20	-0.19	0.10
2. ความรับผิดชอบ (RESP)	3.70	0.71	0.19	-0.36	0.15
3. การใช้เวลาให้เกิดคุณ (TIME)	3.20	0.89	0.28	0.00	-0.29
รวม	3.43	0.76	0.22	-0.28	-0.01

ตารางที่ 4-2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	CV	Sk	Ku
สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV)					
1. การส่งเสริมของผู้ปกครอง (SUPP)	3.36	0.82	0.24	-0.21	-0.31
2. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (RELA)	3.61	0.73	0.20	-0.40	-0.14
รวม	3.49	0.78	0.22	-0.31	-0.23
เศรษฐกิจสังคม (SES)					
1. อายุผู้ปกครอง (PAGE)	47.02	6.87	0.15	0.34	0.67
2. รายได้ผู้ปกครอง (INCO)	13696.99	9233.84	0.67	1.90	4.93
ความรู้พื้นฐานเดิม (GPA)	3.01	0.44	0.15	-0.11	-0.52
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)	3.01	0.87	0.29	-0.01	-0.51
คะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)	42.12	19.30	0.46	0.50	-0.21

จากตารางที่ 4-2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน วิเคราะห์ตามตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรแฝงคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจในการเรียน (MOTI) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.90 ($SD = 0.74$) รองลงมา คือ ตัวแปรเจตคติต่อการเรียน (ATTI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ($SD = 0.63$) ตัวแปรแฝงพฤติกรรมกรเรียน (BEV) พบว่า ตัวแปรความรับผิดชอบ (RESP) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.70 ($SD = 0.71$) รองลงมา คือ ตัวแปรวางแผนการเรียน (PLAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ($SD = 0.69$) ตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (RELA) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.61 ($SD = 0.73$) รองลงมา คือ ตัวแปรการส่งเสริมของผู้ปกครอง (SUPP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ($SD = 0.82$) และตัวแปรแฝงเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES) พบว่า อายุเฉลี่ยผู้ปกครอง (PAGE) เท่ากับ 47.02 ($SD = 6.87$) และ รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง (INCO) เท่ากับ 13,696.99 บาท ($SD = 9233.84$) นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ($SD = 0.44$) ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.01 ($SD = 0.87$) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 42.12 ($SD = 19.30$) ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของข้อมูลระดับผู้เรียน มีค่าระหว่าง 0.15 ถึง 0.67 ค่าความเบ้ระหว่าง-0.87 ถึง 1.90 และค่าความโด่งระหว่าง -0.52 ถึง 4.93

ตารางที่ 4-3 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับสถานศึกษา

ตัวแปร	\bar{X}	SD	CV	Sk	Ku
ความเชี่ยวชาญผู้สอน (EXP)					
1. อายุ (TAGE)	39.59	6.64	0.17	-0.07	-0.94
2. ประสบการณ์การสอน (EXPE)	12.00	5.70	0.48	0.04	-1.03
คุณภาพการสอน (QUA)					
1. การวางแผนเตรียมการสอน (PREP)	4.23	0.47	0.11	-0.32	-0.63
2. กิจกรรมการเรียนการสอน (ACTI)	4.24	0.42	0.10	-0.86	1.23
3. การวัดผลประเมินผล (EVAL)	4.01	0.44	0.11	-0.08	-0.50
รวม	4.16	0.44	0.11	-0.42	0.03
เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC)					
1. เทคโนโลยีปฏิบัติการ (LABT)	3.65	0.71	0.20	-0.83	0.70
2. เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ (MATT)	3.64	0.75	0.21	-0.76	-0.01
3. เทคโนโลยีความรู้ (KNOT)	3.87	0.58	0.15	-1.18	1.51
รวม	3.72	0.68	0.19	-0.92	0.73
วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS)					
1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (SEVI)	4.39	0.57	0.13	-1.46	3.65
2. การแสดงวิสัยทัศน์ (SHVI)	4.27	0.59	0.14	-0.80	-0.28
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (OPVI)	4.42	0.51	0.12	-1.15	1.28
รวม	4.36	0.56	0.13	-1.14	1.55
ภาวะผู้นำ (LEA)					
1. ผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (CHLE)	4.44	0.45	0.10	-0.73	0.14
2. ผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (EXLE)	4.48	0.53	0.12	-1.36	1.55
รวม	4.46	0.49	0.11	-1.05	0.85

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>CV</i>	<i>Sk</i>	<i>Ku</i>
บรรยากาศ (CLI)					
1. บรรยากาศการเรียนการสอน (TCLI)	4.23	0.48	0.11	-1.06	1.55
2. บรรยากาศสถานศึกษา (ACLI)	4.30	0.59	0.13	-1.03	0.90
รวม	4.27	0.54	0.12	-1.05	1.23
วัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL)					
1. วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (OBJE)	4.45	0.61	0.14	-0.72	-0.46
2. การมอบอำนาจ (AUTH)	4.35	0.56	0.13	-0.69	0.19
3. การตัดสินใจ (DECI)	4.41	0.58	0.13	-1.10	0.87
4. ความเป็นส่วนหนึ่งสถานศึกษา (PART)	4.55	0.57	0.12	-1.21	0.71
5. ความไว้วางใจ (TRUS)	4.48	0.55	0.12	-1.39	1.64
6. การยอมรับ (ACCE)	4.56	0.58	0.13	-1.26	0.99
7. การซื่อสัตย์ (HONE)	4.55	0.60	0.13	-1.42	1.05
8. การใส่ใจ (CARE)	4.62	0.58	0.12	-1.49	1.29
9. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (DIFF)	4.31	0.54	0.13	-0.60	0.14
10. ความมีคุณภาพ (QUAL)	4.47	0.59	0.13	-0.97	-0.04
รวม	4.48	0.58	0.13	-1.09	0.64

จากตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรในระดับสถานศึกษา วิเคราะห์ตามตัวแปรดังนี้ ตัวแปรแฝงความเชี่ยวชาญของผู้สอน (EXP) พบว่า ตัวแปรอายุ (TAGE) มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.59 (*SD* = 6.64) และตัวแปรประสบการณ์การสอน (EXPE) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.00 (*SD* = 5.70) ตัวแปรแฝงคุณภาพการสอน (QUA) พบว่า ตัวแปรกิจกรรมการเรียนการสอน (ACTI) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 (*SD* = 0.42) รองลงมา คือ ตัวแปรการวางแผนเตรียมการสอน (PLAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (*SD* = 0.47) ตัวแปรแฝงเทคโนโลยีการศึกษา (TEC) พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีความรู้ (KNOT) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.87 (*SD* = 0.58) รองลงมา คือ ตัวแปรเทคโนโลยีปฏิบัติการ (LABT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 (*SD* = 0.71) ตัวแปรแฝงวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) พบว่า ตัวแปรการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (OPVI) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.42 (*SD* = 0.51)

รองลงมา คือ ตัวแปรการกำหนดวิสัยทัศน์ (SEVI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ($SD = 0.57$) ตัวแปรแฝงภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) พบว่า ตัวแปรผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (EXLE) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.48 ($SD = 0.53$) รองลงมา คือ ตัวแปรผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (CHLE) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ($SD = 0.45$) ตัวแปรแฝงบรรยากาศ (CLI) พบว่า ตัวแปรบรรยากาศสถานศึกษา (ACLI) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.30 ($SD = 0.59$) รองลงมา คือ ตัวแปรบรรยากาศการเรียนการสอน (TCLI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ($SD = 0.48$) ตัวแปรแฝงวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) พบว่า ตัวแปรการใส่ใจ (CARE) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.62 ($SD = 0.58$) รองลงมา คือ ตัวแปรการยอมรับ (ACCE) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($SD = 0.58$) ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของข้อมูลระดับสถานศึกษา มีค่าระหว่าง 0.12 ถึง 0.13 ค่าความเบ้ระหว่าง-1.49 ถึง 0.60 และค่าความโด่งระหว่าง-0.46 ถึง 1.64

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ต้องการศึกษา คือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (EFF) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation coefficient: ICC) ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 2 ตัวแปร เพื่อพิจารณาว่าร้อยละของการผันแปรทั้งหมดในแต่ละระดับ นอกจากมีความผันแปรภายในกลุ่มแล้ว ยังมีความผันแปรระหว่างกลุ่มหรือไม่ เกณฑ์การพิจารณาค่า ICC คือ ควรจะมีค่ามากกว่า 0.05 (Snijders & Bosker, 1999) ถ้าค่า ICC สูง แสดงว่า ข้อมูลมีความสอดคล้องกันสูง แต่ถ้ามีค่า ICC ต่ำ แสดงว่า ข้อมูลไม่มีความสอดคล้อง จากนั้นนำตัวแปรสองตัวนี้มาตรวจสอบความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ควรมีทิศทางเดียวกันและมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พิจารณาจากค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีเกณฑ์การพิจารณา คือ มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ (Kim & Mucille, 1978 อ้างถึงใน สมเกียรติ ทานอก, 2539)

ตารางที่ 4-4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

ตัวแปร	\bar{X}	ABIL	VNET
ABIL	3.01	1.00	
VNET	41.477	-0.041	1.00

Bartlett's test of sphericity = 0.494, df = 1, p = 0.482

Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) = 0.500

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันทางลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.041$) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity มีค่าเท่ากับ 0.494 ($p = 0.482$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ดังกล่าวไม่แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองนี้ไม่เหมาะสมที่จะไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ตัวแปรประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (EFF) จากตัวชี้วัด 2 ตัว คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ซึ่งตัวชี้วัดที่จะนำมาวิเคราะห์หุระดับนั้น จะต้องมีความผันแปรในระดับที่สอง โดยพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation coefficient: ICC) เพื่อตรวจสอบว่านอกจากตัวแปรระดับผู้เรียนจะมีความผันแปรภายในกลุ่ม (within level) แล้วยังมีความผันแปรระหว่างกลุ่ม (Between level) มากพอ มีเกณฑ์การพิจารณา คือ $ICC \geq 0.05$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) มีความแปรเปลี่ยนระหว่างสถานศึกษาเหมาะที่จะนำมาวิเคราะห์หุระดับ แต่ถ้าค่าที่ได้ < 0.05 แสดงว่าข้อมูลระดับผู้เรียน (Within level) ไม่มีความผันแปรในระดับสถานศึกษา (Between level) จึง ไม่มีความจำเป็นที่จะวิเคราะห์หุระดับ (Snijders & Bosker, 1999)

ตารางที่ 4-5 ค่าสถิติผลการวิเคราะห์พหุระดับ โมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

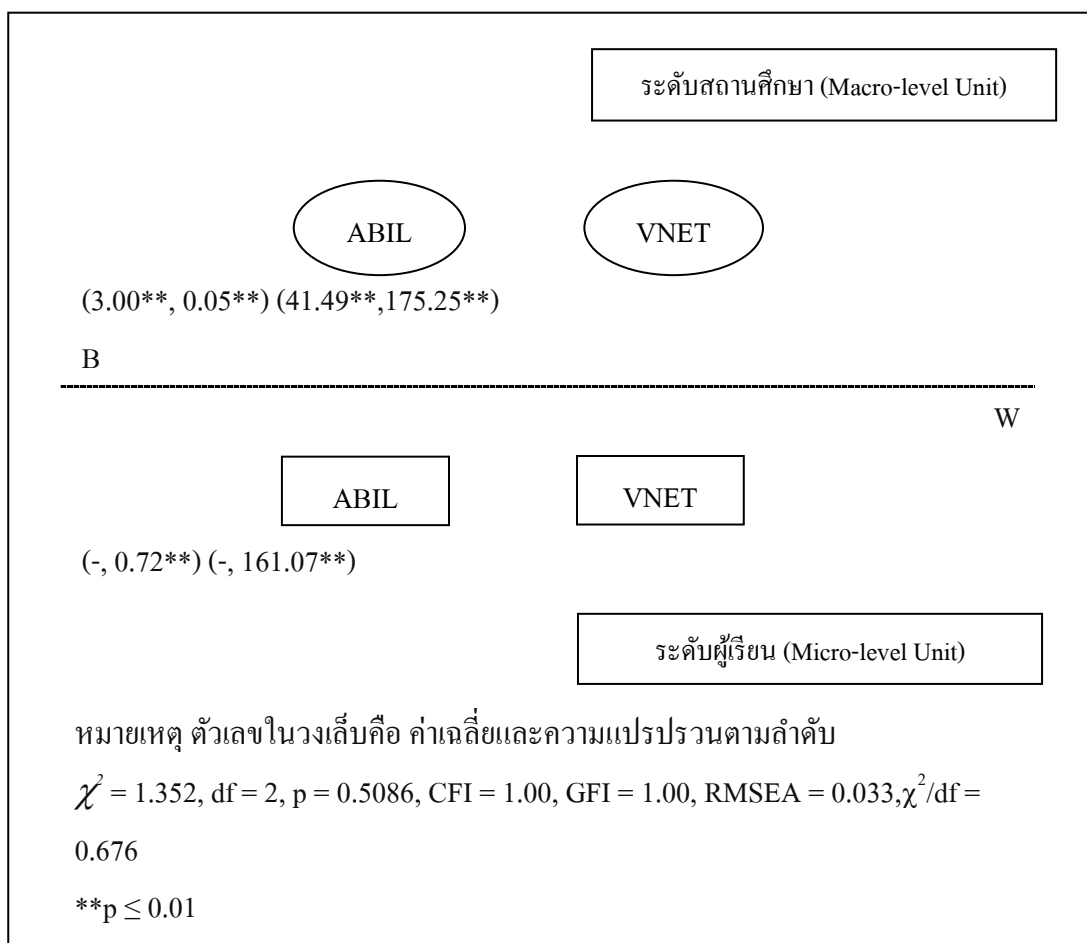
ตัวแปร	ICC	ระดับผู้เรียน			ระดับสถานศึกษา		
		Intercept	SE	Z	Intercept	SE	Z
ABIL	0.062	-	-	-	13.86	2.67	5.197**
VNET	0.522	-	-	-	3.13	0.29	10.76**

$\chi^2 = 1.352, df = 2, p = 0.5086, CFI = 1.00, GFI = 1.00, RMSEA = 0.033, \chi^2/df = 0.676$

** $p \leq 0.01$

จากตารางที่ 4-5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation coefficient: ICC) ของตัวแปรตามใน โมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา (EFF) จากตัวชี้วัดจำนวน 2 ตัว คือ ความสามารถในการใช้ภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) มีค่าสหสัมพันธ์กันภายในเท่ากับ 0.062 และ 0.522 ตามลำดับ แสดงว่าตัวชี้วัดทั้งสองตัว เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์พหุระดับได้

นอกจากนี้ยัง พบว่า โมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบ ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 1.352, df = 2, \chi^2/df = 0.676, p = 0.5086, CFI = 1.00, GFI = 1.00, RMSEA = 0.033$ และ ค่าเฉลี่ย (Intercept) ของทั้งสองตัวแปรมีความแตกต่างกันภายในระดับสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงผลการตรวจสอบโมเดลได้ดังภาพ 4-1

ภาพที่ 4-1 โมเดลพหุระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาที่ยังไม่มีตัวแปรทำนาย

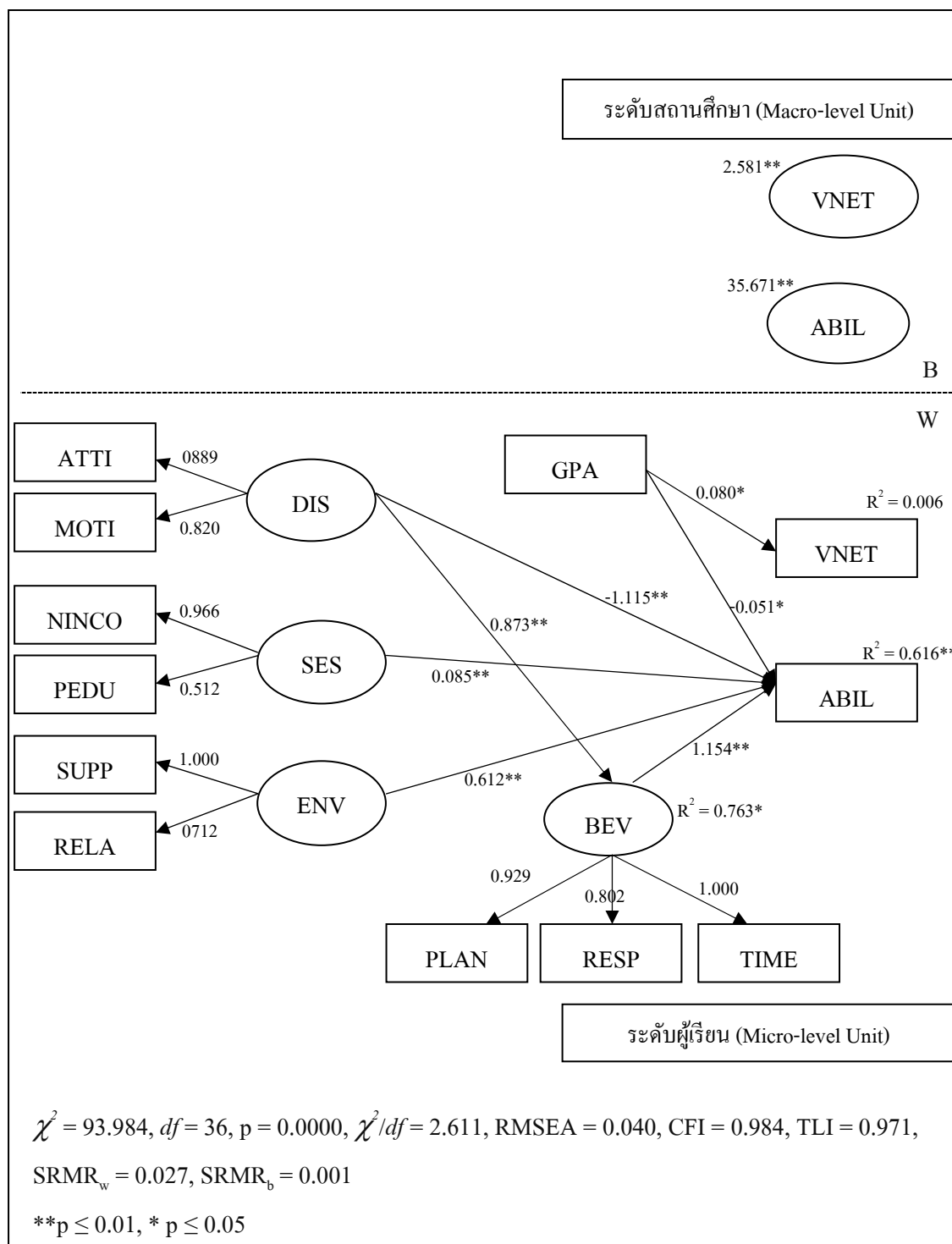
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ เป็นการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับ
ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ
Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิธีทางสถิติที่นำมาใช้ใ
การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ (Multilevel causal analysis) ซึ่งเป็นการ
วิเคราะห์ระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา โดยมีตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ได้แก่ ตัวแปรความรู้

พื้นฐานเดิมของผู้เรียน (GPA) ตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ตัวแปรเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES) และตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) สำหรับตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ได้แก่ ตัวแปรความเชี่ยวชาญครูผู้สอน (EXP) ตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) ตัวแปรเทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) ตัวแปรบรรยากาศ (CLI) ตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) และตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ห่อออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับผู้เรียนและระดับสถานศึกษา รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการทำนายเฉพาะของตัวแปรระดับผู้เรียน (Micro-level unit) ที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสองตัวชี้วัด คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นพบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า $\chi^2 = 93.984$, $df = 36$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.611$, RMSEA = 0.040, CFI = 0.984, TLI = 0.971, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.001 โดยค่า χ^2/df มีค่าน้อยกว่า 5 (Diamantopoulos & Siguaw, 2000 อ้างถึงใน ญัฐกฤตา งามมีฤทธิ์, 2554, หน้า 152) ค่าดัชนี CFI และ TLI มีค่าใกล้เคียง 1 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.05 ส่วนค่า SRMR_w และค่า SRMR_b มีค่าน้อยกว่า 0.08 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับผู้เรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4-2

ภาพที่ 4-2 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
 อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับผู้เรียน

ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรใน โมเดลการวัด ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในระดับผู้เรียน (Micro-level unit) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลการวัด ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรอายุผู้ปกครอง (PAGE) ในตัวแปรแฝงเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัด ตัวแปรนี้ออก แล้ววิเคราะห์อีกครั้ง พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัว ($Z > 2.58$) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในระดับผู้เรียนได้ รายละเอียดดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรใน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	Z	R ²
พฤติกรรมการเรียน (BEV)				
1. การวางแผนการเรียน (PLAN)	0.929	0.017	53.988**	0.863
2. ความรับผิดชอบ (RESP)	0.802	0.025	32.702**	0.643
3. การใช้เวลาให้เกิดคุณ (TIME)	1.000	0.000	-	1.000
คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)				
1. เจตคติต่อการเรียน (ATTI)	0.889	0.019	45.620**	0.790
2. แรงจูงใจในการเรียน (MOTI)	0.820	0.028	29.689**	0.672
เศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES)				
1. รายได้ผู้ปกครอง (NINCO)	0.966	0.137	7.065**	0.933
2. วุฒิการศึกษาผู้ปกครอง (PEDU)	0.512	0.086	5.918**	0.262
สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV)				
1. การส่งเสริมของผู้ปกครอง (SUPP)	1.000	0.000	-	1.000
2. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (RELA)	0.712	0.020	35.165**	0.507

**p < 0.01

ตารางที่ 4-7 ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรทำนายระดับผู้เรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ตั้งกักสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตัวแปรทำนาย	ขนาดอิทธิพล								
	BEV			ABIL			VNET		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
DIS	0.873**	-	0.873**	-1.115**	1.008	-0.108	-	-	-
GPA	-	-	-	-0.051*	-	-0.051*	0.080*	-	0.080*
BEV	-	-	-	1.154**	-	1.154**	-	-	-
SES	-	-	-	0.085**	-	0.085**	-	-	-
ENV	-	-	-	0.612**	-	0.612**	-	-	-

**p < 0.01, * < 0.05

จากตารางที่ 4-7 เส้นทางอิทธิพลที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program ตั้งกักสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของ 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผลการวิเคราะห์ พบว่า

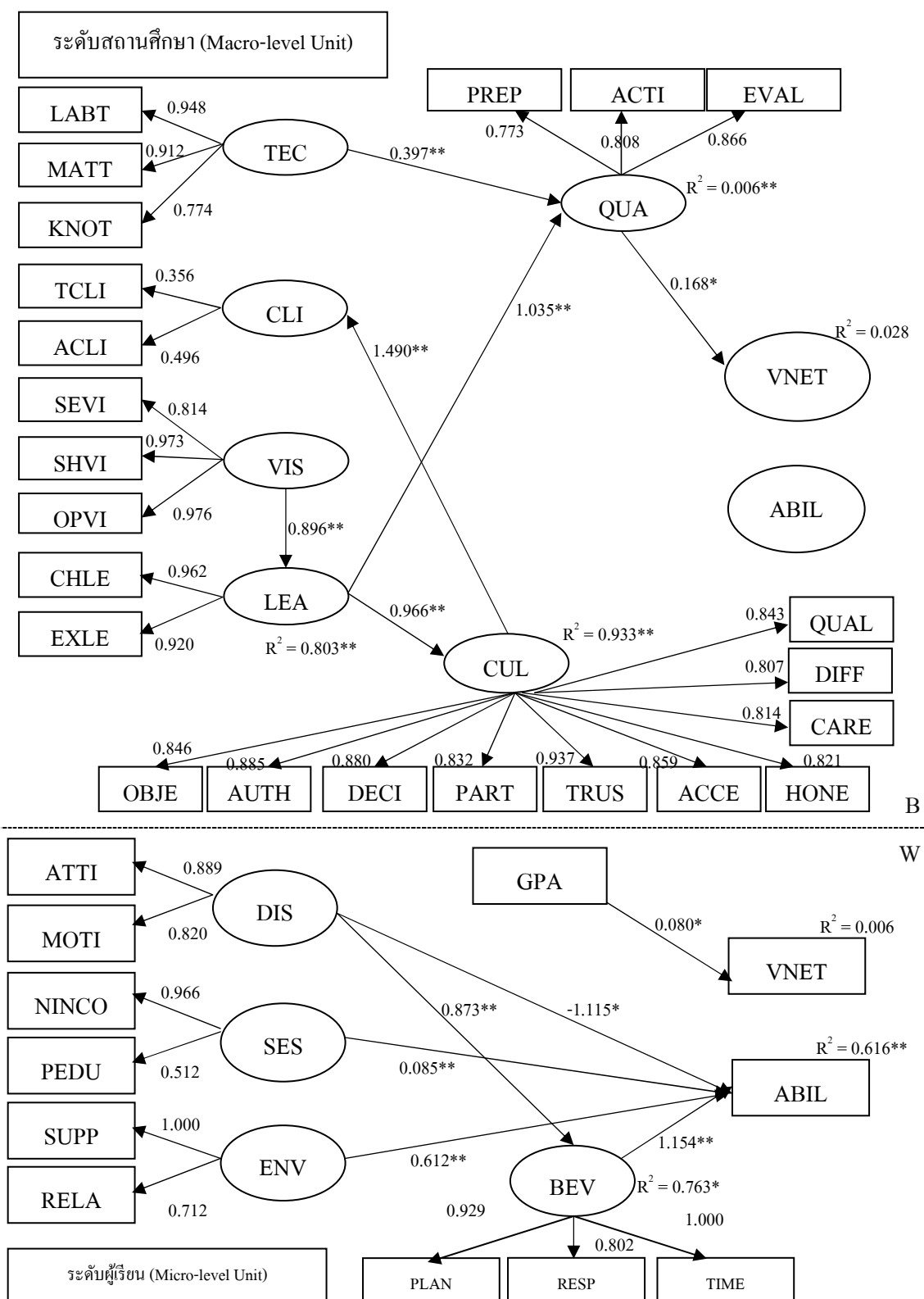
ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ในระดับผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบจากตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.051 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.154 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเศรษฐกิจผู้ปกครอง (SES) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.085 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.612 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมจากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีขนาดอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบเท่ากับ 1.115 และมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 1.008 ผ่านตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.080 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.873 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัด การเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับสถานศึกษา

การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างทุกระดับปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีสองตัวชี้วัด คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) โดยนำตัวแปรระดับสถานศึกษาเข้ามาร่วมทำนายและปรับ โมเดลทำให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ค่า $\chi^2 = 755.847$, $df = 298$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.536$, RMSEA = 0.039, CFI = 0.928, TLI = 0.912, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.123 โดยมีค่า χ^2/df มีค่าน้อยกว่า 5 (Diamantopoulos & Sigauw, 2000 อ้างถึงใน ฌฐกฤตา งามมีฤทธิ์, 2554, หน้า 152) ค่าดัชนี CFI และ TLI มีค่าใกล้เคียง 1 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.05 และค่า SRMR_w มีค่าน้อยกว่า 0.08 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ถึงแม้ค่า SRMR_b มีค่ามากกว่า 0.08 เล็กน้อย ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4-3

ภาพที่ 4-3 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
 อาชีวศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรใน โมเดลการวัด ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในระดับผู้เรียน (Micro-level unit) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลการวัด ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรอายุผู้ปกครอง (PAGE) ในตัวแปรแฝงเศรษฐสังคมผู้ปกครอง (SES) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัด ตัวแปรนี้ออก แล้ววิเคราะห์อีกครั้ง พบว่า ตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($Z > 2.58$) แสดง ว่า ตัวแปรสังเกตได้สามารถส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน ระดับผู้เรียนได้ ส่วนในระดับสถานศึกษา พบว่า ตัวแปรอายุ (TAGE) ตัวแปรวุฒิการศึกษา (TEDU) และตัวแปรประสบการณ์สอน (EXPE) ในตัวแปรแฝงความเชี่ยวชาญผู้สอน (EXP) ไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรแฝงนี้ออก แล้ววิเคราะห์อีกครั้ง พบว่า ตัวแปรมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัว ($Z > 2.58$) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในระดับสถานศึกษาได้ รายละเอียดดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรใน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	Z	R ²
ระดับผู้เรียน				
พฤติกรรมการเรียน (BEV)				
1. การวางแผนการเรียน (PLAN)	0.929	0.017	53.988**	0.863
2. ความรับผิดชอบ (RESP)	0.802	0.025	32.702**	0.643
3. การใช้เวลาให้เกิดคุณ (TIME)	1.000	0.000	-	1.000

**p < 0.01, *p < 0.05

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	Z	R ²
ระดับผู้เรียน (ต่อ)				
คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)				
1. เจตคติต่อการเรียน (ATTI)	0.889	0.019	45.620**	0.790
2. แรงจูงใจในการเรียน (MOTI)	0.820	0.028	29.689**	0.672
เศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES)				
1. รายได้ของผู้ปกครอง (NINCO)	0.966	0.137	7.065**	0.933
2. วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง (PEDU)	0.512	0.086	5.918**	0.262
สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV)				
1. การส่งเสริมของผู้ปกครอง (SUPP)	1.000	0.000	-	1.000
2. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (RELA)	0.712	0.020	35.165**	0.507
ระดับสถานศึกษา				
คุณภาพการสอน (QUA)				
1. การวางแผนเตรียมการสอน (PREP)	0.773	0.064	12.157**	0.598
2. กิจกรรมการเรียนการสอน (ACTI)	0.808	0.061	13.305**	0.653
3. การวัดประเมินผล (EVAL)	0.866	0.054	16.058**	0.715
เทคโนโลยีการศึกษา (TEC)				
1. เทคโนโลยีปฏิบัติการ (LABT)	0.948	0.029	33.091**	0.895
2. เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ (MATT)	0.912	0.032	28.762**	0.832
3. เทคโนโลยีความรู้ (KNOT)	0.774	0.083	9.326**	0.599
บรรยากาศ (CLI)				
1. บรรยากาศการเรียนการสอน (TCLI)	0.356	0.129	2.752**	0.126
2. บรรยากาศสถานศึกษา (ACLI)	0.496	0.242	2.054**	0.246
วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS)				
1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (SEVI)	0.814	0.058	14.038**	0.662
2. การแสดงวิสัยทัศน์ (SHVI)	0.973	0.014	65.586**	0.946
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (OPVI)	0.976	0.015	64.088**	0.953

**p < 0.01, *p < 0.05

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	Z	R ²
ระดับสถานศึกษา (ต่อ)				
ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA)				
1. ผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (CHLE)	0.962	0.020	49.054**	0.925
2. ผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (EXLE)	0.920	0.022	42.703**	0.846
วัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL)				
1. วัตถุประสงค์ (OBJE)	0.846	0.055	15.350**	0.933
2. การมอบอำนาจ (AUTH)	0.885	0.032	27.820**	0.783
3. การตัดสินใจ (DECI)	0.880	0.043	20.525**	0.774
4. ความเป็นส่วนหนึ่ง (PART)	0.832	0.059	13.942**	0.692
5. ความไว้วางใจ (TRUS)	0.937	0.021	44.921**	0.879
6. การยอมรับ (ACCE)	0.859	0.055	15.596**	0.737
7. การซื่อสัตย์ (HONE)	0.821	0.065	12.538**	0.674
8. การใส่ใจ (CARE)	0.814	0.064	12.685**	0.663
9. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (DIFF)	0.807	0.052	15.405**	0.651
10. ความมีคุณภาพ (QUAL)	0.843	0.057	14.840**	0.711

**p < 0.01, *p < 0.05

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ตัวแปรทำนาย	ขนาดอิทธิพล					
	QUA			VNET		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ระดับสถานศึกษา						
TEC	0.397**	-	0.397**	-	0.067	0.067
VIS	-	0.155	0.155	-	0.026	0.026
LEA	1.035**	-	1.035**	-	0.029	0.029
CUL	-	-0.893*	-0.893*	-	-0.150	-0.150
CLI	-	-	-	-	-0.101	-0.101
QUA	-	-	-	0.168*	-	0.168*

**p < 0.01, * < 0.05

จากตารางที่ 4-9 เส้นทางอิทธิพลทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mimi English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของ 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) สามารถอธิบายผลจำแนกตามระดับได้ดังนี้

ผลระดับผู้เรียน

ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.154 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรเศรษฐกิจผู้ปกครอง (SES) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.085 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.612 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมจากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเชิงลบเท่ากับ 1.115 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 1.008 ผ่านตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV)

ตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.080 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.873 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลระดับสถานศึกษา

ตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.168 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรเทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) และตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) ผ่านตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.067 และ 0.029 ตามลำดับ

ตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรเทคโนโลยีการศึกษา (TEC) และตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.397 และ 1.035 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกจากตัวแปรวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.155

ตัวแปรบรรยากาศ (CIL) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.490 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกจากตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) และตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.290 และ 1.439 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.966 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.866 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (VIS) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.896 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนา
โมเดล เชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียน
การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวปัจจัยเชิงสาเหตุ 2 ระดับ คือ ระดับผู้เรียน
และระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ตัวแปรที่ใช้ทำนายระดับผู้เรียน คือ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ตัวแปรเศรษฐสังคม
ผู้ปกครอง (SES) ตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) และ
ตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) ส่วนตัวแปรที่ใช้ทำนายระดับสถานศึกษา คือ
ตัวแปรความเชี่ยวชาญผู้สอน (EXP) ตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) ตัวแปรเทคโนโลยี
ทางการศึกษา (TEC) ตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) ตัวแปร
บรรยากาศ (CLI) และตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของ
สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (EFF) ซึ่งวัดได้จากตัวแปรความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน
อาชีวศึกษา (VNET)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 172 แห่ง รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 5,118 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
ภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 แห่ง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้สอน และฉบับที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร คุณภาพของเครื่องมือของแบบสอบถาม ด้านความเที่ยง (Validity) วิเคราะห์ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละฉบับมีค่าระหว่าง 0.853-0.895 ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้านความเชื่อมั่น (Reliability) วิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับมีค่าระหว่าง 0.889-0.982 ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การใช้ร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง การใช้ค่าสถิติเบื้องต้น คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงตัวแปรทั้งในระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา การพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation coefficient: ICC) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบและเพื่อตรวจสอบความผันแปรภายในกลุ่ม (Within level) และความผันแปรระหว่างกลุ่ม (Between level) การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ (Multilevel causal analysis) เพื่อวิเคราะห์ทั้งในระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา และเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้สอน ในส่วนของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ด้านภาษาอังกฤษดี ในส่วนของผู้ปกครอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุ (PAGE) ใกล้เคียงกัน และมีวุฒิการศึกษา (PEDU) ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทำให้มีรายได้ (INCO) ค่อนข้างน้อยต่อเดือน และในส่วนของผู้สอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุ (TAGE) ใกล้เคียงกัน ผู้สอนส่วนใหญ่จบการศึกษา (TEDU) ระดับปริญญาตรีที่มีประสบการณ์การสอน (EXEP) น้อยกว่าสิบปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ระดับสถานศึกษา พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ตัวแปรประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (EFF) คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับดี (3.01) และตัวแปรการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 42.12

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation: ICC)

ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วัตถุประสงค์จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 2 ตัว คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากค่าสถิติของ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) พบว่า ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันทางลบ และไม่มีความสำคัญทางสถิติ ไม่เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้นของตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) พบว่า ทั้งสองตัวแปรมีค่าสหสัมพันธ์กันภายในชั้น เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์หุระดับต่อไปได้ และโมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับเป็นการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็น การวิเคราะห์ระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายเฉพาะของตัวแปรระดับผู้เรียน (Micro-level Unit) ที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า เป็นโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาระดับผู้เรียน โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 93.984$, $df = 36$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.611$, $RMSEA = 0.040$, $CFI = 0.984$, $TLI = 0.971$, $SRMR_w = 0.027$, $SRMR_r = 0.001$

ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในระดับผู้เรียน ยกเว้น ตัวแปรอายุของผู้ปกครอง (PAGE) ในตัวแปรแฝงเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ตัวแปรเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) ตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)

ส่วนตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับสถานศึกษา

ผลจากการปรับโมเดลเพื่อวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างทุกระดับปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับสถานศึกษา พบว่า โมเดลได้รับการยอมรับสมมติฐานและมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ค่า $\chi^2 = 755.847$, $df = 298$, $p = 0.0000$, $\chi^2/df = 2.536$, RMSEA = 0.039, CFI = 0.928, TLI = 0.912, SRMR_w = 0.027, SRMR_b = 0.123

ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในระดับสถานศึกษา ยกเว้น ตัวแปรอายุ (TAGE) ตัวแปรวุฒิการศึกษา (TEDU) และตัวแปรประสบการณ์สอน (EXEP) ในตัวแปรแฝงความเชี่ยวชาญของผู้สอน (EXP) ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรเทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) และตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) ผ่านตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA)

ตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรเทคโนโลยีการศึกษา (TEC) และตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากนั้นได้รับอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกจาก ตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA)

ตัวแปรบรรยากาศ (CIL) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกจากตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) และตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตัวแปรวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกจากตัวแปรวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ผ่านตัวแปรภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ผู้วิจัยแบ่งอภิปรายผลการวิจัยเป็น 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ตัว คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.01$) และมีผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 42.12$) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาระดับประเทศ ($\bar{X} = 29.13$) อภิปรายผลการวิจัยได้ว่า สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษในช่วงปีการศึกษา 2556-2558 มีผู้เรียนที่มีคุณภาพทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีโดยวัดจากคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ที่ได้เกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 ร้อยละ 52.01 เนื่องจากสถานศึกษาจะคัดเลือกผู้เรียนที่มีความพร้อม และมีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อส่งเสริมและเตรียมความพร้อมผู้เรียนสายอาชีวศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานของอาเซียน นอกจากนี้สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิผล และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการทางการศึกษา คือ ผู้ปกครอง ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีโอกาสตัดสินใจและเลือกศึกษาต่อได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงษ์ ยงศ์กมล (2543, หน้า 21) และรุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, หน้า 221) ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมอาเซียน สังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีการเชื่อมโยงและบูรณาการองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ภาษาอังกฤษ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การสืบค้นข้อมูลในแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ดังนั้น ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารปานกลาง และมีผลคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ระดับประเทศ ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. การค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

2.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน ประกอบด้วยตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ได้แก่ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ตัวแปรคุณลักษณะภายในของผู้เรียน (DIS) ตัวแปรพฤติกรรมการเรียน (BEV) ตัวแปรเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) และตัวแปรสภาพแวดล้อมในครอบครัว (ENV) ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยกเว้นตัวแปรอายุของผู้ปกครอง (PAGE) ในตัวแปรแฝงเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการตัด ตัวแปรนี้ออก

2.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุระดับสถานศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ได้แก่ ตัวแปรความเชี่ยวชาญของผู้สอน (EXP) ตัวแปรคุณภาพการสอน (QUA) ตัวแปรเทคโนโลยี ทาง การศึกษา (TEC) ตัวแปรวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (VIS) ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) ตัวแปรบรรยากาศ (CLI) และตัวแปรวัฒนธรรมของสถานศึกษา (CUL) ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปร สังเกตได้เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ยกเว้นตัวแปรอายุของผู้สอน (TAGE) ตัวแปรวุฒิการศึกษาของผู้สอน (TEDU) และ ตัวแปรประสบการณ์การสอน (EXPE) ใน ตัวแปรแฝงความเชี่ยวชาญของผู้สอน (EXP) ที่ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรนี้ออก

3. การสร้างและพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยแบ่งอภิปรายผลการวิจัยเป็น 2 ระดับ ดังนี้

3.1 ปัจจัยระดับผู้เรียน อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.1.1 ปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ในการอภิปรายผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) เปรียบเทียบเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) เป็นองค์ความรู้ ทักษะและความสามารถเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ เป็นรากฐานสำคัญช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดี ดังนั้น ปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) จึงมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายท่านที่ พบว่า ปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น มณเฑียร ชมดอกไม้ (2541) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์พหุระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน โรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตการศึกษา 1 พิมפור สดเยี่ยม (2547) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ อาอีดีะ ยีเจะนิ (2556) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ เช่น Gardner and Lambert (1972) และ Feldman and McPhee, 2008) แต่ปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) อย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในระดับผู้เรียนเท่านั้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) ของผู้เรียนมีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) และตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)

3.1.2 ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (BEV) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) อภิปรายได้ว่า ปัจจัยการวางแผนการเรียน (PLAN) ปัจจัยความรับผิดชอบ (RESP) และปัจจัยการใช้เวลาให้เกิดคุณค่าของผู้เรียน (TIME) เป็นองค์ประกอบของปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (BEV) ที่ผู้เรียนยึดถือและปฏิบัติต่อการเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ

(2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพระดดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน (BEV) ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) ส่งผ่านปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน (BEV) ต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) อภิปรายได้ว่า ทั้งปัจจัยเจตคติต่อการเรียน (ATTI) และปัจจัยแรงจูงใจในการเรียน (MOTI) เป็นคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) การที่ผู้เรียนเลือกเรียนในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mimi English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นั้นหมายความว่า ผู้เรียนมีปัจจัยแรงจูงใจในการเรียน (MOTI) ก่อนข้างสูง และมีปัจจัยเจตคติต่อการเรียน (ATTI) ที่ดีในสายอาชีวศึกษา เพราะการเรียนสายวิชาชีพภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ถ่วงน้ำหนักสำหรับนักเรียน นักศึกษาทั่วไปในสังคมปัจจุบัน โดยทั้งปัจจัยแรงจูงใจในการเรียน (MOTI) และปัจจัยเจตคติต่อการเรียน (ATTI) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ส่งผลให้เรียนได้ดีและมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ็อร์ สดเอี่ยม (2547) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพระดดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร มนุญ เชื้อชาติ (2554) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยพระดดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียง และ Schaefer and McDermott (1999) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน (BEV) มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

3.1.3 ปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีอิทธิพลทั้งทางตรงเชิงลบและทางอ้อมเชิงบวกผ่านปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน (BEV) ต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) มีปัจจัยเจตคติต่อการเรียน (ATTI) และปัจจัยแรงจูงใจในการเรียน (MOTI) เป็นตัวชี้วัดในปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) อภิปรายได้ว่า จากนิยามของคำว่า เจตคติ คือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ และนิยามของคำว่า แรงจูงใจ คือความปรารถนา การกระตุ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ แสดงว่า ปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) เองมีอิทธิพลต่อปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน (BEV) ก่อน จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ได้ดีและมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณเฑียร ชมดอกไม้ (2541) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์พระดดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียน

ประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตการศึกษา 1 พิมพ์ สดเอี่ยม (2547) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ Jakobovits (1971) และ Littlewood (1984)) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

3.1.4 ปัจจัยเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง (SES) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) อภิปรายได้ว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) วัดจากปัจจัยอายุ (PAGE) ปัจจัยรายได้ (NINCO) และปัจจัยวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง (PEDU) แต่ปัจจัยอายุ (PAGE) ไม่มีอิทธิพลต่อการวิเคราะห์ค่าทางสถิติจึงไม่นำมาพิจารณา จึงวิเคราะห์เพียงปัจจัยรายได้ (NINCO) และปัจจัยวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง (PEDU) แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้และวุฒิการศึกษาสูง จะสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการทำกิจกรรมการเรียนของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Taubman (1994) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสังคมของผู้ปกครอง (SES) มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

3.1.5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) อภิปรายได้ว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) วัดจากปัจจัยการส่งเสริมของผู้ปกครอง (SUPP) และปัจจัยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (RELA) เนื่องจากผู้ปกครองเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษว่า มีความสำคัญในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ จึงสนับสนุนส่งเสริม ติดตามผลการเรียนและพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาอีดีะ ยีเจ๊ะนิ (2556) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ Calos Yoiro (1976; Gardner, 1985) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) มีผล

ต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET)

3.2 ปัจจัยระดับสถานศึกษา อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.2.1 ปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) อภิปรายได้ว่า ผู้สอนที่มีการวางแผนเตรียมการสอน (PREP) จัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ACTD) ตลอดจนมีการวัดผลประเมินผลผู้เรียน (EVAL) เป็นลำดับขั้นตอนแสดงให้เห็นว่า เป็นผู้สอนที่มีคุณภาพการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และมีตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ได้ดีทำให้เกิดผลดีและมีประสิทธิผลต่อสถานศึกษา และในขณะเดียวกันปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) ยังได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากปัจจัยเทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) ส่งผ่านไปยังตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า ผู้บริหารให้การสนับสนุนและส่งเสริมวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อทางเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มพูนคุณภาพการสอนของผู้สอน (QUA) และส่งผลต่อคุณภาพการเรียนของผู้เรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาอี๊ะะ ยีเจ๊ะนิ (2556) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงสรุปได้ว่าปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)

3.2.2 ปัจจัยเทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผ่านปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) และมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) อภิปรายได้ว่า ปัจจัยเทคโนโลยีปฏิบัติการ (LABT) ปัจจัยเทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ (MATT) และปัจจัยเทคโนโลยีความรู้ (KNOT) เป็นเครื่องมือส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สอนมีคุณภาพในการสอนและเมื่อผู้สอนมีคุณภาพการสอนที่ดีย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ที่ผ่านเกณฑ์ระดับชาติ เกิดผลดีและมีประสิทธิผลต่อสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจา รอดเข็ม (2547) ศึกษาเกี่ยวกับ

การพัฒนา รูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยของวิทยาลัยในสังกัดกระทรวง
สาธารณสุข ประยุกต์ตามแนวทางการประเมินองค์กรแบบสมดุล และรัชช กรุดมณี (2550)
ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนที่บริหาร โดย
ใช้โรงเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงสรุปได้ว่าปัจจัย
เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน
อาชีวศึกษา (VNET) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(ABIL)

3.2.3 ปัจจัยภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อตัวแปร
คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผ่านปัจจัยคุณภาพการสอน
(QUA) และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอีกเส้นทางหนึ่งต่อปัจจัยบรรยากาศ (CLI) ผ่านปัจจัย
วัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ประกอบด้วยปัจจัยผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (CHLE) และปัจจัยผู้นำ
แบบแลกเปลี่ยน (EXLE) อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำที่บริหารงานด้วยความรู้
ความสามารถ สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนตรงตามเป้าหมายการจัด
การศึกษาของสถานศึกษาส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพอร์ สดเยี่ยม
(2547) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการของสาขาวิชาใน
ระดับบัณฑิตศึกษา จามจุรี จำเมือง (2548) ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของ
ผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และ Konkle (2007) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยภาวะผู้นำของ
ผู้บริหาร (LEA) มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(VNET) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)

3.2.4 ปัจจัยวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อปัจจัย
บรรยากาศ (CLI) ประกอบด้วยปัจจัยวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (OBJE) ปัจจัยการมอบอำนาจ
(AUTH) ปัจจัยการตัดสินใจ (DECI) ปัจจัยเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา (PART) ปัจจัย
ความไว้วางใจ (TRUS) ปัจจัยการยอมรับ (ACCE) ปัจจัยความซื่อสัตย์ (HONE) ปัจจัยการใส่ใจ
(CARE) ปัจจัยความแตกต่างระหว่างบุคคล (DIFF) และปัจจัยความมีคุณภาพ (QUAL) อภิปราย
ได้ว่า ปัจจัยวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) เป็นค่านิยมและความเชื่อร่วมกันเพื่อเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์และบรรยากาศสถานศึกษา และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เรียน ผู้สอน
และผู้บริหารเพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ
บัณฑิตศักดิ์ (2540) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของหน่วย
การศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มนูญ เชื้อชาติ (2554) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพล
ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียง และ

Pakinson (1991; Feirsen, 1992) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ไม่มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) และตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)

3.2.5 ปัจจัยวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIE) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผ่านปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) และผ่านปัจจัยคุณภาพการสอน (QUA) ประกอบด้วยปัจจัยการกำหนดวิสัยทัศน์ (SEVI) ปัจจัยการแสดงวิสัยทัศน์ (SHVI) และปัจจัยการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (OPVI) อภิปรายได้ว่าผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา คือวางแผนการจัดทำโครงการการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษขึ้น สามารถแสดงวิสัยทัศน์และพร้อมนำแนวคิดดังกล่าวไปดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา ผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิต ม่วงทอง (2553) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียง และ Boot (1993; Redden-Guyton, 2010) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEA) มีผลต่อตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) แต่ไม่มีผลต่อตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรทำนายที่วัดจากผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา โดยภาพรวมพบว่า สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีประสิทธิผลอยู่ในระดับดี ดังนั้น สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของการศึกษายุค 4.0 ควรกำหนดสถานศึกษาที่ต้องการเข้าร่วมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program เป็นนโยบายและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพเพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีวศึกษาอีกรูปแบบหนึ่ง

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ ปัจจัยคุณลักษณะภายในผู้เรียน และปัจจัยพฤติกรรมกรรมการเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งปัจจัยความรู้พื้นฐานเดิม มีอิทธิพลทางตรงต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนสายอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เช่น คะแนนเฉลี่ยสะสมรายวิชาภาษาอังกฤษ การสัมภาษณ์ผู้เรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน และด้านเจตคติต่อการเรียน การส่งเสริมและสนับสนุนของผู้ปกครอง ฯลฯ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการคัดกรองผู้เรียน

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ได้แก่ เศรษฐสังคมผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมในครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ยกเว้นอายุผู้ปกครอง ข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรประชาสัมพันธ์และพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับประโยชน์ของการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพตามสาขาวิชาชีพที่เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน ได้แก่ คุณภาพการสอน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีทางการศึกษา และบรรยากาศการเรียนการสอนมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ข้อเสนอแนะว่า ในฐานะที่ผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและให้ความรู้แก่ผู้เรียน โดยตรง ผู้สอนควรกระตุ้น สร้างเจตคติที่ดีในการเรียนสายอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ เพื่อจูงใจในการเรียน สอนให้รู้จักการวางแผนการเรียน ความรับผิดชอบ และการใช้เวลาให้เกิดคุณค่า โดยประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการติดตามผลการเรียน ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ได้แก่ ภาวะผู้นำผู้บริหาร และวิสัยทัศน์ผู้บริหาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผ่านบรรยากาศ และวัฒนธรรม สถานศึกษาต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ข้อเสนอแนะว่า

ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญอันดับหนึ่งของสถานศึกษาที่มีส่วนผลักดันและส่งเสริมให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Min English Program ผู้บริหารจะต้องกำหนดวิสัยทัศน์ และแสดงวิสัยทัศน์โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อฝ่ายปฏิบัติการจะได้ดำเนินการตามอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methodology)
2. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุอื่น ๆ ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ควรเพิ่มตัวแปรที่บ่งชี้ประสิทธิผลสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. ควรมีการวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นระยะและต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิตติมา รวีแดง. (2545). *อิทธิพลของปัจจัยด้านความเชื่อและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวต่อภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในอำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2558). *คลื่นลูกที่ 5 ปราชญ์สังคม: สังคมไทยที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- ขจร ตรีโสภณกร. (2554). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสมาคมกีฬาจังหวัด*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2533). *รายงานการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- จามจุรี จำเมือง. (2548). *รูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์. (2547). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับเด็กปฐมวัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส)*. ใน เอกสารการประชุมทางวิชาการ การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ (หน้า 45-52). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จำเริญ จิตรหลัง. (2550). *ปัจจัยการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เจริญศรี พันปี. (2553). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่บริหารงานตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2546). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของเชาวน์อารมณ์สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. คุษุณิพนธ์การศึกษาคุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉียบ ไทยยิ่ง. (2539). *ประสิทธิผลองค์การระบบเปิด: กรณีศึกษาการบริหารของคณะผู้บริหาร
ระดับอธิการบดีและรองอธิการบดีสถาบันราชภัฏ*. คุษุณิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร
คุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร.
- ชลาลัย นิमितบุตร. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร*. คุษุณิพนธ์ศึกษาศาสตรคุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร.
- ชุติกายูจน์ บุญญะชิตินุช. (2546). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาณิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ญาณิสา บุญจิตร์. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา*. คุษุณิพนธ์ครุศาสตรคุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกฤติดา งามมีฤทธิ์. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน
มัธยมศึกษาในชุมชน*. คุษุณิพนธ์ปรัชญาคุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัดผลและ
สถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพันธ์ เจริญนนท์. (2551). *พฤติกรรมองค์การ (Organizational behavior)*. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ถาวร เส็งเอียด. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด
ชายแดนใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ปริญญาณิพนธ์
การศึกษาคุษุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวีชัย สายทอง. (2558). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วน
ตำบล (อบต.) ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย*. คุษุณิพนธ์ปรัชญาคุษุณิ
บัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ทศนา เขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2536). *องค์การและการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชร สุนทรายุทธ. (2551). *การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป: ทฤษฎี วิจัย และปฏิบัติทางการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ชวีช กรุดมณี. (2550). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนที่
บริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.
คุณิณีพนธ์ครุศาสตรคุณิณีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2538). *ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL): สถิติวิเคราะห์สำหรับการ
วิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542 ก). *โมเดลลิสเรล: การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ: Multi-level Causal
Analysis*. ใน *เอกสารประกอบคำบรรยายการใช้โปรแกรม Mplus (หน้า 1-10)*. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542 ข). *โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2552). *การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ: Multi-level causal analysis*. ใน
เอกสารประกอบคำบรรยายการใช้โปรแกรม Mplus (หน้า 1-10). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัย
และจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *สถิติขั้นสูง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลลักษณ์ บุญบง, นาวาโทหญิง. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการของ
วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงกลาโหม*. คุณิณีพนธ์ครุศาสตรคุณิณีบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศ สวัสดิ์. (2550). *การวิเคราะห์พหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของ โรงเรียน
มัธยมศึกษา*. คุณิณีพนธ์การศึกษาคุณิณีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2548). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ระดับ
บัณฑิตศึกษาในสถาบันราชภัฏ*. ปริญญาโทคุณิณีบัณฑิต, สาขาวิชา
การอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นิสยาการณ์ ชนะคำ. (2557). *รูปแบบการบริหารการจัดการทุนทางปัญญา วัฒนธรรมองค์การ ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลองค์กรของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. คุษฎีนิพนธ์ ปรังษญาคุษฎีบัณชิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณชิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). *รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน*. ปรัญญานิพนธ์การศึกษา คุษฎีบัณชิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณชิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2542). *การศึกษารูปแบบประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการ เรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียน โดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดแทรกเชิงเส้น*. ปรัญญานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณชิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณชิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. (2555). *การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย: คุณสมบัตินักวัด เริงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษรินทร์ เชื้อวานิช. (2549). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครู ชาวต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณชิต, สาขาวิชาการ ศึกษา, บัณชิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพนธ์ ผาสุกยัด. (2545). *ผู้นำ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- ประเสริฐ บัณชิตศักดิ์ (2540) *ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของ หน้วยการศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณชิต, สาขาวิชา บริหารการศึกษา, บัณชิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี จันทราราชชัย. (2551). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความเป็นครูมืออาชีพใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณชิต, บัณชิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปรียนุช ชัยกองเกียรติ. (2551). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการจัดการทุนทางปัญญา การจัดการความรู้และประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวง สาธารณสุข*. คุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรคุษฎีบัณชิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณชิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปาริชาติ สมใจ. (2556). อิทธิพลของภาวะผู้นำตามสถานการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *คุณภูมินิพนธ์ปรัชญาคุษภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิติชาย ต้นปิติ. (2547). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *คุณภูมินิพนธ์ครุศาสตรคุษภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง. (2552) รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *คุณภูมินิพนธ์การศึกษาคุณภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2545). การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พัชรวิพรรณ กิจมี. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับสุขภาพองค์การของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคเหนือ. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคุณภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พินิจ หนูเกตุ. (2551). วัฒนธรรมองค์การและความพึงพอใจในงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรในเขตพื้นที่การศึกษามุสลิมสุราษฎร์ธานี. *คุณภูมินิพนธ์ศึกษาศาสตรคุษภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมอร สดเอี่ยม. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคุณภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2545). การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม LISREL. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2547). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภรณ์ กิรีดิบุตร. (2559). การประเมินประสิทธิผลองค์กร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. *คุณภูมินิพนธ์การศึกษาคุณภูมินิจิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2549). การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาและบรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่ดีของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 18(1), 89-102.
- ภิญโญ สาธร. (2516). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ภิญโญ สาธร. (2523). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อรุณสภา.
- มณเฑียร ชมดอกไม้. (2541). *การวิเคราะห์พหุระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตการศึกษา 1. คุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- มณูญ เชื้อชาติ (2554). *ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียง*. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานี แสงหิรัญ. (2551). *การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะความเป็นครู*. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มารศรี สุธานี. (2540). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชันย์ บุญธิมา. (2542). *ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย*. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังสรรค์ โฉมยา. (2546). *ประสิทธิผลองค์การตามกรอบแนวคิดของความเป็นเลิศด้านพฤติกรรม การบริการสุขภาพในโรงพยาบาลของรัฐ เขตการสาธารณสุข 6*. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2536). *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 10-12*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งทิพย์ พรหมศิริ. (2549). *ปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รุจา รอดเข็ม. (2547). *การพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยของวิทยาลัย*
ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประยุกต์ตามแนวทางการประเมินองค์การแบบสมดุล.
 คุยฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤตินันท์ สมุทรทัย. (2549). *การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบบูรณาการพหุมิติของ*
ประสิทธิผลของคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษา. คุยฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุยฎีบัณฑิต,
 สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา อ่ำอาด. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนใน*
กรุงเทพมหานคร. คุยฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ลินดา นาคโปย. (2555). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ*
นักศึกษาครุคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์. คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย
 วัฒนธรรม และ สติศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณาด แสงมณี. (2544). *องค์การและการจัดการองค์การ.* กรุงเทพฯ: ระเบียบทองการพิมพ์.
- วิทยา เหมพันธ์. (2555). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟใน*
ประเทศไทย. คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย
 และการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช สงวนวงษ์วาน. (2547). *การจัดการและพฤติกรรมองค์การ.* กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น
 อินโดไชน่า.
- วีรนุช ปิณฑวนิช. (2547). *โรงเรียนสองภาษา ปัญหาที่รอการแก้ไข. สานปฏิรูป, 7(72),*
 14-19.
- วีรวัฒน์ ปันนิดาพย. (2538). *วิสัยทัศน์กับการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. วารสาร*
ข้าราชการ, 40(6), 24.
- ศิกานต์ เพียรชัยญกรณ์. (2539). *การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อ*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรม
สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชา
การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริชัย กาญจนวารี. (2550). *การวิเคราะห์ทุกระดับ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *การวิเคราะห์พหุระดับ: Multi-level analysis* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *ความเป็นมาของสถาบัน*. เข้าถึงได้จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-06-24-42/2012-08-08-06-25-22>
- สมจิตร อุดม. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในภาคใต้*. ปรินญานิพนธ์การศึกษาคุุณภูิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมยศ นาวิการ. (2547). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- สมเกียรติ อ่อนนิมล. (2555). *ASEAN Diary: 2555: ปีแห่งการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/note.php?noteid=2715547729032>
- สมโภชน์ อเนกสุข. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สายชล สัจจานิตย์. (2538). *ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามทัศนะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2538*. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). *คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา*. ม.ป.ท.
- สำราญ มีแจ้ง. (2544). *สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย*. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2546). *หลักการบริหาร*. ชลบุรี: ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุกัญญา โขวิไลกุล. (2547). *การวิเคราะห์ระบบเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุดาพร พงษ์พิชญ. (2558). การสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุทธิพงษ์ ยงค์กมล. (2543). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน. คุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา สีส. (2556). การพัฒนาโมเดลสมการ โครงสร้างเชิงเส้นพหุระดับประสิทธิผลที่มงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัฒน และสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2549). ปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 14(2), 47-62.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2538). วิสัยทัศน์ของผู้นำ. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ วิสัยทัศน์ศึกษาศาสตร์ในทศวรรษหน้า. ม. ป. ท.
- โสภณ ม่วงทอง (2553)ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2544). รายงานการวิจัยการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนงค์ อินตาพรหม. (2552). การวิเคราะห์พหุระดับของปัจจัยระดับครู และนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน. คุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชัช ชีระเรืองชัยศรี. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนของการเรียนในมหาวิทยาลัยเสมือนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา. คุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อาอี๊ะ ยีเจ๊ะนิ. (2556). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยวัดผล และสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชนา พานิช. (2550). *องค์ประกอบประสิทธิผลองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัมพร ชำรงลักษณะ. (2556). *องค์การ: ทฤษฎี โครงสร้างและการออกแบบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัมพล ชูสนุก. (2552). *อิทธิพลของภาวะผู้นำของซีอีโอต่อประสิทธิผลองค์กรในบริบทของวัฒนธรรมองค์กรของบริษัท โรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อำรุง จันทวานิช. (2527). *รายงานการวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพการประถมศึกษาองค์ประกอบประสิทธิภาพของการประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อำรุง จันทวานิช. (2547). *แนวทางการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษามาสู่โรงเรียนคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2523). *การประเมินอาจารย์: วิจัยและเครื่องมือ*. กรุงเทพฯ: สมานมิตรการพิมพ์.
- Anderson, L. W. (1994). Attitudes, measurement of. In T. Husen & T. N. Postlethwaite (Eds.), *The international encyclopedia of Education* (2nd ed.). Oxford: Pergamon.
- Bass, B. M., & Avolio, B. I. (1990). *Transformational leadership development*. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Bass, B. M. (1985). *Leadership and performance beyond expectations*. New York: The Free Press.
- Bass, B. M. (1985). *Leadership and performance beyond expectations*. (2nd ed.). New York: The Free Press.
- Beare, H. E. J., & Millikan, R. H. (1989). *Creating an excellent school*. New York: Routledge.
- Best, J. W. (1970). *Research in education*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Blumbreg, A., & Greenfield, W. (1986). *The effective principal: Perspectives on school leadership* (2nd ed). Boston: Allyn and Bacon.

- Boonruangrutana, S. (1978). *A model of school effects*. The Thesis Ph. D. (Education). Illinois: University of Illinois at Urbana-Champaign.
- Borich, Gary D. (1992). *Effective teaching methods*. New York: McMillan.
- Bossert, S. (1988). *School effects*. In N. Boyan (Ed.), *Handbook of research on education administration*. New York: Longman.
- Braun, J. B. (1991). *An analysis of principal leadership vision and its relationship to school climate*. Unpublished doctoral dissertation, Northern Arizona University.
- Burke, W., & Litwin, G. (1992). A causal model of organizational performance and change. *Journal of Management*, 18(3), 523-545.
- Burns, J. M. (1978). *Leadership*. New York: Harper and Row.
- Butt, M. (1993). *What do superintendents do to turn vision into action? A biography of pragmatic visionaries*. Unpublished doctoral dissertation, University of La Berne.
- Creemers, B. P. M. (1993). Toward a theory on educational effectiveness. In *Presented at the Annual Meeting of the International Congress for School Effectiveness and Improvement*. Norrkoping: n. p.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Davis, G. A., & Thomas, M. A. (1989). *Effective school and effective teachers*. Boston: Allyn and Bacon.
- Gara, K. L. (1998). Job satisfaction of business college faculty. *Dissertation Abstracts International-A*, 58(11), 4165.
- Getzels, J. W., Lipham, J. M., & Campbell, R. F. (1968). *Educational administration as a social process: Theory, research and practice*. New York: Harper and Row.
- Gibson, L., Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. (1971). *Organization: Behavior structure and processes* (3rd ed.). Dallas, TX: Business.
- Gilbert, R. G., & Parguzgari, A. M. (2000). *Organizational effectiveness indicators to support servicequality*. *Managing Service Quality*, 10(1), 1-7.
- Harnischfeger, A., & Wiley, D. E. (1978). Conceptual issues in model of school learning. *Journal of Curriculum Studies*, 10, 215-231.
- Hickman, C. R. & Silva, (1984). *Creating excellence: Managing corporate culture, strategy and change in the new age*. New York: McGraw-Hill.

- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1982). *Educational administration: Theory research practice* (2nd ed.). New York: Random House.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). *Educational administration: Theory research practice* (4th ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory research practice* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory research practice* (8th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hox, J. J. (1995). *Applied multi-level analysis*. Retrieved from <http://www.geocities.com/joophox/publist/amaboed.pdf>
- Hox, J. J. (2002). *Multilevel analysis: Techniques and applications*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Hox, J. J. (2010). *Multilevel analysis: Techniques and applications* (2nd ed.). New York: Routledge.
- Hox, J. J., & Kreft, I. G. G. (1994). Multilevel analysis models. *Sociological Method and Research*, 22(3), 283-299.
- Hox, J. J., & Maas, C. J. M. (2001). The accuracy of multilevel structural equation modeling with pseudo balanced groups and small samples. *Structural Equation Modeling*, 8(2), 157-174.
- Kinlaw, D. C. (2001). *Organizational effectiveness survey*. New York: Team-Zone.
- Konkle, C. (2007). *An examination of leadership styles of school principals and student effectiveness in urban elementary schools in the State of Ohio*. Unpublished doctoral dissertation, University of Cincinnati, Cincinnati.
- Kreft, I. (1999). *Introducing multilevel modeling*. London: Sage.
- Kotter, J. P. (1990). *A force for change: How leadership differ from management*. New York: The Free Press.
- Kouzes, J. M., & Posner, B. Z. (1997). *The leadership challenge: How to keep getting extraordinary thingsdone in organizations*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Littlewood, W. T. (1984). *Foreign and second language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

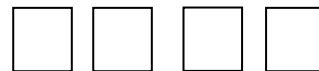
- Locke, E. A. (1991). *The essence of leadership: The four keys to leading successfully*. New York: Lexington Books.
- Lunenburg, Fred C. & Ornstein, Allan C. (1996). *Educational administration: Concepts and practices* (2nd ed.). California: Wadworth.
- Manasse, A. L. (1986). Vision and leadership: Paying attention to intention. *Peabody Journal of Education*, 63(1), 150-173.
- Mensik, J. (2006). *The framework of an effective principal: A community's perspective*. Unpublished Dissertation, Anrora University, Aurora.
- Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organization*. New York: Harper & Row.
- Muthen, L. K., & Muthen, B. O. (1998). *Mplus user's guide*. Los Angeles, California: Muthen & Muthen.
- Muthen, L. K., & Muthen, B. O. (2004). *Mplus user's guide*. Los Angeles, California: Muthen & Muthen.
- Muthen, L. K., & Muthen, B. O. (2008). *Mplus: The comprehensive modeling program for applied researchers*. Los Angeles, California: Muthen & Muthen.
- Muthen, L. K., & Muthen, B. O. (2010). *Mplus user's guide* (3rd ed.). Los Angeles, California: Muthen & Muthen.
- Nelson, R., & Jakobovist, L. A. (1970). *Motivation in foreign language and the new student*. New York: Northeast Conference on Teaching of Foreign Language.
- Parsons, T. (1960). *Structure and process in modern societies*. New York: The Free Press.
- Patterson, K., Purkey, S., & Parker, J. (1986). *Guiding beliefs of our school district, productive school system for non-rational world*. Arlington, VA: Association for Supervision, and Curriculum Development.
- Pennington, G. (1999). *Toward a new professionalism: Accrediting higher education teaching*. London: Kogan Page.
- Perrow, C. A. (1967). Framework for the comparative analysis of organization. *American Sociological Review*, 32, 194-208.
- Preziosi, R. (1980). *Organizational diagnosis questionnaire*. New Jersey: University Associates.
- Raudenbush, S. W., & Bryk, A. S. (2004). *Hierarchy linear models application and data analysis methods* (2nd ed.). California: Sage.

- Redden-Guyton, P. A. (2010). *Charter school directors in Missouri: An investigation of leadership skills, educational experiences, and qualifications*. Unpublished doctoral dissertation, University of Phoenix, Phoenix.
- Reid, K., Hopkins, D., & Holly, P. (1988). Toward the effective school, oxford: Basic Blackwell Ltd, Relationship to school climate. *Dissertation Abstracts International*, 52(4), 1139-A.
- Robbins, S. P. (1987). *Organizational behavior: Concept controversies and applications* (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice, text and contexts in second language learning*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Schaefer, B. A., & McDermott, P. A. (1999). Learning behavior and intelligence as explanation for children's scholastic achievement. *Journal of School Psychology*, 37, 299-313.
- Sergiovanni, T. J. (1980). *Educational governance and administration*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Sergiovanni, T. J. (2010). *Supervision human perspective* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Simon, H. A. (1977). *Administrative behavior* (3rd ed.). New York: Macmillan.
- Smart, J. C., Kuh, G. D., & Tierney, W. G. (1997). The roles of institutional cultures and decision approaches in promoting organizational effectiveness in two-year colleges. *Journal of Higher Education*. 68(3), 256-278.
- Solomon, C. B. (2007). *The relationships among middle level leadership, teacher commitment, teacher collective efficacy, and student achievement*. Unpublished doctoral dissertation, University of Missouri-Columbia, Columbia.
- Steele, E. (1987). Assessing organizational effectiveness survey. *Journal of Managerial Psychology*, 2(3), V-VII.
- Steers, R. M. (1977). *The organizational effectiveness: A behavioral view*. California: Goodyear Publishing Company Santa Monica.

- Stern, H. H. (1984). *Fundamental concepts of language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Stringer, R. (2002). *Leadership and organizational climate*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Thibodeaux, M. S., & Favilla, E. (1996). Organizational effectiveness and commitment the effectiveness rough strategic management. *Industrial Management + Data System*, 16 (8), 42-50.
- Thompson, D. J. (1967). *Organization in action: Social science bases of administrative theory*. New York: McGraw-Hill.
- Trethowan, D. M. (1991). *Managing with appraisal achieving quality schools through performance managing*. London: Paul Chapman.
- WichitSrisa-an. (2002). Global education for Asia for the twenty-first century. *Asia-Pacific Journal of Cooperative Education*, 3(1), 1-4.
- Worthington, L. H., & Grant, C. W. (1971). Factor of academic success: A multivariate analysis. *Journal of the American Statistical Association*, 80, 513-524.
- Yorio, C. A. (1976). Discuss of explaining sequence and variation in second language acquisition. *Language Learning, Special Issue*, 4, 59-63.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้เรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุของระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน

อาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้สำหรับผู้เรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 ของสถานศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- แบบสอบถามฉบับนี้มี 6 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในผู้เรียน
 - ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน
 - ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว
 - ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปพัฒนาสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป
- แบบสอบถามนี้ใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น คำตอบของผู้เรียนจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวของผู้เรียนเอง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบไว้เป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบคุณผู้เรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งมา ณ โอกาสนี้

นางกุสุมา ชันนศิริกรรม

นิติระดับปริญญาเอกสาขาวิชาวิจัย วัฒน และสถิติการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิม

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	รายการ	สำหรับผู้วิจัย
1.	ผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) คือ (กรุณาระบุเป็นทศนิยม 2 ตำแหน่ง)	GPA

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคมผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	รายการ	สำหรับผู้วิจัย
1.	อายุของผู้ปกครอง คือ ปี	PAGE
2.	รายได้ของผู้ปกครอง.....บาทต่อเดือน	INCO
3.	วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง.....	PEDU

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในของผู้เรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้เรียน โดยมีเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
เจตคติต่อการเรียน						ATTI
1. ผู้เรียนสนุกกับการร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ						ATT1
2. ผู้เรียนกล้าแสดงออกเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						ATT2
3. ผู้เรียนคิดว่างานที่ดีจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษ						ATT3
4. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต						ATT4
5. ผู้เรียนเป็นคนตรงต่อเวลาเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ						ATT5
6. วิชาภาษาอังกฤษเรียนไม่ยากและฝึกฝนได้ง่าย						ATT6
7. วิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน						ATT7
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์						ATT8
แรงจูงใจในการเรียน						MOTI
9. ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสอบแข่งขันรับทุนเรียนต่อในต่างประเทศ						MOTI9
10. ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น						MOTI10
11. ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสอบเข้าทำงานได้มากขึ้น						MOTI11
12. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมของต่างชาติ						MOTI12
13. ผู้เรียนมีโอกาสมีเพื่อนชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น						MOTI13
14. ผู้เรียนต้องการเลือกประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร						MOTI14
15. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อชีวิตในยุคปัจจุบัน						MOTI15

คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
16. ผู้เรียนภูมิใจเมื่อได้ใช้ภาษาอังกฤษในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติ						MOTI16
17. ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาโลก (Global language) ที่คนใช้มากที่สุด						MOTI17
18. ภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเทคโนโลยี						MOTI18
19. ผู้เรียนต้องการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างเข้าใจ						MOTI19

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติตนของผู้เรียน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ระดับ 1	หมายถึง	การปฏิบัติตนน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	การปฏิบัติตนน้อยครั้ง
ระดับ 3	หมายถึง	การปฏิบัติตนบางครั้ง
ระดับ 4	หมายถึง	การปฏิบัติตนบ่อยครั้ง
ระดับ 5	หมายถึง	การปฏิบัติตนเป็นประจำ

พฤติกรรมการเรียน (BEV)	ระดับการปฏิบัติตน					สำหรับผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
การวางแผนการเรียน						PLAN
1. ผู้เรียนมีความพร้อมก่อนการเข้าเรียนทุกครั้ง						PLAN1
2. ผู้เรียนตั้งใจเรียนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมทุกอย่างในห้องเรียน						PLAN2
3. ผู้เรียนพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียน						PLAN3
4. ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน						PLAN4

พฤติกรรมกรเรียน (BEV)	ระดับการปฏิบัติตน					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
5. ผู้เรียนวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทำตารางอ่านหนังสือ ทำรายงานในแต่ละวัน ฯลฯ						PLAN5
6. ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาที่เรียนแล้วทุกครั้ง						PLAN6
7. ผู้เรียนจะอ่านเนื้อหาล่วงหน้าก่อนเริ่มเรียน						PLAN7
8. เมื่อทราบกำหนดเวลาสอบ ผู้เรียนวางแผนเพื่อเตรียมการสอบ						PLAN8
ความรับผิดชอบ						RESP
9. ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง						RESP9
10. ผู้เรียนแก้ไขงานอย่างดีที่สุด หากทำสิ่งใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องการเรียน						RESP10
11. ผู้เรียนมีความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้เรียนด้วยความเข้าใจ						RESP11
12. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน						RESP12
13. ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเมื่อผู้สอนเปิดโอกาส						RESP13
14. ผู้เรียนใช้ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนอย่างเต็มความสามารถ						RESP14
15. ผู้เรียนทำการบ้านหรือรายงานด้วยตนเอง						RESP15
การใช้เวลาให้เกิดคุณ						TIME
16. ผู้เรียนใช้เวลาว่างในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ						TIME16
17. ผู้เรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ						TIME17
18. ผู้เรียนนำความรู้ภาษาอังกฤษจากการเรียนไปฝึกทักษะเพิ่มเติมในชีวิตประจำวัน						TIME18

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับกับสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของครอบครัว โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง การปฏิบัติน้อยครั้ง
 ระดับ 3 หมายถึง การปฏิบัติบางครั้ง
 ระดับ 4 หมายถึง การปฏิบัติบ่อยครั้ง
 ระดับ 5 หมายถึง การปฏิบัติเป็นประจำ

สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV)	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
การส่งเสริมของผู้ปกครอง						SUPP
1. ผู้ปกครองให้คำแนะนำและช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ						SUPP1
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มความรู้ด้านภาษาอังกฤษ						SUPP2
3. ผู้ปกครองจัดหาวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการเรียน						SUPP3
4. ผู้ปกครองสนทนาเป็นภาษาอังกฤษกับผู้เรียน						SUPP4
5. ผู้ปกครองแนะนำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน						SUPP5
6. เมื่อผู้เรียนสอบภาษาอังกฤษได้คะแนนดี จะได้รับรางวัลในการสนับสนุนจากผู้ปกครอง						SUPP6
7. ผู้ปกครองติดตามผลการเรียนเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน						SUPP7
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว						RELA
8. เมื่อผู้เรียนมีปัญหา จะปรึกษาครอบครัวเสมอ						RELA8
9. ครอบครัวของผู้เรียนมีโอกาสรับประทานอาหารร่วมกัน						RELA9

สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
10. เมื่อสมาชิกในครอบครัวของผู้เรียนเดินทางไปที่ต่าง ๆ มักจะคิดถึงกันเสมอ						RELA10
11. ครอบครัวของผู้เรียน จะพุดคุยด้วยเหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์						RELA11
12. สมาชิกในครอบครัวของผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันและกัน						RELA12
13. เมื่อถึงเทศกาลหรือวันหยุด ครอบครัวมีโอกาสไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน						RELA13
14. สมาชิกในครอบครัวจะให้ความเคารพและเชื่อฟังผู้อาวุโสในครอบครัว						RELA14
15. เมื่อสมาชิกในครอบครัวมีเรื่องไม่สบายใจ สมาชิกจะสังเกตเห็นได้						RELA15
16. สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						RELA16
17. สมาชิกในครอบครัวใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน						RELA17
18. สมาชิกในครอบครัวมักใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ตติดต่อกันด้วยการใช้ภาษาอังกฤษ						RELA18

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียนในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง ความสามารถสื่อสารน้อย
- ระดับ 2 หมายถึง ความสามารถสื่อสารปานกลาง
- ระดับ 3 หมายถึง ความสามารถสื่อสารดี
- ระดับ 4 หมายถึง ความสามารถสื่อสารดีมาก
- ระดับ 5 หมายถึง ความสามารถสื่อสารดีเยี่ยม

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	ระดับความสามารถสื่อสาร					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
ทักษะฟัง						ABIL
1. ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษเข้าใจ						ABIL1
2. ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษแล้วสรุปใจความได้						ABIL2
3. ผู้เรียนฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตามได้						ABIL3
ทักษะพูด						
4. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษสื่อสารได้						ABIL4
5. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตาม สถานการณ์						ABIL5
6. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษแล้วผู้ฟังเข้าใจใน ความหมาย						ABIL6
7. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้						ABIL7
ทักษะอ่าน						
8. ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษแล้วสรุปใจความได้						ABIL8
9. ผู้เรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตาม หลักการอ่าน						ABIL9
10. ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษได้						ABIL10
ทักษะเขียน						
11. ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้						ABIL11
12. ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้						ABIL12
13. ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้						ABIL13

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้สอน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
อาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้สอนชาวไทยที่สอนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาที่เข้าร่วม
การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเชี่ยวชาญของผู้สอน
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการสอน
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา
 3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปพัฒนา
สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป
 4. แบบสอบถามนี้ใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น คำตอบของผู้สอนจะไม่มีผลกระทบใด ๆ
ต่อผู้สอนเอง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษา
คำตอบไว้เป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น
- ขอขอบคุณผู้สอนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้
- นางกฤษมา ชันกสิกรรม
นิสิตระดับปริญญาเอกสาขาวิชาวิจัย วัฒน และสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเชี่ยวชาญผู้สอน
คำชี้แจง โปรดเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	รายการ	สำหรับผู้วิจัย
1.	อายุของผู้สอน คือปี (ถ้าเกิน 6 เดือนให้ปรับเศษของเดือนเป็น 1 ปี)	TAGE
2.	วุฒิการศึกษาของผู้สอน.....	TEDU
3.	ประสบการณ์การสอน.....ปี (ถ้าเกิน 6 เดือนให้ปรับเศษเดือนเป็น 1 ปี)	EXPE

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการสอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของผู้สอน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง การปฏิบัติน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง การปฏิบัติปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง การปฏิบัติมาก
 ระดับ 5 หมายถึง การปฏิบัติมากที่สุด

คุณภาพการสอน (QUA)	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
การวางแผนเตรียมการสอน						PREP
1. ผู้สอนศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร						PREP1
2. ผู้สอนศึกษาเทคนิคและรูปแบบการสอน						PREP2
3. ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และคู่มือการสอน						PREP3
4. ผู้สอนจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของผู้เรียน						PREP4

คุณภาพการสอน (QUA)	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
5. ผู้สอนชี้แจงผู้เรียนเรื่อง กฎ กติกา คะแนน ใบงาน และในส่วนของเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน						PREP5
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						ACTI
6. ผู้สอนสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน						ACTI6
7. ผู้สอนใช้สถานการณ์ต่าง ๆ มาให้ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษจริง						ACTI7
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และ ค้นหา คำตอบได้ด้วยตนเองจากการทำงานกลุ่ม						ACTI8
9. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย						ACTI9
10. ผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา						ACTI10
11. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน						ACTI11
12. ผู้สอนมอบหมายงานด้วยปริมาณที่เหมาะสม						ACTI12
13. ผู้สอนบูรณาการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน						ACTI13
14. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สอน						ACTI14
การวัดผลประเมินผล						EVAL
15. ผู้สอนมีการวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน						EVAL15
16. ผู้สอนมีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผล ผู้เรียน						EVAL16
17. ผู้สอนมีการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน						EVAL17
18. ผู้สอนวัดผลประเมินผลความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย และ เที่ยงตรง						EVAL18
19. ผู้สอนแจ้งผลการประเมินเป็นระยะ ๆ						EVAL19

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้สอน โดยมีเกณฑ์

ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

บรรยากาศ (CLI)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน						TCLI
1. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน						TCLI1
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมร่วมกัน						TCLI2
3. ผู้สอนสนใจผู้เรียนทุกคนขณะจัดกิจกรรม การเรียนการสอน						TCLI3
4. ผู้สอนให้กำลังใจผู้เรียนทุกคน						TCLI4
5. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์						TCLI5
6. ผู้สอนให้เกิดิตรีผู้เรียนอย่างเหมาะสม						TCLI6
7. ผู้สอนแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน						TCLI7
8. ผู้เรียนปฏิบัติตามข้อตกลงของการเรียนร่วมกัน						TCLI8
9. ผู้เรียนมีความสุขในกิจกรรมการเรียนการสอน						TCLI9
10. ผู้เรียนมีน้ำใจช่วยเหลือกันซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม						TCLI10
11. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการจัดทำกิจกรรม						TCLI11
12. ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมอย่างมีความสุข						TCLI12
13. ผู้เรียนศรัทธาความเป็นนักวิชาการของผู้สอน						TCLI13

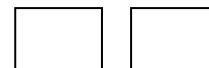
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้สอน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
เทคโนโลยีปฏิบัติการ						LABT
1. สถานศึกษาจัดหาเทคโนโลยี เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้						LABT1
2. สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการซ่อมบำรุง รักษาและพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัย						LABT2
3. ชุมชนให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีประกอบการจัดการเรียนรู้ และการบริหารสถานศึกษา						LABT3
4. สถานศึกษามีการวางแผนการพัฒนาคณาจารย์ เพื่อให้มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย						LABT4
เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์						MATT
5. สถานศึกษามีเทคโนโลยี เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้						MATT5
6. ผู้สอนนำสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย มาบูรณาการกับวิธีการสอนเพื่อการศึกษา						MATT6

เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
7. ผู้สอนมีระบบการประเมินการใช้เทคโนโลยี และนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุง						MATT7
เทคโนโลยีด้านความรู้						KNOT
8. ผู้สอนพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยี						KNOT8
9. ผู้สอนมีความรู้ด้านเทคโนโลยี						KNOT9
10. ผู้สอนสามารถอธิบายการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีให้เพื่อนร่วมอาชีพได้						KNOT10
11. ผู้สอนสนใจติดตามโครงการอบรม เทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น การทำสื่อ การ ประกวดสื่อ ฯลฯ						KNOT11
12. ผู้สอนผลิตสื่อการสอนอย่างน้อย 1 ชิ้นต่อ ภาคเรียน						KNOT12

Document 2 : For MEP Teacher

RESEARCH QUESTIONNAIRE
THE MULTI-LEVEL CAUSAL FACTORS AFFECTING ON THE
EFFECTIVENESS OF THE COLLEGE WITH MEP UNDER THE OFFICE OF
VOCATIONAL EDUCATIONAL COMMISSION

Clarification:

1. This questionnaire is for foreigner teachers in MEP vocational college.
2. The questionnaire consists of 4 parts as following.
Part 1 The expertise of the teacher
Part 2 The quality of the teacher
Part 3 The teaching-learning climate
Part 4 The educational technology
3. This questionnaire aims to collect data related to find the multi-level causal factors affecting on the effectiveness of the college with MEP under the office of vocational education commission. And the received data will be analyze and synthesized to improve and develop the college with MEP under the office of vocational education commission to be more successful in the future.
4. To provide the most useful results, please feel free to answer the questionnaire. Be sure that the responses to this questionnaire has no effect to your profession or position. The researcher absolutely expects your very kind cooperation.

Please complete all parts and all items. Thank you for all collaborative response.

Kusuma Khankasikam

A Ph.D. student in Research Measurement and Statistic,

Burapha University

Part 1 The expertise of the teacher**Direction:** Please fill in the blanks below

item	expertise of teacher	researcher
1	Age.....years. (more than 6 months, count as 1 year)	TAGE
2	Academic qualifications.....	TEDU
3	Teaching experience.....years. (more than 6 months, count as 1 year)	EXPE

Part 2 The quality of the teacher

Direction: How much do you do the following activities? Please put a tick ✓ in the appropriate boxes that truly describe your behavior in each activity. The rating criteria is as follows:

level 1	indicates	strongly disagree
level 2	indicates	disagree
level 3	indicates	neutral
level 4	indicates	agree
level 5	indicates	strongly agree

The quality of the teacher (QUA)	Level					Researcher
	1	2	3	4	5	
Preparing for teaching plan						PREP
1. You study the structure of the curriculum.						PREP1
2. You study technique and teaching design.						PREP2
3. You do lesson plan, teaching media, materials and handbook.						PREP3
4. You prepare teaching methods appropriate for the learners' situation and environment.						PREP4
5. You clearly explain teaching guidelines to learners.						PREP5
Teaching performance						ACTI
6. You teach step by step.						ACTI6
7. You make various situations for learners to use the actual language.						ACTI7
8. You give opportunities to learners to study and find answers themselves by working in groups.						ACTI8
9. You use various teaching techniques.						ACTI9
10. You come to class early.						ACTI10
11. You give opportunity to learners to Participate in both indoor and outdoor activities.						ACTI11
12. You give the right amount of assignment.						ACTI12
13. You teach the 4 skills (listening, speaking, reading and writing) in each period of teaching.						ACTI13
14. You are a responsible in teacher.						ACTI14

The quality of the teacher (QUA)	Level					Researcher
	1	2	3	4	5	
Teaching and evaluation						EVAL
15. You give a test to check background knowledge of learners in listening, speaking, reading and writing skills before the class starts.						EVAL15
16. You periodically give sub-tests to learners.						EVAL16
17. You evaluate learners from their portfolio and practice.						EVAL17
18. You use various tests that have a test cannot be valid unless it is reliable.						EVAL18
19. You periodically tell the results of tests to learners.						EVAL19

Part 3 The teaching-learning climate

Direction: How much do you agree from the following statements? Please put / in the appropriate boxes that could truly describe your agreement on each statements. The rating criteria is as following:

- level 1 indicates strongly disagree
- level 2 indicates disagree
- level 3 indicates neutral
- level 4 indicates agree
- level 5 indicates strongly agree

The teaching-learning climate (CLI)	Level					Researcher
	1	2	3	4	5	
CLIMATE						TCLI
1. You accept learners' opinion.						TCLI1
2. You let learners take part in class activities.						TCLI2

The teaching-learning climate (CLI)	Level					Researcher
	1	2	3	4	5	
3. You pay attention to all learners while teaching.						TCLI3
4. You give encouragement to learners.						TCLI4
5. You support learners to think creatively.						TCLI5
6. You show respect to all learners.						TCLI6
7. You always give useful advice to learners.						TCLI7
8. Learners follow the rules in classroom.						TCLI8
9. Learners are happy during teaching activities.						TCLI9
10. Learners do activities that help them understand each other.						TCLI10
11. Learners are cooperate while you are doing activities.						TCLI11
12. Learners cooperate and do activities together happily.						TCLI12
13. Learners believe you are a good academic person.						TCLI13

Part 4 The educational technology

Direction: How much do you agree from the following statements? Please put / in the appropriate boxes that could truly describe your agreement on each statements. The rating criteria is as following:

- level 1 indicates strongly disagree
- level 2 indicates disagree
- level 3 indicates neutral
- level 4 indicates agree
- level 5 indicates strongly agree

The educational technology (TEC)	Level					Researcher
	1	2	3	4	5	
Laboratory technology						LABT
1. The college provides educational technology, media and material to support learning.						LABT1
2. The college has enough budget to repair and develop modern technology.						LABT2
3. The community shows cooperation and importance of technology about learning management and administrator.						LABT3
4. The college plans to develop the staff about how to manage classes well.						LABT4
Equipment technology						MATT
5. The college has enough educational technology, media and material for learning management.						MATT5
6. You use equipment technology for education.						MATT6
7. You has technology evaluation system and take the results to develop and improve.						MATT7
Knowledge technology						KNOT
8. You develop yourself in technologically						KNOT8
9. You have knowledge of technology						KNOT9
10. You can explain how to use materials, and media technology to your colleagues						KNOT10
11. You show interest in work shops about educational technology such as how to do media, media competition etc.						KNOT11
12. You create instruction media at least one piece per term.						KNOT12

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหาร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุของระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน
อาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารของสถานศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ผู้บริหาร
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำผู้บริหาร
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศสถานศึกษา
 - ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมสถานศึกษา
3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป
4. แบบสอบถามนี้ใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น คำตอบของผู้บริหารจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้บริหาร ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบไว้เป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบคุณผู้บริหารทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางกุสุมา ชันนศิริกรม

นิติระดับปริญญาเอกสาขาวิชาวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ผู้บริหาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
การกำหนดวิสัยทัศน์						SEVI
1. ผู้บริหารกำหนดให้มีแผนภาพหรือแผนงานในอนาคตเพื่อพัฒนาและบริหารจัดการสถานศึกษา						SEVI1
2. ผู้บริหารเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองสร้างสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการให้สถานศึกษาได้						SEVI2
3. ผู้บริหารรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้						SEVI3
การแสดงวิสัยทัศน์						SHVI
4. ผู้บริหารนำแนวคิดและกลยุทธ์ใหม่ ๆ นำเสนอบุคลากรเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางาน						SHVI4
5. ผู้บริหารกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปให้บุคลากรได้อย่างเหมาะสม						SHVI5
6. ผู้บริหารเผยแพร่วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ภาคภาษาอังกฤษให้ผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้เรียน และชุมชนทราบ						SHVI6
7. ผู้บริหารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคลากรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเป็นเลิศ						SHVI7

วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์						OPVI
8. ผู้บริหารกระตุ้นให้ผู้สอนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำงานด้วยวิธีการใหม่ ๆ						OPVI8
9. ผู้บริหารสร้างทีมงานเพื่อให้บุคลากรเกิดความสามัคคีในการร่วมใจพัฒนาสถานศึกษา						OPVI9
10. ผู้บริหารสร้างความเชื่อถือกันและกันระหว่างบุคลากรกับบุคลากร และระหว่างบุคลากรกับสถานศึกษา						OPVI10
11. บุคลากรรับรู้วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาอย่างเข้าใจในทิศทางเดียวกัน						OPVI11
12. สนับสนุนให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย						OPVI12
13. ส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาในมุมมองเดียวกัน						OPVI13

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำผู้บริหาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ						CHLE
1. ผู้บริหารมีความสามารถทำให้บุคลากรที่เข้ามา ร่วมงานมีความรู้สึกภูมิใจ						CHLE1
2. ผู้บริหารคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ของตนเอง						CHLE2
3. ผู้บริหารเน้นให้เห็นความสำคัญของการมี จิตสำนึกร่วมกันในการปฏิบัติงานให้บรรลุ เป้าหมาย						CHLE3
4. ผู้บริหารพูดในสิ่งที่ดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ใน อนาคต						CHLE4
5. ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาค้นคว้า ไฝหาความรู้เพื่อการปฏิบัติงานด้วยวิธีการที่ หลากหลาย						CHLE5
6. ผู้บริหารบริหาร โดยคำนึงถึงความแตกต่างของ แต่ละบุคคล						CHLE6
7. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรร่วมงานทำงาน ได้มากกว่าที่บุคลากรคนนั้น ๆ คาดว่าจะทำได้						CHLE7
8. ผู้บริหารทำงานกับผู้อื่นได้โดยยึดการสร้าง ความพึงพอใจกับทุกฝ่าย						CHLE8

ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
9. ผู้บริหารกระตุ้นให้บุคลากรอื่นมีความต้องการที่จะสร้างความสำเร็จให้มากขึ้น						CHLE9
10. ผู้บริหารสามารถทำงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ						CHLE10
ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน						EXLE
11. ผู้บริหารให้การสนับสนุนช่วยเหลือบุคลากรอย่างจริงใจ						EXLE1
12. ผู้บริหารพอใจเมื่อบุคลากรทำงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้						EXLE12
13. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณางาน						EXLE13
14. ผู้บริหารสนับสนุนบุคลากรที่ตั้งใจทำงาน						EXLE14
15. ผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรทุกคน						EXLE15
16. ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่เรื่องสวัสดิการที่พึงมีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา						EXLE16
17. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ						EXLE17
18. ผู้บริหารให้รางวัลกับบุคลากรที่ทำงานบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา						EXLE18
19. ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจกับบุคลากรที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย						EXLE19
20. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรลาศึกษาต่อ ฝึกงานและอบรมเพื่อนำกลับมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา						EXLE20

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

บรรยากาศ (CLI)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
บรรยากาศสถานศึกษา						ACLI
1. สถานศึกษามีบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน						ACLI1
2. บรรยากาศในสถานศึกษาเต็มไปด้วยความไว้วางใจและให้เกียรติซึ่งกันและกัน						ACLI2
3. บุคลากรในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน						ACLI3
4. บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการยอมรับซึ่งกันและกัน						ACLI4
5. การปฏิบัติงานในสถานศึกษามีความคล่องตัวเนื่องจากมีความยืดหยุ่นในสถานศึกษา						ACLI5
6. โครงสร้างในสถานศึกษามีความชัดเจน เอื้อต่อการปฏิบัติงาน						ACLI6
7. บุคลากรในสถานศึกษาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่งานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ						ACLI7
8. ผู้บริหารให้เกียรติและเป็นกันเองกับบุคลากรทุกคน						ACLI8
9. ผู้บริหารสามารถพูดคุยเปิดเผยเป็นกันเองกับบุคลากรทุกคน						ACLI9
10. บุคลากรสามารถเสนอความคิดเห็นกับผู้บริหารได้โดยอิสระ						ACLI10

บรรยายกาศ (CLI)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
11. สถานศึกษาได้กำหนดเป้าหมายและเกณฑ์มาตรฐานในการทำงานไว้อย่างชัดเจน						ACLI11
12. สถานศึกษาได้กระตุ้นให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นและพัฒนาการทำงานตามเป้าหมายที่วางไว้						ACLI12

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ระดับ 2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

วัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา						OBJE
1. ผู้บริหารชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาเพื่อปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน						OBJE1
2. ผู้บริหารและบุคลากรร่วมกันทำความตกลงเพื่อวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา						OBJE2
3. ผู้บริหารปฏิบัติตนได้เหมาะสม เป็นที่ศรัทธาแก่ผู้ปกครอง และชุมชน						OBJE3
การมอบอำนาจ						AUTH
4. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา						AUTH4

วัฒนธรรมของสถานศึกษา (CUL)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
5. ผู้บริหารกระตุ้นให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม						AUTH5
6. ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งกันและกัน						AUTH6
การตัดสินใจ						DECI
7. ผู้บริหารตัดสินใจโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติหน้าที่มากที่สุดและเป็นธรรม						DECI7
8. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจ						DECI8
9. ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรกล้าตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเอง						DECI9
ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา						PART
10. ผู้บริหารเชื่อว่าบุคลากรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมรับผิดชอบสถานศึกษาร่วมกัน						PART10
11. ผู้บริหารมีความรู้สึกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวที่จะช่วยเหลือพัฒนาซึ่งกันและกัน						PART11
ความไว้วางใจ						TRUS
12. ผู้บริหารมีความจริงใจและปฏิบัติต่อบุคลากรอย่างมีคุณธรรม						TRUS12
13. ผู้บริหารภูมิใจที่ได้มาทำงานในสถานศึกษาแห่งนี้						TRUS13
14. ผู้บริหารให้โอกาสบุคลากรเลือกทำงานตามความถนัดและความต้องการ						TRUS14
การยอมรับ						ACCE
15. ผู้บริหารยกย่องชมเชยต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของบุคลากร						ACCE15
16. ผู้บริหารยอมรับในวินัย กฎ และระเบียบของสถานศึกษา						ACCE16

วัฒนธรรมของสถานศึกษา (CUL)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
17. ผู้บริหารยอมรับและเชื่อมั่นในศักยภาพ ความคิดใหม่ ๆ และความสามารถของบุคลากร						ACCE17
การซื้อสัตย์						HONE
18. ผู้บริหารพิจารณาความดีความชอบของ บุคลากรตามระบบความเป็นธรรม						HONE18
19. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์ต่องาน ให้ความจริงใจ ต่อบุคลากรอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดมา						HONE19
20. ผู้บริหารมอบหมายงานตรงตามความรู้ ความสามารถของบุคลากร						HONE20
ความใส่ใจ						CARE
21. ผู้บริหารเอาใจใส่ดูแล เอื้ออาทรในความ เป็นอยู่และให้สวัสดิการต่าง ๆ แก่บุคลากร						CARE21
22. ผู้บริหารให้ความสนใจในการทำงานของ บุคลากรและพัฒนาวิชาชีพของบุคลากร						CARE22
23. ผู้บริหารใส่ใจต่อการพัฒนางาน การพัฒนาคน						CARE23
ความแตกต่างระหว่างบุคคล						DIFF
24. ผู้บริหารให้ความสำคัญในความแตกต่างเรื่อง ปรัชญา ความเชื่อ และบุคลิกภาพของบุคลากร แต่ละคน						DIFF24
25. ผู้บริหารใช้บุคลากรตรงความรู้ ความสามารถ และเชื่อมั่นต่อวิธีการสอนที่แตกต่างของบุคลากร แต่ละคน						DIFF25
26. ผู้บริหารพัฒนางานไปพร้อม ๆ กับการพัฒนา ตนเอง และพัฒนาบุคลากร						DIFF26
ความมีคุณภาพ						QUAL
27. สถานศึกษามีระบบมาตรฐานในการปฏิบัติ งานโปร่งใสเป็นธรรมที่บุคลากรยึดถือและปฏิบัติ						QUAL27

วัฒนธรรมของสถานศึกษา (CUL)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	1	2	3	4	5	
28. สถานศึกษามีวัฒนธรรมที่ดีและเป็นตัวอย่าง แก่สังคม และชุมชน						QUAL28
29. บุคลากรในสถานศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีและ เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน						QUAL29

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตารางภาคผนวก ข-1 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายด้านของแบบสอบถามฉบับที่ 1-3

ตอนที่	ด้าน	ค่า IOC	เกณฑ์
ฉบับที่ 1			
3	คุณลักษณะภายในผู้เรียน	0.744	ผ่าน
4	พฤติกรรมการเรียน	0.728	ผ่าน
5	สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว	0.768	ผ่าน
6	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	0.877	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.7793	ผ่าน
ฉบับที่ 2			
2	คุณภาพการสอน	0.890	ผ่าน
3	บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน	0.939	ผ่าน
4	เทคโนโลยีทางการศึกษา	0.750	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.8597	ผ่าน
ฉบับที่ 3			
1	วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	0.827	ผ่าน
2	ภาวะผู้นำผู้บริหาร	0.830	ผ่าน
3	บรรยากาศสถานศึกษา	0.983	ผ่าน
4	วัฒนธรรมสถานศึกษา	0.920	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.8900	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-2 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายชื่อของแบบสอบถามฉบับที่ 1

ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
	ตอนที่ 1.3		13	1	ผ่าน
1	1	ผ่าน	14	1	ผ่าน
2	0.8	ผ่าน	15	1	ผ่าน
3	1	ผ่าน	16	0.8	ผ่าน
4	0.4	ไม่ผ่าน	17	0.8	ผ่าน
5	1	ผ่าน	18	0.8	ผ่าน
6	0.6	ผ่าน	19	1	ผ่าน
7	0.8	ผ่าน	20	0.8	ผ่าน
8	1	ผ่าน	21	1	ผ่าน
9	0.6	ผ่าน	22	0.4	ไม่ผ่าน
10	0.4	ไม่ผ่าน	23	0.6	ผ่าน
11	0.4	ไม่ผ่าน	24	0.4	ไม่ผ่าน
12	0.6	ผ่าน	25	0.4	ไม่ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 1.3			0.744	ผ่าน
	ตอนที่ 1.4		11	0.8	ผ่าน
1	0.6	ผ่าน	12	1	ผ่าน
2	0.8	ผ่าน	13	1	ผ่าน
3	1	ผ่าน	14	1	ผ่าน
4	0.8	ผ่าน	15	0.4	ไม่ผ่าน
5	0.6	ผ่าน	16	1	ผ่าน
6	0.6	ผ่าน	17	0.4	ไม่ผ่าน
7	1	ผ่าน	18	1	ผ่าน
8	0.8	ผ่าน	19	0.8	ผ่าน
9	1	ผ่าน	20	1	ผ่าน
10	0.8	ผ่าน	21	0.4	ไม่ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-2 (ต่อ)

ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
22	0.4	ไม่ผ่าน	24	0.4	ไม่ผ่าน
23	0.4	ไม่ผ่าน	25	0.4	ไม่ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 1.4			0.728	ผ่าน
	ตอนที่ 1.5		10	0.8	ผ่าน
1	0.8	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
2	1	ผ่าน	12	0.8	ผ่าน
3	1	ผ่าน	13	0.6	ผ่าน
4	0.6	ผ่าน	14	0.6	ผ่าน
5	1	ผ่าน	15	0.6	ผ่าน
6	0.8	ผ่าน	16	0.6	ผ่าน
7	0.8	ผ่าน	17	0.8	ผ่าน
8	0.4	ไม่ผ่าน	18	0.8	ผ่าน
9	0.8	ผ่าน	19	1	ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 1.5			0.768	ผ่าน
	ตอนที่ 1.6		7	1	ผ่าน
1	0.8	ผ่าน	8	0.6	ผ่าน
2	1	ผ่าน	9	0.6	ผ่าน
3	1	ผ่าน	10	0.6	ผ่าน
4	1	ผ่าน	11	1	ผ่าน
5	0.8	ผ่าน	12	1	ผ่าน
6	1	ผ่าน	13	1	ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 1.6			0.877	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-3 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายชื่อของแบบสอบถามฉบับที่ 2

ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
ตอนที่ 2.2					
1	0.8	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
2	1	ผ่าน	12	0.4	ไม่ผ่าน
3	0.8	ผ่าน	13	0.8	ผ่าน
4	1	ผ่าน	14	1	ผ่าน
5	1	ผ่าน	15	0.6	ผ่าน
6	1	ผ่าน	16	1	ผ่าน
7	1	ผ่าน	17	0.8	ผ่าน
8	1	ผ่าน	18	0.8	ผ่าน
9	1	ผ่าน	19	1	ผ่าน
10	1	ผ่าน	20	1	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 2.2				0.890	ผ่าน
ตอนที่ 2.3					
			7	1	ผ่าน
1	1	ผ่าน	8	1	ผ่าน
2	1	ผ่าน	9	0.8	ผ่าน
3	1	ผ่าน	10	1	ผ่าน
4	1	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
5	1	ผ่าน	12	0.8	ผ่าน
6	1	ผ่าน	13	0.8	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 2.3				0.939	ผ่าน
ตอนที่ 2.4					
1	1	ผ่าน	9	0.4	ไม่ผ่าน
2	1	ผ่าน	10	0.4	ไม่ผ่าน
3	1	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
4	1	ผ่าน	12	0.8	ผ่าน
5	0.4	ไม่ผ่าน	13	0.6	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-3 (ต่อ)

ตอนที่/ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
6	1	ผ่าน	14	0.6	ผ่าน
7	0.4	ไม่ผ่าน	15	0.6	ผ่าน
8	1	ผ่าน	16	1	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 2.4				0.750	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-4 ค่าดัชนีความสอดคล้องรายชื่อของแบบสอบถามฉบับที่ 3

ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
	ตอนที่ 3.1		8	1	ผ่าน
1	1	ไม่ผ่าน	9	1	ผ่าน
2	0.4	ไม่ผ่าน	10	1	ผ่าน
3	0.4	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
4	0.8	ผ่าน	12	0.8	ผ่าน
5	1	ผ่าน	13	0.8	ผ่าน
6	0.8	ผ่าน	14	0.8	ผ่าน
7	1	ผ่าน	15	0.8	ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 3.1			0.827	ผ่าน
	ตอนที่ 3.2				
1	0.8	ผ่าน	11	0.8	ผ่าน
2	0.6	ผ่าน	12	0.8	ผ่าน
3	0.6	ผ่าน	13	1	ผ่าน
4	0.6	ผ่าน	14	0.8	ผ่าน
5	1	ผ่าน	15	1	ผ่าน
6	0.8	ผ่าน	16	1	ผ่าน
7	0.8	ผ่าน	17	1	ผ่าน
8	0.8	ผ่าน	18	1	ผ่าน
9	0.6	ผ่าน	19	1	ผ่าน
10	0.6	ผ่าน	20	1	ผ่าน
	ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 3.2			0.830	ผ่าน
	ตอนที่ 3.3				
1	1	ผ่าน	7	1	ผ่าน
2	1	ผ่าน	8	1	ผ่าน
3	1	ผ่าน	9	1	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-4 (ต่อ)

ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์	ตอนที่/ ข้อที่	ค่า IOC	เกณฑ์
4	1	ผ่าน	10	1	ผ่าน
5	1	ผ่าน	11	1	ผ่าน
6	0.8	ผ่าน	12	1	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 3.3				0.983	ผ่าน
ตอนที่ 3.4					
1	1	ผ่าน	16	1	ผ่าน
2	1	ผ่าน	17	0.8	ผ่าน
3	0.8	ผ่าน	18	1	ผ่าน
4	1	ผ่าน	19	1	ผ่าน
5	1	ผ่าน	20	0.8	ผ่าน
6	1	ผ่าน	21	0.8	ผ่าน
7	1	ผ่าน	22	0.8	ผ่าน
8	1	ผ่าน	23	0.8	ผ่าน
9	1	ผ่าน	24	1	ผ่าน
10	0.8	ผ่าน	25	1	ผ่าน
11	1	ผ่าน	26	0.8	ผ่าน
12	0.4	ไม่ผ่าน	27	1	ผ่าน
13	0.8	ผ่าน	28	1	ผ่าน
14	1	ผ่าน	29	1	ผ่าน
15	1	ผ่าน	30	1	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายด้าน ตอนที่ 3.4				0.920	ผ่าน

ตารางภาคผนวก ข-5 สรุปค่าความเชื่อมั่นรายด้านของแบบสอบถามฉบับที่ 1-3

ตอนที่	ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น	เกณฑ์
ฉบับที่ 1			
3	คุณลักษณะภายในผู้เรียน	0.902	ผ่าน
4	พฤติกรรมการเรียน	0.913	ผ่าน
5	สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว	0.920	ผ่าน
6	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	0.961	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.960	ผ่าน
ฉบับที่ 2			
2	คุณภาพการสอน	0.854	ผ่าน
3	บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน	0.930	ผ่าน
4	เทคโนโลยีทางการศึกษา	0.885	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.889	ผ่าน
ฉบับที่ 3			
1	วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	0.925	ผ่าน
2	ภาวะผู้นำผู้บริหาร	0.929	ผ่าน
3	บรรยากาศสถานศึกษา	0.930	ผ่าน
4	วัฒนธรรมสถานศึกษา	0.960	ผ่าน
สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องรายฉบับ		0.982	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นทั้งสามฉบับ		0.944	ผ่าน

ภาคผนวก ค

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยบางส่วน

Mplus VERSION 7.4

MUTHEN & MUTHEN

03/04/2017 7:41 PM

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: two level predictors

DATA: File is data19_11.csv;

VARIABLE:

Names are SCHOOLID SEVI SHVI OPVI CHLE EXLE ACLI OBJE AUTH DECI
PART TRUS ACCE HONE CARE DIFF QUAL TAGE TEDU EXPE
PREPACTI EVAL TCLI LABT MATT KNOT GPA PAGE INCO
PEDU ATTIMOTI PLAN RESP TIME SUPP RELA ABIL VNET NINCO;
CLUSTER IS SCHOOLID;

USEVARIABLES ARE SCHOOLID SEVI SHVI OPVI CHLE EXLE ACLI OBJE
AUTHDECI PART TRUS ACCE HONE CARE DIFF QUAL
PREP ACTI EVAL TCLI LABT MATT KNOTGPA PEDU ATTI MOTI
PLAN RESP TIME SUPP RELA ABIL VNET NINCO;

WITHIN = ATTI MOTININCO PEDUSUPP RELAGPAPLAN
RESP TIME;

BETWEEN=TCLI ACLISEVI SHVI OPVICHLE EXLETRUS OBJE AUTH
DECI PART ACCE HONE DIFF QUAL CAREKNOT MATT
LABTPREP ACTI EVAL;
!TAGE TEDU EXPE

!DEFINE:

!center INCO (grand);

!NINCO = (INCO - 13696.98795)/9233.837215;

MODEL:

%WITHIN%

DIS BY ATTI MOTI;

SES BY NINCO PEDU ;

ENV BY SUPP RELA;
 BEV BY PLAN RESP TIME;
 BEV ON DIS ;
 ABIL ON DIS SES ENV BEV ;
 VNET ON GPA ;

!Modify

TIME WITH RESP;
 RELA WITH MOTI;
 TIME WITH ATTI;
 TIME WITH MOTI;
 TIME WITH PLAN;
 PLAN WITH MOTI;
 SUPP WITH ATTI;
 RELA WITH ATTI;
 RELA WITH RESP;
 RELA WITH PLAN;
 SUPP WITH MOTI;
 PLAN WITH ATTI;
 SUPP WITH TIME;
 TIME@0;
 SUPP@0;

%BETWEEN%

!SUP BY TAGE TEDU EXPE;
 CLI BY TCLI ACLI;
 VIS BY SEVI SHVI OPVI;
 LEA BY CHLE EXLE;
 CUL BY TRUS OBJE AUTH DECI PART ACCE HONE DIFF QUAL
 CARE;
 TEC BY KNOT MATT LABT;
 QUL BY PREP ACTI EVAL;

```
CLI ON CUL;
! CLI@0.35; !mo for correct negative residual variance
QUL ON CLI LEA TEC;
LEA ON VIS;
CUL ON LEA;
ABIL ;
VNET ON QUL;
MODEL INDIRECT:
    ABIL IND DIS;
    CUL IND VIS;
    CLI IND VIS;
    CLI IND LEA;
    VNET IND TEC;
    QUL IND VIS;
    VNET IND VIS;
    VNET IND LEA;
    QUL IND CUL;
    VNET IND CUL;
    VNET IND CLI;
!Modify
!CLI@0;
!CARE WITH HONE;
ANALYSIS:TYPE = TWOLEVEL;
    ESTIMATOR IS MLR;
OUTPUT:SAMPSTAT STANDARDIZED MODINDICES (ALL)TECH1 TECH4;
```


INPUT READING TERMINATED NORMALLY

two level predictors

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	996
Number of dependent variables	34
Number of independent variables	1
Number of continuous latent variables	10

Observed dependent variables

Continuous

SEVI	SHVI	OPVI	CHLE	EXLE	ACLI
OBJE	AUTH	DECI	PART	TRUS	ACCE
HONE	CARE	DIFF	QUAL	PREP	ACTI
EVAL	TCLI	LABT	MATT	KNOT	PEDU
ATTI	MOTI	PLAN	RESP	TIME	SUPP
RELA	ABIL	VNET	NINCO		

Observed independent variables

GPA

Continuous latent variables

DIS	SES	ENV	BEV	CLI	VIS
LEA	CUL	TEC	QUL		

Variables with special functions

Cluster variable SCHOOLID

Within variables

GPA	PEDU	ATTI	MOTI	PLAN	RESP
TIME	SUPP	RELA	NINCO		

Between variables

SEVI	SHVI	OPVI	CHLE	EXLE	ACLI
OBJE	AUTH	DECI	PART	TRUS	ACCE
HONE	CARE	DIFF	QUAL	PREP	ACTI
EVAL	TCLI	LABT	MATT	KNOT	

Estimator	MLR
Information matrix	OBSERVED
Maximum number of iterations	100
Convergence criterion	0.100D-05
Maximum number of EM iterations	500
Convergence criteria for the EM algorithm	
Loglikelihood change	0.100D-02
Relative loglikelihood change	0.100D-05
Derivative	0.100D-03
Minimum variance	0.100D-03
Maximum number of steepest descent iterations	20
Maximum number of iterations for H1	2000
Convergence criterion for H1	0.100D-03
Optimization algorithm	EMA

Input data file(s)

data19_11.csv

Input data format FREE

SUMMARY OF DATA

Number of clusters	50
Average cluster size	19.920

Estimated Intraclass Correlations for the Y Variables

Intraclass	Intraclass	Intraclass	Intraclass	Intraclass	Intraclass
Variable	Correlation	Variable	Correlation	Variable	Correlation
PEDU	0.000	ATTI	0.000	MOTI	0.000
PLAN	0.000	RESP	0.000	TIME	0.000
SUPP	0.000	RELA	0.000	ABIL	0.012
VNET	0.524	NINCO	0.000		

UNIVARIATE HIGHER-ORDER MOMENT DESCRIPTIVE STATISTICS

Variable/ Sample Size	Mean/ Variance	Skewness/ Kurtosis	Minimum/ Maximum	% with Min/Max	Percentiles 20%/60%	Percentiles 40%/80%
SEVI 50.000	4.387 0.344	-1.457 5.000	2.000 5.000	28.00%	2.00% 4.000	4.333 4.333
SHVI 50.000	4.280 0.374	-0.803 5.000	2.500 5.000	22.00%	2.00% 4.500	4.000 5.000
OPVI 50.000	4.423 0.297	-1.154 5.000	2.667 5.000	24.00%	2.00% 4.500	4.167 5.000
CHLE 50.000	4.440 0.222	-0.729 5.000	3.100 5.000	24.00%	2.00% 4.500	4.000 5.000
EXLE 50.000	4.484 0.337	-1.357 1.549	2.700 5.000	36.00%	2.00% 4.700	4.100 5.000
ACLI 50.000	4.297 0.362	-1.033 5.000	2.667 5.000	20.00%	2.00% 4.417	4.000 4.917
OBJE 50.000	4.447 0.376	-0.718 5.000	3.000 5.000	48.00%	6.00% 5.000	4.000 5.000
AUTH 50.000	4.353 0.326	-0.689 5.000	2.667 5.000	30.00%	2.00% 4.667	4.000 5.000
DECI 50.000	4.413 0.349	-1.098 5.000	2.667 5.000	32.00%	2.00% 4.667	4.000 5.000

PART	4.550	-1.213	3.000	6.00%	4.000	4.500	5.000
50.000	0.333	0.711	5.000	52.00%	5.000	5.000	
TRUS	4.480	-1.394	2.667	2.00%	4.333	4.333	4.667
50.000	0.343	1.636	5.000	38.00%	4.667	5.000	
ACCE	4.560	-1.255	3.000	6.00%	4.000	4.333	5.000
50.000	0.318	0.986	5.000	52.00%	5.000	5.000	
HONE	4.553	-1.422	3.000	10.00%	4.000	4.667	5.000
50.000	0.389	1.046	5.000	54.00%	5.000	5.000	
CARE	4.620	-1.493	3.000	6.00%	4.000	4.667	5.000
50.000	0.333	1.292	5.000	60.00%	5.000	5.000	
DIFF	4.313	-0.602	2.667	2.00%	4.000	4.000	4.333
50.000	0.317	0.140	5.000	26.00%	4.333	5.000	
QUAL	4.473	-0.967	3.000	6.00%	4.000	4.333	4.667
50.000	0.352	0.043	5.000	42.00%	5.000	5.000	
PREP	4.226	-0.323	3.100	2.00%	3.800	4.100	4.200
50.000	0.218	-0.626	5.000	6.00%	4.400	4.600	
ACTI	4.243	-0.863	2.944	4.00%	4.000	4.167	4.222
50.000	0.184	1.230	5.000	2.00%	4.333	4.667	
EVAL	4.062	-0.083	2.900	2.00%	3.600	4.000	4.050
50.000	0.199	-0.502	5.000	2.00%	4.100	4.500	
TCLI	4.225	-1.055	2.692	2.00%	3.846	4.154	4.327
50.000	0.229	1.546	4.923	4.00%	4.423	4.615	
LABT	3.645	-0.829	1.625	2.00%	3.250	3.625	3.688
50.000	0.475	0.699	4.875	2.00%	3.750	4.250	
MATT	3.640	-0.755	1.833	2.00%	3.167	3.500	3.833
50.000	0.513	-0.002	4.833	2.00%	3.833	4.333	
KNOT	3.872	-1.249	2.000	2.00%	3.400	3.900	4.000
50.000	0.342	1.508	4.600	4.00%	4.100	4.400	

PEDU	1.817	1.266	1.000	46.69%	1.000	1.000	2.000
996.000	0.953	1.266	6.000	0.20%	2.000	2.000	
ATTI	3.696	-0.458	1.250	0.20%	3.250	3.625	3.750
996.000	0.399	0.381	5.000	1.00%	3.875	4.250	
MOTI	3.898	-0.871	1.091	0.30%	3.364	3.818	4.000
996.000	0.545	0.915	5.000	4.02%	4.182	4.545	
PLAN	3.404	-0.192	1.000	0.10%	2.875	3.250	3.375
996.000	0.474	0.095	5.000	0.90%	3.500	4.000	
RESP	3.697	-0.361	1.000	0.20%	3.000	3.429	3.714
996.000	0.507	0.154	5.000	3.01%	3.857	4.429	
TIME	3.199	0.002	1.000	1.61%	2.333	3.000	3.000
996.000	0.793	-0.292	5.000	5.02%	3.333	4.000	
SUPP	3.359	-0.214	1.000	0.40%	2.714	3.143	3.429
996.000	0.669	-0.315	5.000	1.51%	3.571	4.143	
RELA	3.613	-0.396	1.000	0.10%	3.000	3.455	3.636
996.000	0.536	-0.146	5.000	1.71%	3.818	4.273	
ABIL	3.012	-0.011	1.000	0.60%	2.231	2.846	3.000
996.000	0.763	-0.513	5.000	0.80%	3.231	3.769	
VNET	42.118	0.500	5.000	1.00%	25.000	35.000	40.000
996.000	372.018	-0.211	100.000	0.10%	45.000	60.000	
NINCO	0.000	1.896	-1.267	0.40%	-0.834	-0.509	-0.184
996.000	0.999	4.898	5.014	0.30%	0.141	0.683	
GPA	3.010	-0.109	2.000	0.20%	2.570	2.960	3.020
996.000	0.194	-0.520	4.000	0.40%	3.120	3.390	

Number of Free Parameters

131

Loglikelihood

H0 Value

-13726.606

H0 Scaling Correction Factor

1.3996

for MLR

H1 Value	-13344.943
H1 Scaling Correction Factor	1.1055

for MLR

Chi-Square Test of Model Fit

Value	779.517*
Degrees of Freedom	305
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor	0.9792

for MLR

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.039
----------	-------

CFI/TLI

CFI	0.928
TLI	0.912

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	755.847
Degrees of Freedom	298
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value for Within	0.027
Value for Between	0.123

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
Within Level					
DIS	BY				
	ATTI	0.889	0.019	45.620	0.000
	MOTI	0.820	0.028	29.689	0.000
SES	BY				
	NINCO	0.966	0.137	7.065	0.000
	PEDU	0.512	0.086	5.918	0.000
ENV	BY				
	SUPP	1.000	0.000	*****	0.000
	RELA	0.712	0.020	35.165	0.000
BEV	BY				
	PLAN	0.929	0.017	53.988	0.000
	RESP	0.802	0.025	32.702	0.000
	TIME	1.000	0.000	*****	0.000
BEV	ON				
	DIS	0.873	0.040	21.860	0.000
ABIL	ON				
	DIS	-1.115	0.287	-3.885	0.000
	SES	0.085	0.037	2.286	0.022
	ENV	0.612	0.119	5.147	0.000
	BEV	1.154	0.286	4.036	0.000
VNET	ON				
	GPA	0.080	0.037	2.153	0.031
SES	WITH				
	DIS	0.034	0.028	1.198	0.231

ENV	WITH				
	DIS	0.778	0.044	17.852	0.000
	SES	0.093	0.032	2.892	0.004
TIME	WITH				
	RESP	-42.828	4.364	-9.813	0.000
	ATTI	-76.324	13.118	-5.818	0.000
	MOTI	-53.275	9.625	-5.535	0.000
	PLAN	-70.275	13.710	-5.126	0.000
RELA	WITH				
	MOTI	0.119	0.087	1.377	0.168
	ATTI	-0.102	0.113	-0.896	0.370
	RESP	0.379	0.045	8.336	0.000
	PLAN	0.532	0.090	5.938	0.000
PLAN	WITH				
	MOTI	-0.772	0.233	-3.322	0.001
	ATTI	-0.974	0.345	-2.826	0.005
SUPP	WITH				
	ATTI	-54.306	7.921	-6.856	0.000
	MOTI	-30.843	6.617	-4.661	0.000
	TIME	-573.997	141.625	-4.053	0.000
VNET	WITH				
	ABIL	-0.024	0.036	-0.645	0.519
Between Level					
CLI	BY				
	TCLI	0.356	0.129	2.752	0.006
	ACLI	0.496	0.242	2.054	0.040
VIS	BY				
	SEVI	0.814	0.058	14.038	0.000
	SHVI	0.973	0.014	68.586	0.000
	OPVI	0.976	0.015	64.088	0.000

LEA	BY				
	CHLE	0.962	0.020	49.054	0.000
	EXLE	0.920	0.022	42.703	0.000
CUL	BY				
	TRUS	0.937	0.021	44.921	0.000
	OBJE	0.846	0.055	15.350	0.000
	AUTH	0.885	0.032	27.820	0.000
	DECI	0.880	0.043	20.525	0.000
	PART	0.832	0.059	13.992	0.000
	ACCE	0.859	0.055	15.596	0.000
	HONE	0.821	0.065	12.538	0.000
	DIFF	0.807	0.052	15.405	0.000
	QUAL	0.843	0.057	14.840	0.000
	CARE	0.814	0.064	12.685	0.000
TEC	BY				
	KNOT	0.774	0.083	9.326	0.000
	MATT	0.912	0.032	28.762	0.000
	LABT	0.946	0.029	33.091	0.000
QUL	BY				
	PREP	0.773	0.064	12.157	0.000
	ACTI	0.808	0.061	13.305	0.000
	EVAL	0.866	0.054	16.058	0.000
CLI	ON				
	CUL	1.490	0.401	3.715	0.000
QUL	ON				
	CLI	-0.599	0.362	-1.654	0.098
	LEA	1.035	0.518	1.997	0.046
	TEC	0.397	0.148	2.683	0.007
LEA	ON				
	VIS	0.896	0.066	13.604	0.000

CUL	ON				
	LEA	0.966	0.021	46.248	0.000
VNET	ON				
	QUL	0.168	0.125	1.345	0.179
TEC	WITH				
	VIS	0.387	0.134	2.883	0.004

MUTHEN & MUTHEN

3463 Stoner Ave.

Los Angeles, CA 90066

Tel: (310) 391-9971

Fax: (310) 391-8971

Web: www.StatModel.com

Support: Support@StatModel.com

Copyright (c) 1998-2015 Muthen& Muthen